



EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 23.2.2017
COM(2016) 767 final

2016/0382 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2016) 416 final}

{SWD(2016) 417 final}

{SWD(2016) 418 final}

{SWD(2016) 419 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

•1.1 Motivering och syfte med förslaget

Förnybara energikällor bidrar till att minska klimatförändringen genom minskade växthusgasutsläpp samt till att uppnå hållbar utveckling, skydda miljön och förbättra människors hälsa. Dessutom håller förnybar energi också på att bli en drivkraft för inkluderande ekonomisk tillväxt som skapar nya arbetstillfällen och förbättrar försörjningstryggheten i hela Europa.

Dessa aspekter är inskrivna i artikel 194 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som har gett unionen befogenheter att främja förnybar energi.

Europeiska unionen (EU) har länge varit världsledande när det gäller att främja och utveckla förnybar energi, och den fungerar som styrande kraft när det gäller att bekämpa klimatförändringen, främja en övergång till en koldioxidsnål ekonomi och stimulera ekonomisk tillväxt med stor potential. Ordförande Juncker har redan fastställt EU:s ambition att bli världsledande på förnybar energi som en av kommissionens viktigaste politiska prioriteringar. Denna ambition bör inte endast omfatta målet att öka användningen av förnybar energi utan även europeiska företags leveranser av viktiga komponenter inom och utanför EU.

Målet i den nuvarande ramen för 2020 om att 20 % av EU:s energianvändning ska komma från förnybara energikällor bygger på rättsligt bindande nationella mål fram till 2020. De nationella handlingsplanerna för förnybar energi och den tvååriga övervakning som föreskrivs i direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor har varit ändamålsenliga när det gäller att främja insyn för investerare och andra ekonomiska aktörer och har därmed främjat en snabb ökning av andelen förnybar energi från 10,4 % år 2007 till 17 % år 2015.

I oktober 2014 enades Europeiska rådet om den klimat- och energipolitiska ramen för 2030 som bekräftar unionens långsiktiga engagemang för EU:s ambitiösa strategi i fråga om förnybar energi. I den nya ramen fastställs Europeiska unionens mål om att minst 27 % av energianvändningen i EU ska täckas av förnybar energi år 2030. Detta mål är bindande på EU-nivå och kommer att uppnås genom enskilda medlemsstaters bidrag som styrs av behovet av att gemensamt uppnå EU-målet. Dessutom möjliggör den nya ramen ett gemensamt uppnående av EU-målet utan att för den skull hindra medlemsstaterna från att uppställa egna, mer ambitiösa nationella mål. Medlemsstaterna kan främja och stödja förnybar energi inom ramen för reglerna om statligt stöd.

Europeiska rådet¹ har vid upprepade tillfällen uppmanat kommissionen att se över och utarbeta lagstiftning om bl.a. förnybar energi till stöd för de överenskomna målet för 2030. Europaparlamentet har också uppmanat kommissionen att lägga fram lagstiftning om förnybar energi och att höja ambitionsnivån ytterligare till minst 30 %.

Prognoser för EU:s energisystem tyder på att medlemsstaternas och EU:s nuvarande politik, om ingen ny politik införs, skulle leda till en förnybar energianvändning på endast cirka 24,3 % år 2030. Denna nivå är långt under det bindande EU-mål på minst 27 % förnybar energi som Europeiska rådet enats om och hindrar unionen från att gemensamt fullgöra åtagandena i 2015 års Parisavtal. En fortsatt oförändrad politik skulle också allvarligt

¹ Europeiska rådets slutsatser av den 19–20 mars 2015, den 17–18 december 2015 och den 17–18 mars 2016.

äventyra förverkligandet av unionens politiska ambition att vara världsledande inom förnybar energi. Dessutom skulle man gå miste om fördelarna med den trygghet som en ökad energiförsörjning från inhemska källor skulle erbjuda och det skulle minska konsumenternas deltagande i energisystemet.

Den analys som ligger till grund för detta förslag till omarbetning av direktivet om förnybar energi (nedan kallat *förslaget*) visar därför att det krävs en förändrad politik i form av en ram på unionsnivå som leder till åtgärder på nationell, regional och EU-nivå om målet på minst 27 % förnybar energi ska kunna nås. Detta gäller ännu mer när det väl anses att det oundvikligen är ovisst exakt hur mycket man missar målet med tanke på de antaganden som krävs för en bedömning, att en andel på mer än 27 % förnybar energi i EU är den miniminivå som måste uppnås och att den betydande investeringssatsning som krävs för att fylla luckan i EU (t.ex. 254 miljarder euro enbart för förnybar energi inom elproduktionen) kräver tidiga, tydliga och stabila politiska signaler.

Samtidigt, och i avsaknad av ett uppdaterat regelverk, finns det en risk för att större skillnader inom EU kommer att uppstå, varvid endast de bäst presterande medlemsstaterna kommer att fortsätta sin utveckling mot ökande andel förnybar energi i energianvändningen, medan de som släpar efter inte kommer att ha något incitament att öka sin produktion och användning av förnybar energi. Dessutom skulle en sådan koncentration av insatserna i ett fåtal medlemsstater vara dyrare och ytterligare snedvrیدا den inre energimarknaden.

Dessutom är åtgärder på unionsnivå ett särskilt lämpligt verktyg med tanke på den grundläggande skillnaden mellan ramen för 2020 och ramen för 2030. Ramen för 2020 har gjort det möjligt att i hög grad förlita sig på styrkan i bindande nationella mål för att uppnå resultat och därmed gett medlemsstaterna stor frihet att själva välja nationella åtgärder, medan ramen för 2030 enbart baseras på ett bindande mål på EU-nivå som inte omsätts i nationella mål.

Unionens mål för 2030 kan därför bäst uppnås genom ett partnerskap med medlemsstater som kombinerar sina nationella insatser med stöd av en ram för åtgärder i enlighet med detta förslag. Inom elsektorn kommer medlemsstaterna att kunna främja förnybar el genom att införa kostnadseffektiva nationella stödssystem med förbehåll för reglerna om statligt stöd och de ramvillkor som fastställts på EU-nivå, inklusive regler för gränsöverskridande deltagande. Inom värme- och kylsektorn kommer man tack vare ett större genomslag för förnybara energikällor att kunna ta tillvara outnyttjad potential. Detta ska uppnås flexibelt genom medlemsstaternas insatser. Inom transportsektorn krävs ett samordnat tillvägagångssätt med tanke på den gränsöverskridande handeln med biodrivmedel.

Ett viktigt inslag i den övergripande energi- och klimatramen för 2030 är förslaget om styrning av energiunionen, vilket omfattar i) planering, genom vilken medlemsstaterna utformar sina nationella planer på energi- och klimatområdet, ii) rapportering och övervakning, genom vilken medlemsstaterna rapporterar framsteg när det gäller att genomföra sina nationella planer, och iii) åtgärder för att fylla luckor eller korrigerande åtgärder, genom vilka kommissionen år 2025 kommer att genomföra en grundligare översyn av framstegen när det gäller förnybar energi.

För EU uppskattas investeringsbehoven till cirka 1 biljon euro eller mer från 2015 till 2030 enbart på området förnybar elproduktion². I detta sammanhang är det av avgörande betydelse att stärka investerarnas säkerhet och därför är det ett av de särskilda målen för förslaget. Detta måste sättas in i sitt sammanhang genom att konstatera att EU:s investeringar i förnybar

² Källa: Bloomberg New Energy Finance (2014). 2030 Market Outlook; International Energy Agency (2014). World Energy Investment Outlook.

energi, som år 2015 uppgick till 48,8 miljarder US-dollar, har minskat med omkring 60 % jämfört med 2011. Denna minskning har inte enbart orsakats av minskade teknikkostnader. Konsekvensen är att samtidigt som unionen behåller en ledande position inom investeringar i förnybar energi per capita har dess andel av de totala investeringarna i förnybar energi minskat i snabb takt, från nästan hälften år 2010 till mindre än en femtedel år 2015.

En uppdaterad ram måste även ta hänsyn till de nya omständigheter som redan föreligger på investeringsområdet. Ramen för 2030 är en möjlighet för Europeiska unionen när det gäller investeringar och skapande av tillväxt och sysselsättning. EU måste se till att de rätta förutsättningarna för investeringar föreligger. Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) har, som en del av investeringsplanen för Europa och de europeiska struktur- och investeringsfonder (ESI-fonder), visat sig vara en viktig bidragsgivare till investeringar inom sektorn för förnybar energi. Av de Efsi-transaktioner som godkänts av Europeiska investeringsbanken (EIB) har 23 % genomförts inom energisektorn. Nästan hälften av projekten inom denna sektor avser investeringar i förnybar energi. Detta visar att det finns ett reellt intresse hos privata investerare att engagera sig i konkreta projekt i hela EU, eftersom detta ses som en nyckelsektor för energiomställningen i Europeiska unionen och som en strategisk sektor att investera i. ESI-fonderna har en stark fokusering på investeringar i koldioxidnsål teknik, däribland förnybar energi, under perioden 2014–2020.

Dessutom måste förslaget om att fördubbla Efsis varaktighet och dess ekonomiska styrka också ses som en möjlighet till fler investeringar i förnybar energi. Förslaget om en förlängning av Efsi till 2020 omfattar målet att mobilisera upp till 40 % av investeringarna i infrastruktur- och innovationsdelen för COP21-relaterade projekt. För att detta ska ske måste projekt för förnybar energi, tillsammans med energieffektivitet, fortsätta att utgöra en stor del av investeringarna inom energisektorn. Därför är det viktigt att rätt signaler fortsätter att sändas ut så att den privata och den offentliga sektorn i EU får en klar indikation om den framtida EU-politiken. Mot denna bakgrund skapar detta förslag rätt regelverk. Investeringar i förnybar energi och energieffektivitet och modernisering och integrering av de europeiska energimarknaderna är avgörande för utfasningen av fossila bränslen i EU:s ekonomi. Men allra viktigast är de för att skapa tillväxt och sysselsättning i hela Europa och för EU:s globala konkurrenskraft, eftersom det tekniska försprång dessa investeringar upprätthåller kommer att vara av avgörande betydelse för den europeiska industrin.

Sist men inte minst är en översyn av det nuvarande ramverket för förnybar energi nödvändig också för att beakta den globala förändring som ägt rum sedan 2009, med konkurrenter som blir allt starkare på världsmarknaden på grund av deras ökande investeringar i förnybar energi. Om EU vill behålla sin ledande roll krävs det en stark ram för förnybar energi som stöder utbredningen av förnybar energi inom alla sektorer. Detta kommer också att innebära betydande fördelar i form av konkurrensfördelar för den europeiska industrin.

I förslaget fastställs de principer enligt vilka medlemsstaterna gemensamt och kontinuerligt kan säkerställa att den förnybara energins andel av EU:s slutliga energianvändning når minst 27 % senast 2030 på ett kostnadseffektivt sätt inom de tre sektorerna el (RES-E), värme och kyla (RES-H&C) och transporter (RES-T), varvid hänsyn tas till följande särskilda mål:

- Råda bot på osäkerheten bland investerare genom ett förfaringsätt där hänsyn tas till de medel- och långsiktiga målen för en utfasning av fossila bränslen.
- Säkerställa införande och marknadsintegrering av förnybar el på ett kostnadseffektivt sätt.

- Säkerställa ett gemensamt uppnående av EU-målet för förnybar energi år 2030 genom att införa en strategisk ram i samordning med styrningen av energiunionen som undviker eventuella luckor.
- Utveckla potentialen för minskade koldioxidutsläpp hos avancerade biobränslen och klargöra rollen för livsmedelsbaserade biodrivmedel efter 2020.
- Utveckla potentialen för förnybar energi inom värme- och kylsektorn.

Därför syftar de åtgärder som ingår i förslaget till att på ett proportionerligt sätt ta itu med de befintliga hindren för införande av förnybar energi, såsom osäkerhet för investerare, administrativt krångel, behovet av att förbättra kostnadseffektiviteten vid införandet av förnybar energi, behovet av att uppdatera den strategiska ramen och risken för förlorat engagemang hos medborgarna under övergångsperioden mot år 2030.

1.2.• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Förslaget är förenligt med förslagen gällande marknadens utformning och styrningen av energiunionen samt med översynen av energieffektivitetsdirektivet och direktivet om energiprestanda för byggnader, EU ETS-förslaget från juli 2015 och den föreslagna förordningen om ansvarfördelning och förordningen om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) från juli 2016.

Förslaget måste ses tillsammans med de ovan nämnda initiativen, som inte i sig är tillräckliga för att EU tillsammans ska nå en andel på minst 27 % förnybar energi av den slutliga energianvändningen senast 2030 på ett kostnadseffektivt sätt.

Förslaget bygger på utvecklandet av en elmarknad lämpad för förnybar energi enligt **initiativet om utformning av marknaden**, där kortfristiga marknader är fullt utvecklade och integrerade, flexibilitet spelar en nyckelroll när det gäller att öka marknadsvärdet på förnybar energi, och producenter av förnybar energi kan få en större andel av sina intäkter från energimarknaderna, vilket minskar behovet av offentligt stöd. Förslaget kompletterar dessutom initiativet om utformning av marknaden genom att införa olika åtgärder som syftar till att snabbt och kostnadseffektivt attrahera de nödvändiga investeringarna och genom att ytterligare minska den administrativa bördan för producenter av förnybar energi, inklusive konsumenter som producerar sin egen förnybara värme och el.

Förslaget kompletterar **styrningen av energiunionen** genom att inom de tre sektorerna (el, värme och kyla samt transport) skapa förutsättningar som underlättar ett gemensamt uppnående av EU:s mål. Samtidigt rationaliserar och integrerar samhällsstyrningsinitiativet de befintliga planerings-, rapporterings- och övervakningsskyldigheterna i energiregelverket, bl.a. de som gäller förnybar energi efter 2020, vilket kommer att bidra till att mäta framstegen mot ett uppnående av EU-målet, möjliggöra en översyn av ambitionsnivån i nationella planer och aktivera element på grund av en lucka i den kollektiva ambitionen eller i resultaten.

Energieffektivitetsdirektivet och **direktivet om byggnaders energiprestanda** syftar till att göra det lättare att nå energieffektivitetsmålet respektive förbättra byggnaders energiprestanda. Bestämmelserna om värme och kyla i det föreslagna energieffektivitetsdirektivet och direktivet om byggnaders energiprestanda kommer att komplettera medlemsstaternas ansträngningar för att främja användningen av förnybar energi inom värme- och kylsektorn med hjälp av den dubbla effekten av bestämmelserna i detta förslag och i förordningen om styrning. Därigenom kan man behålla största möjliga flexibilitet för att ta hänsyn till nationella skillnader i befintliga system av det slaget och säkerställa det nödvändiga bidraget för uppnående av det övergripande målet för 2030.

Inom ramen för **EU:s reformerade utsläppshandelssystem** för perioden efter 2020 kommer ett stärkt utsläppshandelssystem att spela en allt större roll för att ge en starkare signal till investeringar i koldioxidsnål teknik, inklusive förnybar energi, och säkerställa att synergieffekter mellan förnybar energi och klimatpolitik kan utnyttjas bättre. Priserna på utsläppsrätter inom det reformerade systemet för handel med utsläppsrätter kommer dock inte att vara tillräckliga för att det bindande EU-målet om en andel förnybar energi på minst 27 % ska kunna nås. Bestämmelserna om stöd till förnybar energi i elsektorn kommer att säkerställa att dessa mekanismer kommer att till fullo komplettera utsläppshandelssystemet och minimera eventuella negativa effekter på koldioxidpriset.

Förslaget till **förordning om ansvarsfördelning** innehåller vidare förslag om att fastställa bindande nationella mål för minskade växthusgasutsläpp för de sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem samt för LULUCF-förordningen utan att ange hur dessa ska kunna nås på det mest kostnadseffektiva sättet. Prognoserna för EU:s energisystem visar att det behövs en strategi för förnybar energi inom elsektorn, sektorerna för värme och kyla och transportsektorn för att det mål som inte omfattas av utsläppshandelssystemet ska kunna nås på ett kostnadseffektivt sätt.

Den föreslagna **LULUCF-förordningen** har till syfte att ta med koldioxidutsläpp och upptag av kol från jord- och skogsbruket i EU:s klimat- och energiram för 2030. EU:s förstärkta hållbarhetskriterier för bioenergi syftar till att fortsätta att garantera hållbarheten hos skogsbiomassa inom energisektorn, bl.a. genom ett LULUCF-krav som säkerställer korrekt koldioxidredovisning av koldioxideffekterna av skogsbiomassa som används för energiändamål.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

•2.1. Rättslig grund

Förslaget grundas på artikel 194.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgör den rättsliga grunden för bestämmelser om energi. Eftersom fördraget innehåller en särskild energirelaterad rättslig grund är det lämpligt att använda den.

•2.2. Subsidiaritetsprincipen

Subsidiaritetsprincipen behandlas i detta förslag eftersom unionen inte har exklusiva befogenheter vad gäller politiken för förnybar energi. Förslaget bygger på energins växande betydelse som politisk och ekonomisk utmaning och dess nära samband med politikområdena trygg energiförsörjning, klimatförändring, hållbarhet, den inre marknaden och ekonomisk och social utveckling.

Behovet av EU-åtgärder

Åtgärder på EU-nivå är nödvändiga för att säkerställa att medlemsstaterna bidrar till det bindande målet om minst 27 % förnybar energi på EU-nivå och att det uppnås gemensamt och kostnadseffektivt. Medlemsstaterna uppmanas att fastställa sina egna ambitionsnivåer inbegripet utvecklingsbanor som motsvarar deras nationella förhållanden och preferenser. En linjär utvecklingsbana på EU-nivå kommer att bidra till att mäta framstegen med att uppnå det EU-omfattande målet utan att vara bindande för medlemsstaterna. El från förnybara energikällor måste successivt öppnas för stöd för att åtgärda fragmenteringen av den inre marknaden och säkerställa möjlighet till gränsöverskridande handel, särskilt vad gäller gemensamma regler om drivmedel.

När det gäller elsektorn har EU inrättat en inre integrerad elmarknad där huvudprinciperna, regler för gemensamma problem och bestämmelser om gränsöverskridande aspekter håller på att fastställas på EU-nivå. Av detta följer att sådana gränsöverskridande aspekter måste behandlas på EU-nivå genom särskilda regler även när det gäller förnybara energikällor.

Vissa av de hållbarhetsrelaterade risker som är kopplade till utvecklingen av bioenergi har en gränsöverskridande dimension och kan därför bemötas mer effektivt på EU-nivå. Detta är fallet särskilt för miljöeffekter, t.ex. klimatförändringen och förlusten av biologisk mångfald. Dessutom finns det ett behov av en harmoniserad hållbarhetsram på EU-nivå för biomassa i värmekraftverk i syfte att underlätta handel med biomassa och främja den inre marknaden för biomassabränslen.

Analysen visar att åtgärder enbart på medlemsstatsnivå sannolikt skulle leda till snedvridning och fragmentering av den inre energimarknaden och totalt sett leda till högre kostnader och lägre användning av förnybar energi i hela unionen.

EU-mervärde

Värme- och kylsektorn står för närmare 50 % av EU:s energianvändning, och 75 % av energianvändningen inom denna sektor i EU är fortfarande fossilbaserad. Avsaknaden av en EU-strategi har förvärrat investerarnas osäkerhet och möjliggjort en fragmentering av lokala marknader, där konsumenterna har svårt att göra val utifrån sina egna preferenser och avsaknaden av en regleringspolitik som skapar incitament för decentraliserad energi. EU-riktlinjer på detta område skulle kunna bidra till att skapa en integrerad EU-marknad för förnybar energi för uppvärmning och nedkyllning. Medlemsstaterna ges därför alternativ till hur den outnyttjade potentialen inom värme- och kylsektorn ska kunna tas tillvara.

Med tanke på den lokala dimensionen av värme och kyla innehåller förslaget en övergripande ram för att skapa incitament till förnybar energi i denna sektor, samtidigt som medlemsstaterna ges möjlighet att anpassa sig till lokala förhållanden på det mest kostnadseffektiva sättet.

Transportsektorn står för ungefär en tredjedel av EU:s totala energiefterfrågan och denna efterfrågan tillgodoses nästan helt och hållet av olja. Samtidigt som övergången till utsläppsnåla alternativa energikällor inom transportsektorn redan har inletts, vilket är en utveckling som också pådrivits av det nuvarande direktivet om förnybar energi, släpar sektorn betydligt efter övriga sektorer av flera skäl, bland annat bristen på sådana starka incitament till innovation inom energi och teknik som behövs för en utfasning av fossila bränslen och energidiversifiering av transporter på lång sikt samt infrastrukturproblem som gäller elektrifiering (som håller på att åtgärdas via genomförandet av direktivet om alternativa bränslen och de åtgärder som föreslås inom ramen för översynen av direktivet om byggnaders energiprestanda).

En gemensam EU-insats kommer att säkerställa att målen för politiken (t.ex. utveckling av potentialen för minskade koldioxidutsläpp hos avancerade biobränslen) uppnås gemensamt till lägsta möjliga kostnad.

En EU-omfattande energi- och klimatram för förnybar energi år 2030 kommer också att bidra till att övervaka och stödja medlemsstaternas energipolitik i syfte att uppnå en hållbar och säker energi till överkomliga priser för EU:s medborgare. Med ett förutsägbart EU-regelverk som leder sektorn för förnybar energi mot 2030 till stöd för en europeisering av politiken för förnybar energi, och som framför allt stärker den marknadsbaserade strategin för förnybar energi och främja öppnandet av gränsöverskridande stöd, kan medlemsstaterna bättre utforma nationella strategier mot 2020-målet som säkerställer att politiken för förnybar energi är samstämmig med andra energi- och klimatmål, nämligen utsläppshandelssystemet,

förordningen om ansvarsfördelning och EU:s energieffektivitetsmål för 2030. En ram på EU-nivå som fastställer överordnade principer för stödsystem skulle också ge investerare den säkerhet som kan ha rubbats tidigare av den stopp- och startpolitik – och ibland retroaktiva åtgärder – som tillämpats av vissa medlemsstater.

Genom åtgärder på EU-nivå skulle flera hinder för offentliga och privata investeringar (t.ex. avseende tillståndsförfaranden) kunna lösas och det skulle råda bot på bristen på samordning mellan olika behöriga myndigheter på nationell nivå och öka den administrativa kapaciteten att genomföra gränsöverskridande projekt och stödsystem.

Åtgärder på EU-nivå genom ett EU-omfattande regelverk kommer att medföra säkerhet för investerare, ett konsekvent och kostnadseffektivt införande av förnybar energi i hela EU och en effektivt fungerande inre marknad samtidigt som man respekterar medlemsstaternas potential att producera olika former av förnybar energi enligt valfri energimix.

I detta avseende har medlemsstaterna stor frihet och flexibilitet att gynna utvecklandet av förnybar energi i alla sektorer av ekonomin på det sätt som bäst lämpar sig för deras nationella potential och förhållanden. De har också möjlighet att uppnå EU-målet genom att stödja användningen av förnybar energi i andra medlemsstater, i förenlighet med förslag om utformning av marknaden.

Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

2.3. Proportionalitetsprincipen och val av instrument

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen eftersom det fastställer EU-åtgärder som kommer att säkerställa att unionen uppnår målet om en andel förnybar på minst 27 %, men ger medlemsstaterna flexibilitet att genomföra de planerade åtgärderna och utveckla en sektor för förnybar energi som bäst motsvarar deras nationella situation, preferenser och potential, förutsatt att de tillsammans uppnår målet på 27 %.

EU-målet kräver ett genomgripande skifte i den politiska ramen för 2030, bort från rättsligt bindande nationella mål, som ger medlemsstaterna stor frihet när det gäller nationella åtgärder, mot ett rättsligt bindande mål på EU-nivå. I detta sammanhang skulle enbart nationella åtgärder leda till icke kostnadseffektiva och ojämnt fördelade insatser i EU, vilket leder till ett otillräckligt utnyttjande av förnybar energi på EU:s inre energimarknad, och det överenskomna målet skulle kanske inte uppnås. I detta sammanhang skulle enbart nationella åtgärder som samordnas inom ramen för de föreslagna styrmekanismer inte erbjuda tillräckliga garantier för att målet nås, att det nås på det mest kostnadseffektiva sättet, att eventuell snålskjuts mellan medlemsstaterna undviks och att fragmenteringen av marknaden minskas. Åtgärder på EU-nivå kan därför skapa en sund och stabil ram som gör det möjligt att gemensamt och kostnadseffektivt uppnå unionens bindande mål på minst 27 % förnybar energi år 2030, med en rättvis fördelning av insatser mellan medlemsstaterna, utan att man går längre än de åtgärder som behövs för att säkerställa en kostnadsoptimering av den gemensamma insatsen.

Vad gäller särskilda sektorsspecifika bestämmelser står värme och kyla för närmare 50 % av EU:s energikonsumtion, och 75 % av EU:s bränslebehov för värme och kyla kommer fortfarande från fossila bränslen. En minskning av koldioxidutsläppen från värme- och kylsektorn är avgörande för att EU ska kunna fortsätta satsa på våra långsiktiga mål när det gäller att minska koldioxidutsläppen och förbättra försörjningstryggheten. Senast 2030 bör nästan hälften³ av bidraget till EU:s mål för förnybar energi komma från sektorn för värme och kyla. Ett bidrag av denna omfattning visar på behovet av åtgärder inom detta område. De

³ 40 % av den slutliga energianvändningen enligt scenariot PRIMES EU2027

föreslagna alternativen vad gäller värme och kyla vägleder medlemsstaterna vid valet av metod för att underlätta spridningen av förnybar energi inom denna sektor, vilket bidrar till att denna kostnadseffektiva andel kan uppnås samtidigt som de ges full flexibilitet att utforma sina integrerade klimat- och energiplaner. Om alla medlemsstater vidtar den föreslagna åtgärden täcker det ungefär en fjärdedel av skillnaden mellan en oförändrad politik och EU-målet på minst 27 %.

Viktiga nationella befogenheter, t.ex. medlemsstaternas rätt att bestämma villkoren för utnyttjande av sina energiresurser, deras val mellan olika typer av energiteknik och den allmänna strukturen hos deras energiförsörjning, förblir fullständigt oförändrade. Dessutom omfattar EU:s ram för hållbar bioenergi minimikriterier för att påvisa hållbar produktion och effektiv användning av biomassa inom transport-, värme- och elsektorn. De nya bestämmelserna om hållbarhet följer en riskbaserad metod och kan endast tillämpas på storskaliga kraftvärmeproducenter.

Slutligen säkerställs proportionaliteten genom att man finner en avvägning mellan målen för konkurrenskraft, försörjningstrygghet och hållbarhet, och genom att man beaktar de långsiktiga vinsterna efter 2030 av den föreslagna åtgärden och inte endast baserat på effekterna på kort till medellång sikt.

Den begränsningsnivå som åläggs här står därför i proportion till det eftersträvade målet.

2.4. Val av instrument

Det instrument som valts är ett direktiv som ska genomföras av medlemsstaterna. Ett direktiv är det lämpliga instrumentet för att främja förnybar energi eftersom det tydligt anger de EU-mål som ska uppnås, samtidigt som medlemsstaterna ges tillräckligt med spelrum att genomföra direktivet på det sätt som bäst lämpar sig för deras nationella särförhållanden. Därför ingår bestämmelser om obligatoriska åtgärder endast i begränsad utsträckning och endast för att öka den nödvändiga kostnadsoptimala användningen i unionen (t.ex. artikel 5 i förslaget om partiellt obligatoriskt öppnande av stödsystem).

Förslaget innebär en ändring av direktivet om förnybar energi, och omarbetningstekniken gör det möjligt att anta en enda lagtext som samtidigt gör den önskade ändringen, kodifierar denna ändring med de oförändrade bestämmelserna i den tidigare rättsakten samt upphäver denna. Ett omarbetat direktiv är därför det lämpligaste instrumentet och ligger i linje med kommissionens åtagande enligt det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning⁴.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

3.1. Refit-utvärdering

En utvärdering enligt programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet (Refit-programmet) av direktivet om förnybar energi genomfördes mellan 2014 och 2016. Resultaten av utvärderingen redovisas i ett separat arbetsdokument om Refit-utvärderingen som läggs fram tillsammans med den konsekvensbedömning som åtföljer förslaget.

Slutsatsen av Refit-utvärderingen är att arbetet med att nå målet att på ett hållbart sätt öka andelen förnybar energi i EU:s slutliga energianvändning har varit framgångsrikt. De bindande nationella målen, de nationella handlingsplanerna för förnybar energi och den övervakning varantannat år som föreskrivs i direktivet om förnybar energi har varit särskilt effektiva när det gällt att främja öppenhet för investerare och andra ekonomiska aktörer och

⁴ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

säkerställt att information av hög kvalitet om marknader och politik för förnybar energi i medlemsstaterna. Detta illustreras genom den snabbt ökade användningen efter direktivets antagande, där andelen förnybar energi ökade från 10,4 % år 2007 till 17 % år 2015.

Dessa rättsliga bestämmelser, tillsammans med kompletterande nationell politik och andra åtgärder än lagstiftning, har bidragit till att EU:s energi- och klimatpolitiska mål totalt sett har uppnåtts, vilket leder till minskade växthusgasutsläpp, ökad energiförsörjningstrygghet, ledarskap inom innovation, skapande av arbetstillfällen, allmänhetens acceptans och regional utveckling. De har bevisat sin relevans, samstämmighet, effektivitet, ändamålsenlighet samt mervärde för EU:s övergripande mål när det gäller energi och klimatförändring. Förnybar energi är för närvarande det enda alternativ för minskade koldioxidutsläpp inom energisektorn som införs i en takt som ligger nära vad som krävs enligt den internationella energiorganets (IEA) scenarier för att begränsa den globala temperaturökningen till 2° C över den förindustriella nivån.

Även om EU som helhet och alla medlemsstater utom en för närvarande är på väg mot att uppnå EU:s övergripande mål för förnybar energi för 2020, kan målet nås till 2020 endast om medlemsstaterna fortsätter att främja användningen av förnybar energi i syfte att klara sina allt brantare utvecklingskurvor i riktning mot ökad användning av förnybar energi. Dessutom krävs det ytterligare insatser för att öka användningen av förnybara källor inom transportsektorn i snabbare takt för att säkerställa att målet på 10 % för denna sektor uppfylls. Den rättsliga osäkerheten till följd av den långa ledtiden för politiska diskussioner om hur man ska hantera den risk rörande indirekt förändrad markanvändning som hänger samman med livsmedelsbaserade biobränslen har haft en negativ inverkan på användningen av förnybar energi inom transportsektorn.

3.2. Samråd med berörda parter

3.2.1. Samrådsmetoder, viktigaste målsektorer och de tillfrågades allmänna profil

Ett brett spektrum av berörda aktörer, bl.a. medlemsstater och nationella tillsynsmyndigheter, har deltagit i utarbetandet av förslaget. Detta har omfattat ett tolvveckors offentligt samråd, en workshop för berörda aktörer som hölls den 5 februari 2016, en temainriktad diskussion vid Electricity Regulatory Forum i Florens och otaliga bilaterala diskussioner.

Det offentliga samrådet inleddes den 18 november 2015 och pågick till den 10 februari 2016. Kommissionen fick in totalt 614 svar. 340 svar lämnades av nationella och EU-täckande branschorganisationer, vilket utgör 58 % av svaren. Av dessa kom 110 från branschorganisationer (18 % av alla svar) och 90 från industrin för förnybar energi (15 %). Dessutom inkom 186 svar direkt från företag (30 %). Sammanlagt 19 nationella regeringar och 22 regionala eller lokala myndigheter deltog också i samrådet. Det är viktigt att notera det betydande deltagandet av enskilda personer, energikooperativ och icke-statliga organisationer.

Kommissionen genomförde även ett offentligt samråd på nätet om bioenergins hållbarhet som pågick från och med den 10 februari till och med den 10 maj 2016. Mer än 950 svar inkom i samband med det samrådet. Detta kompletterades med en tematisk konferens för berörda aktörer som ägde rum den 12 maj 2016.

3.2.2 Sammanfattning av synpunkterna från berörda aktörer

En detaljerad bedömning av svaren på det offentliga samrådet bekräftar att det råder ett brett samförstånd mellan deltagarna om fler av de faktorer som framförts i samband med det offentliga samrådet, bl.a. behovet av ett stabilt och förutsägbart EU-regelverk om förnybar energi, vikten av att fastställa kompletterande åtgärder i det omarbetade direktivet för att säkerställa att det bindande målet på minst 27 % på EU-nivå uppnås samt vikten av att utveckla en marknad som lämpar sig för förnybar energi. De berörda aktörerna har emellertid

skilda uppfattningar om andra frågor, t.ex. stödsystemens geografiska räckvidd och den förnybara energins exponering för marknadsvillkor (t.ex. prioriterad inmatning och balanseringsansvar).

Vad gäller privata och offentliga enheters roll på elmarknaden finns det ett starkt stöd för ytterligare EU-åtgärder för att ge energikonsumenterna och lokala myndigheter ökad makt. I de allra flesta svar ville man ha skärpta EU-regler som garanterar att konsumenterna har möjlighet att själva producera och lagra förnybar värme och el och delta på alla relevanta energimarknader på ett icke-diskriminerande och enkelt sätt, även genom aggregatorer. Många av de tillfrågade stöder en ökad exponering för kortfristiga marknader för system för egenförbrukning, genom att överskottsel som matas in i nätet värderas till priset på grossistmarknaden. Flera producenter av förnybar energi betonar dock att marknadsbaserade stödsystem fortfarande behövs för småskaliga system för egenförbrukning under övergången till en reformerad utformning av marknaden. Flera av de tillfrågade stöder lättare tillgång till finansiering för lokala initiativ på området förnybar energi.

Berörda aktörer framhåller att retroaktiva ändringar av stödsystem bör förhindras. Även andra faktorer konstateras vara viktiga för att förbättra investeringarnas stabilitet; hit hör undanröjandet av administrativa hinder, ytterligare marknadsintegrering och en förstärkt investeringsskyddsordning som går längre än energistadgefördraget. Flera av de tillfrågade insisterar också på behovet av att säkerställa ett snabbt genomförande av det omarbetade direktivet, långt före 2021, för att ge politiska signaler i tid och investerarna ett perspektiv.

Flera medlemsstater har särskilt betonat att medlemsstaternas rätt att välja sin egen energimix och att utveckla den teknik för förnybar energi som de har valt t.ex. av diversifieringsskäl måste garanteras, särskilt vid utformningen av stödsystem. De har också understrukt att marknadsintegreringen av förnybar energi måste organiseras på ett samordnat sätt och inte kan överlåtas enbart på fragmenterade förfaranden som är beroende av medlemsstaternas individuella tidsplaner för anmälan.

Sist men inte minst anses det vara avgörande att en stabil rättslig ram finns inskriven i direktivet om förnybar energi för att EU:s mål om minst 27 % förnybar energi ska kunna uppnås senast 2030. Majoriteten av de tillfrågade stöder förebyggande åtgärder för att undvika en lucka i måluppfyllelsen, men de ser också ett behov av korrigerande åtgärder om en lucka ändå skulle uppstå. Vissa berörda aktörer, t.ex. regleringsmyndigheter på energiområdet, framhåller behovet av att säkerställa att alla eventuella kompletterande åtgärder är samstämmiga med nationella stödsystem.

Det offentliga samrådet visade att de huvudsakliga hindren för att öka andelen förnybar energi inom transporter bl.a. är bristen på en stabil politisk ram för perioden efter 2020, den utdragna debatten om hållbara biobränslen och det höga priset på eldrivna fordon. De allra flesta av de tillfrågade påpekade också att en inblandningsskyldighet på EU-nivå vad gäller bränslen skulle vara ett effektivt eller mycket effektivt sätt att främja konsumtionen av hållbara förnybara bränslen inom EU:s transportsektor och öka spridningen av eldrivna fordon.

Dessutom konstaterades det vid Electricity Regulatory Forum i Florens den 13–14 juni 2016 som medlemsstater, nationella tillsynsmyndigheter och viktiga berörda aktörer deltog i att ramen för förnybar energi för perioden efter 2020 bör vara baserad på en förbättrad utformning av marknaden som lämpar sig för en fullständig integrering av förnybar energi och på en kraftfull signal om koldioxidpriset genom ett förstärkt utsläppshandelssystem samt att särskilt stöd för förnybar energi, när och om så behövs, bör vara marknadsbaserat och minimera marknadssnedvridning. I detta syfte uppmanade forumet kommissionen att utarbeta gemensamma bestämmelser om stödsystem som ett led i översynen av direktivet om förnybar

energi som underlättar en marknadsbaserad och mer regionaliserad strategi när det gäller förnybar energi.

Det offentliga samrådet om bioenergens hållbarhet har visat att det råder delade uppfattningar om fördelar och risker med bioenergi och om behovet av en ny EU-politik. En överväldigande majoritet av de tillfrågade framhöll dock begränsningen av klimatförändringen som huvudsyftet med en politik för hållbar bioenergi.

Ett antal offentliga myndigheter och offentliga företag samt producenter av biodrivmedel och flytande bibränslen och skogsbruksföretag och flera medlemsstater uppgav att de föredrar referensscenariot, dvs. att inga ytterligare hållbarhetskrav på EU-nivå införs. Ett av de huvudskäl som anförts är att det finns annan lagstiftning som täcker de potentiella riskerna med biomassa för energiändamål samt risken för en alltför stor administrativ börda.

Å andra sidan understöder många producenter och användare av bioenergi i EU liksom också ett antal medlemsstater ytterligare EU-insatser för att utvidga EU:s hållbarhetskriterier till biomassa som används för värme/kyla och el. EU:s ständiga kommitté för skogsbruk, den rådgivande gruppen för EU-åtgärder för skogen, understöder i ett aktuellt yttrande alternativet att införa ett riskbaserat hållbarhetskriterium för skogsbiomassa.

Krav på verkningsgrad för omvandling av biomassa till energi stöds av en rad berörda aktörer, i synnerhet träförädlingsindustrin, inklusive massa- och papperstillverkare, och icke-statliga miljöorganisationer. Icke-statliga organisationer stöder också ett tak för den totala användningen av bioenergi samt begränsningar av vissa råvaror eller källor, och miljökraven och de sociala kraven för produktion av biomassa.

Generellt har berörda aktörer efterlyst en konsekvent behandling vid införande av åtgärder som rör specifika råvaror, oavsett deras slutliga användning: Detta innebär exempelvis att reglerna bör vara desamma för biomassa som används för att producera biobränslen och för biogas som används för värme- och elproduktion.

3.3. Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden

Följande viktiga studier har beställts från externa konsulter:

- Studie om konsekvensbedömningen för ett nytt direktiv om förenklad spridning av förnybar energi och säkerställa att EU når sitt 2030-mål om förnybar energi – Europeiska konkurrensnätverket, Öko-Institut, Eclareon, REBEL, SUER, BBH.
- Studie om tekniskt stöd vid genomförandet av 2016 års rapport om förnybar energi, som förberedelse inför paketet om förnybar energi för perioden 2020–2030 i Europeiska unionen – Öko-Institut E3-modelling Observ'ER, COWI.
- Supporting investments into renewable electricity in context of deep market integration of RES-e after 2020: Study on EU-, regional- and national-level options - Cambridge Economic Policy Associates (CEPA).
- Study on the sustainable and optimal use of biomass for energy in the EU beyond 2020 – PricewaterhouseCoopers, Vito, TU Wien, Utrecht University, INFRO, Rutter Soceco.
- Carbon impacts of biomass consumed in the EU - Forest Research UK, VTT, North Energy, Alterra.
- Study on impacts on resource efficiency on future EU demand for bioenergy, IISA, Idufor, EFI, Oeko Institute, IEEP.

3.4. Konsekvensbedömning

Den konsekvensbedömning som åtföljde förslaget omfattade inte en uppsättning rekommenderade alternativ, utan i stället en ingående analys av varje alternativ med ett stegvist tillvägagångssätt från ett scenario med oförändrade förhållanden (Op. 0), som innebär fortsatt användning av nationella åtgärder men utan kompletterande åtgärder på EU-nivå, till alternativa scenarier som omfattar mer EU-övergripande åtgärder inom de fem nedanstående områdena.

Den 16 september 2016⁵ avgav nämnden för lagstiftningskontroll sitt första yttrande om konsekvensbedömningen och begärde att den skulle läggas fram på nytt. Denna ändrades senare och lades den 17 oktober 2016 fram på nytt för nämnden för lagstiftningskontroll, som avgav ett andra negativt yttrande den 4 november 2016 men inte begärde att konsekvensbedömningen skulle ändras ytterligare och lämnas in på nytt.

Mot denna bakgrund har kommissionen ansett det lämpligt att gå vidare med ett förslag till omarbetning av direktivet om förnybar energi samtidigt som vederbörlig hänsyn tas till de förbehåll som nämnden för lagstiftningskontroll uttryckt i sitt andra yttrande. Den har särskilt valt att mer proportionerliga och mindre betungande bestämmelser för värme- och kylsektorn i kombination med skärpta bestämmelser i styrningsramen för att slå vakt om uppnåendet av målen för 2030. Den har också säkerställt att bestämmelserna i förslaget till fullo överensstämmer med och kompletterar reglerna om statligt stöd och inte inkräktar på kommissionens behörighet på området för statligt stöd. De föreslagna bestämmelserna är allmänna principer som kräver att marknadsbaserade och kostnadseffektiva system används (vid behov). Detta ligger helt i linje med den nya utformningen av marknaden och bidrar till att minimera kostnaderna för skattebetalare och elkonsumenter. Bestämmelserna främjar också säkerheten för investerare under perioden 2021–2030. Kommissionen har beaktat alla mål för energiunionen. Kommissionen noterar slutligen den oundvikliga osäkerheten i uppskattningen av den lucka som ska fyllas, minimikaraktern hos EU-målet på 27 % och behovet av att skapa stabila incitament i god tid för investeringar med långa ledtider. Mot denna bakgrund anser kommissionen att det samlade paketet med åtgärder är ett lämpligt svar på problemen. Mer detaljerad information om detta ges i detta kapitel.

i) Alternativ för att öka andelen förnybar energi inom elsektorn (RES-E)

a) En gemensam europeisk ram för stödsystem: 1) Enbart användning av marknadsmekanismer, 2) Europeisk ram för marknadsbaserat och kostnadseffektivt stöd, 3) obligatorisk övergång till investeringsstöd.

Direktivet om förnybar energi ger möjlighet till stödsystem men överlåter valet av stödsystem till medlemsstaterna. Detta har lett till ett allt annat än optimalt läge där medlemsstater har infört stödsystem som senare i många fall har ändrats eller återkallats retroaktivt. Detta har i sin tur inverkat negativt på investerarnas förtroende. Det behövs därför tydligare regler i det omarbetade direktivet om förnybar energi för att öka investerarnas förtroende.

Mot bakgrund av detta medför alternativ 2 införandet av principer för stödsystem som medlemsstaterna kan införa och som fortfarande är nödvändiga för att attrahera tillräcklig med investeringar för att nå unionens mål för 2030. Detta alternativ omfattar principer för utformning som medlemsstaterna kan använda för stödsystem och för att skydda investerare mot retroaktiva ändringar. Dessa principer påverkar inte bestämmelserna om statligt stöd.

⁵ Yttrandena finns på: http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm . Mer specifika kommentarer om nämndens synpunkter finns i bilaga I till den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag.

När det gäller den här sektorn ansåg nämnden för lagstiftningskontroll att de befintliga riktlinjerna för statligt stöd redan tar upp merparten av de frågor som ingår i konsekvensbedömningen och redan bekräftar klimat- och energimålen för 2030.

Det är ett politiskt val att förankra dessa principer i lagstiftningen. På det här sättet kommer dessa bestämmelser att stödja utvecklingen av en europeisk politik för förnybar energi som gör förnybar energi lämpad för marknaden, samtidigt som säkerhet för investerare säkerställs fram till 2030. Mer detaljer finns i bilaga 1 till konsekvensbedömningen. Den föreslagna ramen anger i detta avseende principer för utformning som i) säkerställer tillräcklig säkerhet för investerare under perioden 2021–2030 och ii) kräver att marknadsbaserade och kostnadseffektiva system baserade på bästa praxis används (vid behov). Principerna i detta förslag ligger helt i linje med de riktlinjer som kommissionen redan omfattat i riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi och utveckla dem ytterligare på ett antal områden, bl.a. gränsöverskridande deltagande.

Dessutom är ramen ändamålsenlig när det gäller att garantera tillräcklig säkerhet för investerare genom att fastställa allmänna principer för utformning baserade på marknadsbaserade principer och bästa praxis vilka kommer att gälla under perioden 2021–2030.

Samtidigt är regelverket proportionerligt och inte alltför detaljerat, eftersom bestämmelserna är av allmänt karaktär och också respekterar subsidiaritetsprincipen genom att till fullo beakta medlemsstaternas rätt att själva bestämma sin energimix. För detta ändamål är det nödvändigt att inom den nuvarande rättsliga ramen fastställa förhållandet mellan å ena sidan medlemsstaternas rätt att välja sin egen energimix och att utveckla den förnybara teknik som de har valt t.ex. för diversifieringsändamål och å andra sidan målet att säkerställa en viss konkurrensnivå mellan olika former av teknik. Om dessa grundläggande principer för en energiram för Europa att läggs fram för rådet och Europaparlamentet för godkännande kommer det att skapa legitimitet och allmänhetens acceptans för agendan för marknadsintegrering.

Dessutom har olika berörda aktörer, däribland tillsynsmyndigheter⁶ och ett antal medlemsstater, efterlyst införandet av en sådan ram i förslaget som komplement till gällande regler för statligt stöd.

b) En mer samordnad regional strategi: 1) obligatoriskt regionalt stöd, 2) obligatoriskt partiellt öppnande av stödssystem för gränsöverskridande deltagande.

Detta förslag motsvarar det andra alternativet (alternativ 1 i konsekvensbedömningen) i syfte att göra ett partiellt öppnande av RES-E-stödssystem för gränsöverskridande deltagande obligatoriskt. Detta alternativ gör det möjligt att minska de totala kostnaderna och stödkostnaderna för systemet genom att säkerställa att investeringar i allt högre grad placeras där potentiella och andra villkor är mest gynnsamma. Resultatet av konsekvensbedömningen visar att denna åtgärd skulle minska kostnaderna för energisystemet från 1,0 miljarder euro per år under perioden 2021–2030, medan stödkostnaderna för förnybar energi som betalas av konsumenten minskas med 3 %.

Detta alternativ är proportionerligt eftersom det endast föreslår ett progressivt, partiellt öppnande som avspeglar nivån på de fysiska sammanlänkningarna. Det respekterar

⁶ Se t.ex. slutsatserna från mötet inom forumet för europeiska tillsynsmyndigheter på elområdet, som hölls den 13–14 juni 2016: "Forumet uppmanar kommissionen att utarbeta gemensamma bestämmelser om stödssystem som ett led i översynen av direktivet om förnybara energikällor som underlättar en marknadsbaserad och mer regionaliserad strategi för förnybar energi".

subsidiaritetsprincipen eftersom det inte begränsar medlemsstaternas möjligheter att utforma sitt stödsystem och därför inte påverkar deras rätt att själva bestämma sin energimix.

c) Ett finansieringsinstrument med fokus på förnybar energi: 1) ett finansieringsinstrument på EU-nivå med breda urvalskriterier, 2) ett finansieringsinstrument på EU-nivå till stöd för projekt för förnybar energi.

Målet på detta område är att öka användningen av medel inom ramen för befintliga eller nya finansieringsinstrument till stöd för medlemsstater med hög ambitionsnivå när det gäller användning av förnybar energi. Detaljerna i denna möjlighetsskapande ram bör fastställas i samband med utarbetandet av den fleråriga budgetramen för 2021–2027.

d) Administrativ förenkling: 1) förstärkta bestämmelser med en enda kontaktpunkt, tidsintervall och förenklade förfaranden för uppgradering, 2) kortare tillståndsförfaranden genom automatiskt godkännande och ett förenklat anmälningsförfarande för småskaliga projekt.

En kombination av alternativen 1 och 2 är att föredra för detta förslag i syfte att införa ett tillståndsförfarande för projekt för förnybar energi med en utsedd myndighet som utgör en enda kontaktpunkt (one-stop-shop), en maximal tidsgräns för tillståndsförfarandet, en enkel anmälan till systemansvariga för distribution när det gäller småskaliga projekt och en särskild bestämmelse om ett snabbare tillståndsförfarande för uppgradering av befintliga anläggningar för förnybar energi. Detta alternativ möjliggör tydligare, mer transparenta, förutsägbara och mindre tidsödande tillståndsförfaranden för sökande.

Detta alternativ är proportionerligt eftersom det i stor utsträckning är det genomförande av förfaranden baserade på bästa praxis som redan tillämpas i vissa medlemsstater. Det medför inga stora kostnader. Det respekterar subsidiaritetsprincipen eftersom det överlåter åt medlemsstaterna att välja hur de vill organisera sina kontaktpunkter. Det påverkar inte heller innehållet i tillståndsförfarandena.

ii) Alternativ för att öka andelen förnybar energi inom värme- och kylsektorn (RES-H&C):

a) Integrera förnybar energi i försörjningssystemet för värme och kyla: 0) fortsätta med de nuvarande nationella åtgärderna utan EU-insatser, 1) införa en RES H&C-skyldighet för leverantörer av fossila bränslen 2) samma skyldighet men för alla bränsleleverantörer.

Det rekommenderade alternativet var alternativ 2, där de leverantörer som utsetts av medlemsstaterna och som täcker minst 50 % av energiförsörjningen skulle ha varit tvungna att gradvis integrera förnybar energi i sin totala årliga försäljningsvolym fram till 2030 (med 1 procentenhet per år).

Vad gäller denna sektor har nämnden för lagstiftningskontroll ifrågasatt proportionaliteten i att ålägga energileverantörer av värme och kyla en skyldighet. För att lösa dessa problem ersätter detta förslag skyldigheten med flera möjligheter som står öppna för medlemsstaterna och som därmed ger flexibilitet för genomförande på nationell nivå.

Med beaktande av att värme och kyla svarar för nästan hälften av EU:s slutliga energianvändning⁷ och att andelen förnybar energi inom värme- och kylsektorn, medan andelen förnybar energi i elproduktionen ökade med mer än 8 procentenheter mellan 2009 och 2015, endast har ökat med mindre än 3 procentenheter under samma period behövs det en ambitiös men flexibel åtgärd inom denna sektor.

⁷ *En EU-strategi för uppvärmning och kylning* (COM (2016) 51 final).

Denna lösning är proportionerlig eftersom den inte går längre än vad som är nödvändigt för att öka användningen av förnybar energi inom RES-H&C-sektorn på EU-nivå och inte lägger en tung börda på små och medelstora företag.

Detta alternativ överensstämmer med och kompletterar energieffektivitetsdirektivet och direktivet om byggnaders energiprestanda. Energieffektiviteten inom värme- och kylsektorn främjas genom energibesparingar och renovering, särskilt inom byggsektorn. Parallellt med detta skulle alternativen gällande värme och kyla påskynda en övergång från fossila bränslen till förnybar energi inom värme- och kylsektorn, vilket också skulle omfatta det befintliga byggnadsbeståndet. Särskilda åtgärder för förnybar energi i försörjningssystemet för värme och kyla och energianvändningen på byggnadsnivå kommer att minska risken för teknologisk inlåsning, dvs. när den strategi som är inriktad på energieffektivitet endast medför att fossilbränsleteknik ersätts med effektivare, men fortfarande fossilbränslebaserade lösningar.

b) Underlätta införandet av förnybar energi och spillvärme i system för fjärrvärme och fjärrkyla: 1) Utbyte av bästa praxis, 2) energicertifikat och öppnande av tillträde till lokal värme och kyla, 3) åtgärder under 1 och 2 kompletterat med en förstärkt ram för konsumenträttigheter.

Alternativ 3 rekommenderas för detta förslag. Detta alternativ gör det möjligt för konsumenter att producera förnybar värme lokalt och använda ett fjärrvärme- och fjärrkylsystem baserat på förnybar energi för att skapa lokala synergier med andra användare och därmed ha en positiv social effekt. Bortkopplingsmöjligheten skulle möjliggöra ytterligare produktion av förnybar värme mellan 2020 och 2030 och bidra ytterligare till att begränsa klimatförändringen. Även om möjligheten till bortkoppling kan få negativa konsekvenser för inkomstflödet för lokala företag som producerar fjärrvärme och fjärrkyla, skulle dessa konsekvenser kompenseras genom de positiva sociala och miljömässiga effekterna.

Detta alternativ är också proportionerligt eftersom den administrativa bördan kommer att korrelera direkt med fjärrvärmesystemens utbredning på nationell nivå. Framför allt medlemsstater med låg andel fjärrvärme kommer att ha en begränsad certifieringsbörda och sannolikt en måttlig efterfrågan på bortkoppling.

Fjärrvärme och fjärrkyla utgör cirka 10 % av EU:s energiförsörjning. Fjärrvärme- och fjärrkylsystem möjliggör högre andelar förnybar energi i EU:s energisystem. Det finns t.ex. en stor outnyttjad potential för användning av värmepumpar i industriell skala inom fjärrvärme och det uppskattas att mer än 25 % av EU:s befolkning bor i områden som lämpar sig för geotermiska fjärrvärmesystem. Dessutom utgör fjärrvärmesystemen en viktig infrastrukturteknik som underlättar en ökad total omvandlingsverkningsgrad i anläggningar för omvandling av avfall till energi⁸.

De äldre fjärrvärme- och fjärrkylsystemen måste utvecklas för att kunna hantera den ökade produktionen av förnybar energi. De nuvarande investeringarna i fjärrvärme och fjärrkyla möjliggör dock inte en övergång till energieffektiv och förnybar energiförsörjning.

Energiprestandaåtgärder kräver ett relativt enkelt administrativt stöd men har potential att avsevärt öka användningen av förnybar energi, och därför är åtgärden så effektiv.

Dessutom är detta alternativ också proportionerligt (eftersom det skapar lika villkor mellan lokala aktörer inom fjärrvärme och fjärrkyla och de som bidrar med och använder värme genom ett öppet men samtidigt jämförbart system) och respekterar subsidiaritetsprincipen

⁸ Persson & Muenster (2016). Current and future prospects for heat recovery from waste in European district heating systems: A literature and data review. Energy. September 2016.

(eftersom den tillhandahåller principerna men respekterar de nationella och lokala myndigheternas roll när det gäller att inrätta fjärrvärme- och fjärrkylsystem).

iii) Alternativ för att öka andelen koldioxidsnål och förnybar energi inom transportsektorn (RES-T):

1) Inblandningskyldighet på EU-nivå när det gäller avancerade förnybara bränslen, 2) inblandningsskyldighet på EU-nivå när det gäller avancerade förnybara drivmedel (inklusive avancerade biobränslen), tillsammans med en minskning av livsmedelsbaserade biodrivmedel med ett flertal varianter som omfattar minskningstakten och minskningens omfattning, 3) baserat på alternativ 2, en särskild inblandningsskyldighet på EU-nivå när det gäller förnybara bränslen inom luftfarts- och sjöfartssektorn, 4) skyldigheten att minska växthusgasutsläppen (förlängning av bränslekvalitetsdirektivet).

Nämnden för lagstiftningskontroll ansåg att hållbarheten hos biodrivmedel och deras potentiella bidrag till unionsmålet bör preciseras tydligt och bedömas på samma sätt som för andra former av bioenergi. Den begärde också att man skulle överväga ytterligare ett alternativ där förbättrade hållbarhetskriterier tillämpas på alla biodrivmedel.

I konsekvensbedömningen analyseras dessa fyra alternativ till åtgärder på EU-nivå för att främja minskade koldioxidutsläpp och energidiversifiering av drivmedel, samtidigt som den tar upp indirekt ändring av markanvändning i samband med livsmedelsbaserade biobränslen. Härvidlag bygger den på den analys som utvecklats i konsekvensbedömningen till Iluc-direktivet, i konsekvensbedömningen utvärderas ett antal alternativ för att stärka den befintliga ramen för hållbara biobränslen, bland annat genom att förlänga och ytterligare sänka det nuvarande taket för livsmedelsbaserade biobränslen till perioden efter 2020 för att minimera utsläppen till följd av indirekt ändring av markanvändning. Dessutom bedömdes i konsekvensbedömningen om bioenergi olika alternativ för att stärka de övergripande hållbarhetskriterierna för bioenergi, bl.a. med ett nytt hållbarhetskriterium för skogsbiomassa (som även används för biobränsleproduktion) och en utvidgning av hållbarhetskriterierna till biomassa som används för värme- och elproduktion.

Alternativ 2 rekommenderas för detta förslag eftersom det bygger på praxis i 25 medlemsstater, som har infört blandningstillstånd för biodrivmedel, och ger branschen större säkerhet om framtida marknadsefterfrågan/marknadsvolymer för avancerade biobränslen, vilket krävs för att säkerställa storskaliga investeringar och innovation inom denna sektor. Detta alternativ kommer också att möjliggöra en gradvis minskning av livsmedelsbaserade biobränslen enligt vad som anges i strategin från juli 2016 om utsläppssnål rörlighet⁹.

Den föreslagna minskningsbanan beaktar de tidigare viktiga investeringar som gjorts hittills och ligger i linje med en realistisk takt för utrullningen av avancerade biobränslen på marknaden. Detta alternativ är lättare och okomplicerat att genomföra eftersom det bygger på omfattande politiska och administrativa erfarenheter på nationell nivå.

Det rekommenderade alternativet handlar också om utsläpp till följd av indirekt ändring av markanvändning och främjar höga prestanda hos avancerade biobränslen när det gäller minskade växthusgasutsläpp. Utsläppen från indirekt ändring av markanvändning kan minskas betydligt genom en gradvis minskning av konventionella biobränslen fram till 2030, med fokus främst på biobränslen som är baserade på oljegrödor, som är förknippade med större effekter i samband med indirekt ändring av markanvändning. Dessutom skulle minimikravet på minskade växthusgasutsläpp främja optimala koldioxidprestanda i nya biobränsleanläggningar.

⁹ ”En europeisk strategi för utsläppssnål rörlighet” (COM(2016) 501 final).

I sin strategi för utsläppsnål rörlighet påpekade kommissionen att livsmedelsbaserade biobränslen har haft en begränsad roll i att minska koldioxidutsläppen inom transportsektorn på grund av tvivlen på hur de faktiskt bidrar till att minska koldioxidutsläppen inom transportsektorn. I förslaget till Iluc-direktiv föreslogs en försiktighetsbaserad metod som godkändes av medlagstiftarna och som innebär att bidraget från livsmedelsbaserade biobränslen begränsas till högst 7 % senast 2020. Den rättsliga osäkerheten kring utarbetandet av och förhandlingarna om Iluc-direktivet har avskräckt från nya investeringar utöver de som redan gjorts inom denna sektor.

Potentialen för minskade koldioxidutsläpp inom transportsektorn kan förverkligas genom att man successivt minskar användningen av livsmedelsbaserade biobränslen och ersätter dem med mer avancerade biobränslen. När det fastställs hur minskningen av konventionella biobränslen ska fortskrida är det viktigt att inte i efterhand undergräva de affärsmodeller som främjas genom det befintliga direktivet. Den föreslagna utvecklingsbanan, där andelen konventionella biobränslen minskar gradvis syftar därför till att undvika strandade tillgångar och oavsiktlig förlust av arbetstillfällen, samtidigt som hänsyn tas till de tidigare viktiga investeringar som gjorts hittills, och den ligger också i linje med en realistisk utrullning av avancerade biobränslen på marknaden. Exakt vilken utvecklingsbana den gradvisa minskning som anges i detta förslag kommer att löpa återspeglar en välgrundad politisk bedömning av vad som skulle utgöra en balanserad syn på stabila investeringar och minskade växthusgasutsläpp inom transportsektorn.

iv) Alternativ som innebär att konsumenter ges ökade möjligheter och informeras om förnybar energi:

a) Ge konsumenterna möjlighet att producera, själva förbruka och lagra förnybar el: 1) EU-riktlinjer för egenförbrukning, 2) ge människor möjlighet att själva förbruka och lagra el, 3) egenförbrukning på distans för kommuner.

Alternativ 2 rekommenderas för detta förslag eftersom det maximerar konsumenternas egenmakt och deras potentiella deltagande, avhjälper fördelningsrelaterade problem som gäller nätutbyggnadskostnader och nätkostnader och ökar bidraget från takmonterade solceller till målet för förnybar energi.

Detta alternativ är också proportionerligt (eftersom det inte omfattar en allmän rätt till självförbrukning) och respekterar subsidiaritetsprincipen (eftersom det inte föregriper medlemsstaternas frihet att stödja en särskild teknik, utan endast skapar en ram som ger rätt till utrullning av decentraliserad produktion av förnybar energi).

b) Offentliggöra information om förnybar el: 1) Konsolidera systemet med ursprungsgarantier, 2) baserat på alternativ 1 som gör ursprungsgarantier obligatoriska för offentliggörande av information, 3) baserat på alternativ 2 som utvidgar ursprungsgarantierna till alla källor till elproduktion.

En kombination av alternativ 1 och alternativ 2 rekommenderas för detta förslag för att konsolidera systemet och göra det obligatoriskt att använda ursprungsgarantier för offentliggörande av information om förnybar el. Detta är en välavvägd kompromiss som ökar transparensen och förtroendet för systemet samtidigt som man undviker de administrativa merkostnader som skulle bli följden om systemet utvidgades till att omfatta alla produktionskällor.

Detta alternativ är också proportionerligt eftersom det inte medför en orimlig administrativ börda för förvaltning av systemet (särskilt för småskaliga producenter). Det respekterar också subsidiaritetsprincipen eftersom det ger medlemsstaterna möjlighet att välja den metod för att förvalta systemet som passar dem bäst.

c) Spårning av förnybara bränslen som används inom sektorn för värme och kyla och transportsektorn: 1) Utvidgning av ursprungsgarantier till förnybara gasformiga bränslen, 2) utvidgning av ursprungsgarantier till förnybara flytande och gasformiga bränslen, 3) utveckling av alternativa spårningssystem för förnybara flytande och gasformiga bränslen.

Alternativ 1 för gasformiga bränslen och alternativ 3 för flytande bränslen rekommenderas för detta förslag. Detta möjliggör fördelar i form av en effektivare spårning av förnybara bränslen till förmån för konsumenterna och minskar risken för bedrägeri, särskilt när det gäller flytande biobränslen. Dessutom torde gränsöverskridande handel med förnybara bränslen också underlättas av sådana system. Slutligen verkar alternativ 3 vara att föredra framför alternativ 2 för flytande bränslen, eftersom det passar bättre ihop med de nuvarande administrativa system som redan finns för att spåra hållbarheten för dessa bränslen.

Detta alternativ är också proportionerligt (eftersom det bygger på befintliga system för biodrivmedel och på den enklaste metoden för att underlätta gränsöverskridande handel för förnybara gasformiga bränslen) och respekterar subsidiaritetsprincipen (eftersom det kompletterar befintliga registreringssystem för förnybara flytande och gasformiga bränslen på nationell nivå).

v) Alternativ för att uppnå minst 27 % förnybar energi till 2030:

a) Nationella mål för 2020: Nationella mål för 2020 som grundnivå versus utgångsnivå.

Alternativ 1, dvs. säkerställandet av att målet för 2020 fungerar som referensscenario efter 2020, rekommenderas för detta förslag. Alternativet att behålla målet för 2020 fungerar som säkerhetsmekanism och bör inte kräva någon ytterligare insats, förutsatt att medlemsstaterna uppnår detta mål överhuvudtaget.

Detta alternativ är också proportionerligt (eftersom det inte bör kräva någon ytterligare insats förutsatt att medlemsstaterna uppnår detta mål överhuvudtaget) och respekterar subsidiaritetsprincipen (eftersom det endast utgör en förlängning i tiden av mål som redan överenskommit av medlemsstaterna).

Det är viktigt att notera att övriga alternativ som omfattar målet att uppnå minst 27 % förnybar energi till 2030 behandlas i förordningen om styrningen av energiunionen, medan skyldigheten att uppnå minst 27 % på EU-nivå förblir inskriven i förslaget.

b) Utvecklingsbana: Linjär respektive icke-linjär.

Alternativ 1, som innebär att man fastställer en linjär utvecklingsbana från målet för 2020 till målet för 2030, rekommenderas för detta förslag. Det ger ökad säkerhet och bör bidra till att minska kostnaderna och undvika risker i samband med uppnåendet av målet för 2030.

Detta alternativ är också proportionerligt (eftersom det har en begränsad effekt på kostnaderna för spridning eftersom man i stor utsträckning dragit de tekniska lärdomarna när det gäller den mest mogna tekniken) och respekterar subsidiaritetsprincipen (detta är endast en metod för att mäta framstegen mot det mål på EU-nivå som medlemsstaterna fastställer).

c) Mekanismer för att undvika en klyfta i ambitionsnivån i förhållande till EU-målet för förnybar energi: 1) Revidera ambitionsnivån i de nationella planerna, 2) ta med en översynsklausul för att föreslå ytterligare genomförandemekanismer på EU-nivå i ett senare skede om så behövs, 3) höja ambitionsnivån för åtgärder på EU-nivå, 4) införa bindande nationella mål.

En kombination av alternativ 1 och 2, som bygger på styrningsprocessen för att nå målet om minst 27 %, och därefter en översynsklausul för att överväga ytterligare EU-omfattande åtgärder, rekommenderas för förslaget om styrningen av energiunionen. Övriga alternativ

anses inte vara politiskt genomförbara och går kanske inte att enas om utan att man föregriper nästa budgetram efter halva tiden.

Detta tillvägagångssätt är också proportionerligt (eftersom det inte automatiskt ger upphov till ytterligare åtgärder som kräver finansiering på EU-nivå) och respekterar subsidiaritetsprincipen (eftersom det överläts på medlemsstaterna att välja kompletterande insatser).

d) Mekanismer för att undvika och åtgärda eftersläpning vad gäller resultat: 1) Revidera nationella planer, 2) ta med en översynsklausul för att föreslå ytterligare genomförandemekanismer på EU-nivå i ett senare skede om så behövs, 3) höja ambitionsnivån för åtgärder på EU-nivå, 4) införa bindande nationella mål.

En variant av alternativ 3 rekommenderas för förslaget om styrningen av energiunionen eftersom den anses vara det mest genomförbara sättet att korrigera en eventuell eftersläpning när det gäller att nå resultat. Detta skulle stödas av alternativ 1 (revidera genomförandet av nationella planer) som också bör träda i kraft samtidigt som styrningsprocessen för energiunionen.

Detta alternativ är också proportionerligt (eftersom det inte ger upphov till ytterligare åtgärder som kräver finansiering på EU-nivå) och respekterar subsidiaritetsprincipen (eftersom det överläts på medlemsstaterna att välja kompletterande insatser).

vi) Alternativ för att stärka EU:s hållbarhetsram för bioenergi:

Dessutom undersöktes genom en konsekvensbedömning om bioenergins hållbarhet olika alternativ för hållbar användning av biomassa vid värme- och elproduktion: 1) Referensscenario: bygger på andra inslag i klimat- och energiramen för 2030 samt på nationella strategier för att säkerställa hållbarheten hos biomassa som används för värme och el, 2) utvidga befintliga hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp för biodrivmedel inom transportsektorn för att innefatta fast och gasformig biomassa i värme och el, 3) bygger på alternativ 2, vidareutveckla hållbarhetskrav för skogsbiomassa jämsides med ett krav på att ta med LULUCF-utsläpp i nationella åtaganden enligt Parisavtalet, 4) bygger på antingen alternativ 2 eller alternativ 3, omfattar ett energieffektivitetskrav för kraftvärmeverk, 5) bygger på antingen alternativ 2 eller alternativ 3 omfattar ett tak för användningen av vissa råvaror (t.ex. rundvirke) för energiproduktion.

Alternativ 3 rekommenderas för detta förslag eftersom det anses vara den mest kostnadseffektiva metoden för att fortsatt säkerställa att användningen av bioenergi i EU efter 2020 ger optimala minskningar av växthusgasutsläpp och samtidigt minimerar risken för negativa miljöeffekter i samband med ökad skörd av biomassa. Detta alternativ respekterar subsidiaritetsprincipen eftersom det, baserat på en riskbaserad metod, för det första bygger på nationella lagar och standarder för påvisande av hållbar produktion av skogsbiomassa för energianvändning. Det är också proportionerligt eftersom den endast är tillämpligt på storskaliga producenter av biomassabaserad kraftvärme.

3.5. Modeller som använts

Förslaget bygger på alternativ som bedömts i förhållande till resultaten av modellscenarier för energisystem. Den startpunkt som användes i den konsekvensbedömning som åtföljer förslaget är närmare bestämt EU:s referensscenario 2016 (REF2016), som tillhandahåller uppskattningar om energisystemet år 2030 baserat på nuvarande trender och politik.

3.5.1. Referensscenarierna

På grundval av REF2016 och EUCO27 (se nedan under 3.5.2) har särskilda referensscenarier sedan använts, som betonar de förväntade effekterna av en fortsättning av nuvarande politik

och praxis på utvecklingen inom de specifika sektorer som omfattas av politiska ingripanden, med antagande av att övriga sektorer och åtgärder ligger i linje med de centrala politiska scenariot.

3.5.2. Politiska scenarier

En centralt politiskt scenario som var byggt för de konsekvensbedömningar som åtföljer förslag till översyn av energieffektivitetsdirektivet och förslaget om en förordning om styrningen av energiunionen användes också. Detta scenario (kallat "EU2027") förutser den förväntade utvecklingen inom olika sektorer för att nå 2030-målen och bidrar till att fastställa omfattningen av de ekonomiska, sociala och miljömässiga utmaningarna med att på ett kostnadseffektivt sätt nå en andel förnybar energi på minst 27 %.

Detta tillvägagångssätt, som bygger på ett gemensamt politiskt scenario och sedan fokuserar på "en fråga i taget", ansågs vara det enda fungerande sättet att bedöma effekterna av specifika åtgärdsalternativ inom den allmänna ramen för olika långtgående initiativ som kommissionen lagt fram som en del av 2016 års initiativ rörande energiunionen.

3.5.3. Modell som använts

Den modellsvit som används för att bedöma de åtgärdsalternativ som ligger till grund för förslaget är samma modellsvit som användes för klimat- och energipaketet fram till 2020 samt för den klimat- och energipolitiska ramen fram till 2030.

Modellsviten omfattar modeller (Primes, Primes- Tapem & Promes-Tremove, Primes Biomass Supply, Gains, Globiom-G4M, Prometheus och Capri) sammankopplade med varandra på formellt fastställda sätt för att säkerställa enhetlighet i uppbyggnaden av scenarier. Dessa sammanlänknings är nödvändiga för att tillhandahålla kärnan i analysen, som är trender inom energi, transport och växthusgasutsläpp och som omfattar följande:

- Hela energisystemet (efterfrågan, utbud, priser och investeringar i framtiden på energiområdet) och alla utsläpp och upptag av växthusgaser:
- Tidshorisont: 1990–2050 (tidssteg på fem år)
- Geografi: individuellt samtliga EU-medlemsstater, EU-kandidatländer och, i förekommande fall, Norge, Schweiz samt Bosnien och Hercegovina
- Konsekvenser: för energi, transport och industri (Primes), jordbruk, skogsbruk och markanvändning (Globiom-G4M), spridning i atmosfären, hälsa och ekosystem (försurning, eutrofiering) (Gains), makroekonomi med flera sektorer, sysselsättning och social trygghet.

I konsekvensbedömningen om hållbar bioenergi används EU2027 som ett referensscenario och bedöms åtgärdsalternativen med följande två modelleringsverktyg:

- Globiom (global modell för ekonomisk markanvändning) och G4M (modell för skogssektorn), som ger prognoser om råvarupriser, markpåverkan och växthusgasutsläpp från sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk.
- Green-X (EU:s modell för förnybar energi), kombinerad med ArcGIS-nätet (geospatial modell för transportkedjor för biomassa) och Multireg (input-output-modell) som är en modell för fördelningen av förnybara energikällor och bioenergiråvaror samt växthusgasutsläpp från energisektorn och ekonomiska och sociala konsekvenser, t.ex. bruttofördlingsvärde, investeringar och arbetstillfällen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget är en omarbetning av direktivet om förnybar energi och de nya åtgärder som föreslås i artiklarna 23 och 25 väntas få begränsade ytterligare budgetmässiga och administrativa konsekvenser för medlemsstaternas offentliga myndigheter i fråga om administrativa strukturer som ska inrättas. I de flesta fall förs de kostnader som hänger samman med åtgärderna över på slutkonsumenterna, som i sin tur kommer att dra nytta av minskade koldioxidutsläpp. Förslaget får inga konsekvenser för unionens budget.

5. INGÅENDE REDOGÖRELSE FÖR DE SPECIFIKA BESTÄMMELSERNA I FÖRSLAGET

De centrala bestämmelser som i väsentlig grad ändrar direktiv 2009/28/EG eller tillför nya element är följande:

Artikel 1 anger tillämpningsområdet för detta förslag och omnämner nya inslag för perioden efter 2020, såsom det bindande EU-målet, förnybar egenförbrukning, förbättrade biodrivmedel, hållbara flytande biobränslen och biomassabränslen samt kriterier för minskade växthusgasutsläpp.

Artikel 2 omfattar nya specifika definitioner som beaktar ändringarna av direktivet om förnybar energi.

Artikel 3 anger EU:s mål för 2030. Den fastställer de nationella målen för 2020 som referensscenario (dvs. medlemsstaterna får inte underskrida de nationella målen för 2020 från och med 2021). Den innehåller även en hänvisning till mekanismen för att säkerställa att detta referensscenario bibehålls och för att undvika att det uppstår en lucka i måluppfyllelsen, båda enligt förordningen om styrningen av energunionen. Vidare stryks RES-T-målet på 10 % efter 2020.

Artikel 4 fastställer de allmänna principer som medlemsstaterna får tillämpa när de utformar kostnadseffektiva stödsystem för att underlätta en marknadsorienterad och europeisk tillvägagångssätt, med förbehåll för reglerna om statligt stöd.

Artikel 5 fastställer ett successivt och partiellt öppnande av stödsystem för gränsöverskridande deltagande inom elsektorn.

Artikel 6 säkerställer att nivån på och villkoren för det stöd som beviljas för projekt för förnybar energi som, om en medlemsstat väljer att göra detta, inte ändras på ett sätt som inverkar negativt på de projekt som får stöd.

Artikel 7, som reglerar hur man beräknar andelen energi från förnybara källor, innefattar en krympande högsta andel biodrivmedel och flytande biobränslen som framställts från livsmedels- eller fodergrödor från och med 2021, i syfte att ta itu med utsläpp till följd av indirekt ändrad markanvändning. Medlemsstaterna får fastställa ett lägre gränsvärde och får göra åtskillnad mellan olika typer av biodrivmedel och flytande biobränslen som framställs från livsmedels- och fodergrödor, t.ex. genom att fastställa ett lägre gränsvärde för bidraget från biodrivmedel som produceras från oljegrödor, med hänsyn tagen till indirekt förändrad markanvändning.

Artikel 15 innehåller en ny metod (förankrad i direktivet om byggnaders energiprestanda) för beräkning av miniminivåer av energi från förnybara källor i nya och befintliga byggnader som ska renoveras.

I artikel 16 fastställs ett tillståndsförfarande för projekt för förnybar energi med en utsedd myndighet som utgör en enda kontaktpunkt (one-stop-shop) och en längsta tidsfrist för tillståndsförfarandet.

Artikel 17 inför en enkel anmälan till systemansvariga för distributionssystem för småskaliga projekt och en särskild bestämmelse om ett snabbare tillståndsförfarande för uppgradering av befintliga anläggningar för förnybar energi.

Artikel 19 omfattar vissa ändringar av systemet med ursprungsgarantier i) för att utvidga systemet med ursprungsgarantier till förnybar gas, ii) göra utfärdandet av ursprungsgarantier för värme och kyla obligatoriskt på producentens begäran, iii) göra användningen av ursprungsgarantier obligatoriskt för el från förnybara energikällor (RES-E) och redovisning av förnybar gas, iv) möjliggöra utfärdandet av ursprungsgarantier för supported el från förnybara energikällor som fördelas genom auktionering och v) stöds med medel för att täcka kostnaderna för stöd till förnybar energi och v) förbättra de administrativa förfarandena genom tillämpning av CEN-standarden.

Artikel 21 ger konsumenterna möjlighet till självförbrukning utan otillbörliga begränsningar och att få ersättning för den el de matar in i nätet.

Artikel 22 innehåller nya bestämmelser om energisamhällen för att ge dem möjlighet att delta på marknaden.

Artikel 23 syftar till att utnyttja potentialen för förnybar energi inom värme- och kylsektorn, säkerställa ett kostnadseffektivt bidrag till uppfyllandet av målen och skapa en större marknad för RES-H&C i hela EU. Medlemsstaterna kommer således att eftersträva en årlig ökning på 1 % av andelen förnybar energi inom leveranserna av värme och kyla. Medlemsstaterna kommer att besluta hur detta ska genomföras.

Artikel 24 ger energikonsumenterna ökade möjligheter genom att ge dem information om energiprestanda för fjärrvärme och ger dem möjlighet att sluta köpa värme/kyla från ett fjärrvärme-/fjärrkylningssystem för enskilda byggnader om konsumenterna, eller en part som agerar på deras vägnar, kan uppnå betydligt bättre energiprestanda genom åtgärder för enskilda byggnader. Den öppnar även upp lokala värme- och kylsystem för producenter av värme och kyla från förnybar energi och spillvärme eller spillkyla och tredje parter som agerar för deras räkning.

Artikel 25 fastställer en skyldighet på EU-nivå för bränsleleverantörer att erbjuda en viss andel (6,8 % år 2030) av utsläppssnåla och förnybara bränslen (inklusive förnybar el och avancerade biobränslen), i syfte att stimulera till minskade koldioxidutsläpp och diversifiering av energiförsörjningen och säkerställa ett kostnadseffektivt bidrag från denna sektor till de övergripande målen. Frågor som gäller indirekt ändrad markanvändning behandlas i artikel 7, som inför en minskande högsta andel biodrivmedel och flytande biobränslen som framställts från livsmedels- eller fodergrödor från och med 2021. En övergång till avancerade biobränslen uppmuntras genom ett specifikt deluppdrag som årligen ökar andelen avancerade biobränslen så att den uppgår till minst 3,6 % år 2030. Slutligen innehåller artikeln en bestämmelse om införande av nationella databaser som säkerställer spårbarhet för bränslen och minska risken för bedrägeri.

Artikel 26 skärper EU:s nuvarande hållbarhetskriterier för bioenergi bl.a. genom att utvidga deras räckvidd till att även innefatta biomassa och biogas för uppvärmning, kylning och elproduktion. Det hållbarhetskriterium som är tillämpligt på agrobiomassa ska förenklas för att minska den administrativa bördan. Den nya texten gör också kriteriet för skydd av torvmarker strängare, men lättare att kontrollera. Ett nytt riskbaserat hållbarhetskriterium för skogsbiomassa införs, liksom även ett LULUCF-krav för att säkerställa korrekt koldioxidredovisning av koldioxidutsläpp från skogsbiomassa som används vid energiproduktion. Dessutom skärps kravet på en minskning av växthusgasutsläppen för biodrivmedel till 70 % för nya anläggningar, och ett minskningskrav på 80 % tillämpas på

biomassabaserad värme/kyla och el. För att undvika onödig administrativa börda är EU:s kriterier för hållbarhet och minskade växthusgasutsläpp inte tillämpliga på små biomassabaserade anläggningar för värme/kyla och el med en bränslekapacitet på mindre än 20 MW. Bilaga V innehåller uppdaterade normalvärden för biodrivmedel och flytande biobränslen, och en ny bilaga VI läggs till för att inkludera en gemensam redovisningsmetod för värme och kraft, inklusive standardvärden.

Artikel 27 bringar klarhet i massbalanssystemet och anpassa det till att omfatta biogas producerad genom samrötning och insprutning av biometan i naturgasnätet. Den ändrade artikeln omfattar ett obligatoriskt erkännande av bevis från nationella system i andra medlemsstater som har kontrollerats av kommissionen. I syfte att rationalisera EU:s hållbarhetskriterier stryks ett antal icke operativa bestämmelser, bl.a. möjligheten att ingå bilaterala avtal med tredjeländer och möjligheten för kommissionen att erkänna skyddsområden för sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter som erkänts som sådana genom internationella avtal eller ingår i förteckningar som utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen. Dessutom klargör artikeln den rättsliga grund som gör det möjligt för kommissionen att fastställa de revisionsstrategier som ska tillämpas av de frivilliga systemen, med ökat fokus på att begränsa den administrativa bördan. Slutligen ökas medlemsstaternas delaktighet i förvaltningen av frivilliga system genom att möjliggöra kontroller av certifieringsorgan.

Artikel 28 innehåller en rättslig grund som gör det möjligt för kommissionen att uppdatera metoden för beräkning av växthusgaser. Den klargör också den framtida användningen av medlemsstaternas rapporter om genomsnittliga utsläpp från odling.

Artiklarna 3, 4, 16.1–16.8, 22 och 23, 24 och 26 i direktiv 2009/28/EG kommer att upphävas genom detta förslag. Artiklarna 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 25, 25a, 27, 28 och 29 i direktiv 2009/28/EG (artiklarna 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 18, 31, 32, 33, 35 och 36 i detta förslag) är något omarbetade (t.ex. tekniska detaljer eller anpassningar till nya ändringar och bestämmelser) eller har endast numrerats om.

6. KOMPLETTERANDE UPPLYSNINGAR

- Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling

Det EU-omfattande målet för 2030 ger möjlighet att genomföra en övergripande strategi för ökad användning av förnybar energi. Detta innebär ett enda övergripande mål för förnybar energi på minst 27 % för unionen senast 2030, utan att det behövs ett specifikt delmål för förnybara energikällor inom transport. Vidare innehåller förslaget åtgärder inom de tre sektorerna för förnybar energi och det ökar synligheten för investeringar i förnybar energi, främjar det allmänna regelverket och utnyttjar potentialen inom alla sektorer genom att bidra till det gemensamma arbetet för att uppnå målet för 2030.

Beräkningen av den slutliga energianvändningen från förnybara energikällor inom transportsektorn flyttas till artikel 7 för att göra den förenlig med beräkningen av den slutliga energianvändningen från förnybara källor inom el och värme och kyla.

Åtgärder som förenklar den nuvarande ramen för stöd till el från förnybara energikällor (t.ex. artikel 4 i förslaget) och behandlar frågor som spänner över flera områden (t.ex. administrativa hinder i artiklarna 15, 16 och 17 i förslaget) ingår också.

- Upphävande av gällande lagstiftning

Om förslaget antas leder det till att det nu gällande direktivet om förnybar energi upphävs med verkan från och med den 1 januari 2021.

- Översyn/ändring/tidsfristklausul

Förslaget innehåller en allmän översynsklausul i artikel 30.

- Omarbetning

Denna motivering åtföljer ett förslag till omarbetning av direktivet om förnybar energi. Denna särskilda metod har valts eftersom en omarbetning innebär nya materiella ändringar medan vissa bestämmelser i den tidigare rättsakten förblir oförändrade.

- Jämförelsetabell

Medlemsstaterna åläggs att till kommissionen överlämna texten till de nationella bestämmelser som införlivar direktivet samt en jämförelsetabell mellan de bestämmelserna och direktivet.

Med tanke på förslagets stora omfattning och antalet rättsliga skyldigheter som införs är denna jämförelsetabell nödvändig för att kommissionen på lämpligt sätt ska kunna utföra sin uppgift att övervaka införlivandet av direktivet

- Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)

Den föreslagna rättsakten berör en EES-fråga och bör därför omfatta Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

↓ 2009/28/EG (anpassad)
⇒ ny

2016/0382 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen om Europeiska unionen funktionssätt , särskilt artikel 175.1 ⇒ 194.2 och artikel 95 såvitt avser artiklarna 17, 18 och 19 i detta direktiv,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁰,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet förfarandet i artikel 251 i fördraget¹², och

av följande skäl:

↓ ny

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG¹³ har ändrats väsentligt flera gånger¹⁴. Med anledning av nya ändringar bör det direktivet av tydlighetsskäl omarbetas.

¹⁰ ~~Yttrande av den 17 september 2008 (EUT C 77, 31.3.2009, s. 43).~~

¹¹ ~~EUT C 325, 19.12.2008, s. 12.~~

¹² ~~Europaparlamentets yttrande av den 17 december 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 6 april 2009.~~

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).

¹⁴ Se del A i bilaga XI.

↓ 2009/28/EG skäl 1 (anpassad)
⇒ ny

- (2) ⇒ Att främja förnybara energiformer är ett av målen för unionens energipolitik. ⇐ ~~Kontroll av energiförbrukningen i Europa samt~~ En ökad användning av energi från förnybara energikällor är, tillsammans med energisparande och förbättrad energieffektivitet, viktiga komponenter i det åtgärds paket som krävs för att minska växthusgasutsläppen och uppfylla ~~Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention~~ ☒ Parisavtalet från 2015 ☒ om klimatförändringar, samt ~~andra åtaganden på gemenskapsnivå eller internationell nivå om att minska växthusgasutsläppen efter 2012~~ ☒ unionens ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030, bl.a. det bindande målet att till 2030 minska utsläppen i unionen med minst 40 % under 1990 års nivåer ☒ . ~~Dessa faktorer spelar också~~ ☒ Det spelar också ☒ en viktig roll för att trygga energiförsörjningen, stimulera teknisk utveckling och innovation och ge möjligheter till sysselsättning och regional utveckling, särskilt i landsbygdsområden och isolerade områden ⇒ eller regioner med låg befolkningstäthet ⇐ .

↓ 2009/28/EG skäl 2 (anpassad)
⇒ ny

- (3) Fler tekniska förbättringar, fler incitament för användning och utbyggnad av allmänna transportmedel, utnyttjande av energieffektiv teknik och ☒ främjande av ☒ användningen av energi från förnybara energikällor ⇒ inom el-, värme- och kylsektorn samt ⇐ inom transportsektorn är ⇒ , tillsammans med energieffektivitetsåtgärder ⇐ ~~hör särskilt till de mest~~ ☒ mycket ☒ effektiva sätt ☒ att minska ☒ ~~gemenskapens beroende av~~ ⇒ utsläppen av växthusgaser i unionen och ⇐ ☒ unionens ☒ beroende av importerad ⇒ gas och ⇐ olja ~~inom transportsektorn, som svarar för de mest akuta energiförsörjningsproblemen, och påverka marknaden för drivmedel.~~

↓ ny

- (4) Genom direktiv 2009/28/EG inrättades ett regelverk för främjande av användningen av energi från förnybara energikällor som anger bindande nationella mål för andelen energi från förnybara energikällor i energikonsumtionen och transportsektorn som ska nås senast 2020. Genom ett meddelande från kommissionen av den 22 januari 2014¹⁵ fastställdes en ram för unionens framtida energi- och klimatpolitik och främjades en samsyn om hur denna politik ska utvecklas efter 2020. Kommissionen föreslog att unionsmålet för 2030 vad gäller andelen förnybar energi som används i unionen bör vara minst 27 %.
- (5) Vid Europeiska rådets möte i oktober 2014 godkändes detta mål, vilket innebär att medlemsstaterna får fastställa egna, mer ambitiösa nationella mål.
- (6) Europaparlamentet har i sina resolutioner om ”En klimat- och energipolitisk ram för perioden 2020–2030” och ”Lägesrapport om förnybar energi” förespråkade ett bindande unionsmål för 2030 om att minst 30 % av den sammanlagda slutliga energianvändningen ska komma från förnybara energikällor och framhållit att detta

¹⁵ En klimat- och energipolitisk ram för perioden 2020–2030 (COM(2014) 15 final).

mål bör nås med hjälp av nationella mål som tar hänsyn till den individuella situationen och potentialen i varje medlemsstat.

- (7) Det är därför lämpligt att fastställa ett bindande unionsmål på en andel förnybar energi på minst 27 %. Medlemsstaterna bör fastställa sina bidrag till uppnåendet av detta mål som en del av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner genom den styrningsprocessen som föreskrivs i förordning [styrning].
- (8) Fastställandet av ett bindande unionsmål rörande förnybar energi för 2030 skulle fortsätta att främja utvecklingen av teknik som producerar förnybar energi och skapar säkerhet för investerare. Ett mål som fastställs på unionsnivå skulle ge ökad flexibilitet för medlemsstaterna att uppnå sina mål om minskade växthusgasutsläpp så kostnadseffektivt som möjligt i enlighet med sina specifika förhållanden, sin energimix och sin kapacitet att producera förnybar energi.
- (9) De nationella mål som har ställts upp för 2020 bör utgöra medlemsstaternas minimibidrag till den nya ramen för 2030. Under inga omständigheter bör den nationella andelen förnybar energi understiga detta bidrag och, om detta inträffar, bör de berörda medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att denna referens bibehålls samt bidra till de finansieringsinstrument som avses i förordning [styrning].
- (10) Medlemsstaterna bör vidta ytterligare åtgärder om andelen förnybar energi på unionsnivå inte uppfyller unionens utveckling i riktning mot målet om en andel förnybar energi på minst 27 %. Enligt förordning [styrning] kan kommissionen vidta åtgärder på unionsnivå för att säkerställa att målet uppnås, om den konstaterar en klyfta i ambitionsnivån i samband med bedömningen av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna. Om kommissionen konstaterar en skillnad mellan ambition och resultat i samband med bedömningen av lägesrapporterna om de integrerade nationella energi- och klimatplanerna, bör medlemsstaterna tillämpa de åtgärder som föreskrivs i förordning [styrning], vilka ger dem tillräcklig valfrihet.
- (11) För att stödja medlemsstaternas ambitiösa bidrag till unionsmålet bör en finansieringsram som underlättar investeringar i projekt för förnybar energi i dessa medlemsstater inrättas, även genom användning av finansieringsinstrument.
- (12) Kommissionen bör fokusera tilldelningen av medel på att minska kapitalkostnaden för projekt för förnybar energi, vilket har en väsentlig inverkan på kostnaderna för projekt för förnybar energi och på deras konkurrenskraft.
- (13) Kommissionen bör underlätta utbyte av bästa praxis mellan de behöriga nationella eller regionala myndigheterna eller organen, till exempel genom regelbundna möten för att hitta en gemensam strategi för att främja en mer utbredd användning av kostnadseffektiva projekt som rör förnybar energi, uppmuntra investeringar i ny, flexibel och ren teknik och fastställa en lämplig strategi för att hantera utvecklingen av teknik som inte bidrar till att minska utsläppen eller ger tillräcklig flexibilitet, på grundval av transparenta kriterier och tillförlitliga prissignaler från marknaden.

↓ 2009/28/EG skäl 7 (anpassad)
⇒ ny

- (14) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/77/EG ~~av den 27 september 2001 om främjande av el producerad från förnybara energikällor på den inre marknaden för el~~¹⁶ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/30/EG ~~av den 8 maj 2003 om främjande av användningen av biodrivmedel eller andra förnybara drivmedel~~¹⁷, ⇒ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008¹⁸ ⇐ fastställer definitioner för olika typer av energi från förnybara energikällor. Europaparlamentets och rådets direktiv ~~2003/54/EG XXXX/XX/EU av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för el~~ ☒¹⁹ ☒ fastställer definitioner för elsektorn i allmänhet. För att uppnå rättslig säkerhet och tydlighet är det lämpligt att använda ☒ dessa ☒ ~~samma eller liknande~~ definitioner i det här direktivet.

↓ ny

- (15) Stödsystem för el som produceras från förnybara energikällor har visat sig vara ett effektivt sätt att främja utbyggnaden av förnybar energi. Om och när medlemsstaterna beslutar att införa stödsystem bör sådant stöd ges i en form som är så lite snedvridande som möjligt med tanke på elmarknadernas funktion. I detta syfte beviljar ett ökande antal medlemsstater stöd i en form där stödet ges utöver marknadsintäkterna.
- (16) Elproduktion från förnybara energikällor bör byggas ut till lägsta möjliga kostnad för konsumenter och skattebetalare. När medlemsstaterna utformar stödsystem och beviljar stöd bör de sträva efter att minimera de totala systemkostnaderna för utbyggnad, med full hänsyn tagen till behovet av nät- och systemutbyggnad, den energimix som blir följden samt teknikens potential på lång sikt.
- (17) Öppnandet av stödsystem för gränsöverskridande deltagande begränsar de negativa effekterna på den inre energimarknaden och kan, under vissa förhållanden, hjälpa medlemsstaterna att uppnå unionsmålet på ett mer kostnadseffektivt sätt. Gränsöverskridande deltagande är också en naturlig följd av utvecklingen av unionens politik när det gäller förnybar energi, med ett bindande mål på unionsnivå som ersätter nationella bindande mål. Därför bör medlemsstaterna åläggas att successivt och delvis öppna stödet för projekt i andra medlemsstater och fastställa olika sätt på vilka detta successiva öppnande kan genomföras, samtidigt som efterlevnaden av bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt säkerställs, inbegripet artiklarna 30, 34 och 110.
- (18) Bortsett från ändringar av stödsystem som görs för att anpassa dem till reglerna om statligt stöd bör politiken för stöd till förnybar energi vara stabil och undvika ständiga ändringar. Dessa ändringar har en direkt inverkan på kapitalfinansieringskostnaderna, kostnaderna för projektutveckling och därmed på de totala kostnaderna för utbyggnad av förnybar energi i unionen. Medlemsstaterna bör förhindra att en ändring av stöd

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/77/EG av den 27 september 2001 om främjande av el producerad från förnybara energikällor på den inre marknaden för el (EGT L 283, 27.10.2001, s. 33).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/30/EG av den 8 maj 2003 om främjande av användningen av biodrivmedel eller andra förnybara drivmedel (EUT L 123, 17.5.2003, s. 42).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik (EUT L 304, 14.11.2008, s. 1).

¹⁹ ☒ Europaparlamentets och rådets direktiv XXXX/XX/EU av den ... om gemensamma regler för den inre marknaden för el (EUT L ...) ☒

som beviljas för projekt för förnybar energi har en negativ inverkan på projektens lönsamhet. I detta sammanhang bör medlemsstaterna främja en kostnadseffektiv stödpolitik och säkerställa stödpolitikens finansiella hållbarhet.

- (19) Medlemsstaternas skyldigheter att utarbeta utkast till handlingsplaner och lägesrapporter för förnybar energi samt kommissionens skyldighet att avlägga rapport om medlemsstaternas framsteg är nödvändiga för att öka öppenheten, skapa klarhet för investerare och konsumenter och möjliggöra en effektiv kontroll. Förordning [styrning] integrerar dessa skyldigheter i energiunionens styrningssystem, där planerings-, rapporterings- och övervakningsskyldigheter på energi- och klimatområdet förenklas. Öppenhetsplattformen för förnybar energi är också integrerad i den övergripande e-plattform som fastställs i förordning [styrning].

↓ 2009/28/EG skäl 11 (anpassad)

- (20) Det är nödvändigt att fastställa transparenta och entydiga regler för hur man beräknar andelen energi från förnybara energikällor och för att definiera vilka källorna är. ~~I detta sammanhang bör den energi som finns i haven och andra vattenförekomster i form av vågor, havsströmmar, tidvatten, temperaturgradientenergi och saltgradientenergi inkluderas.~~

↓ 2009/28/EG skäl 5

~~För att gemenskapens växthusgasutsläpp och beroende av energiimport ska minska bör utvecklingen av energi från förnybara energikällor stå i ett nära samband med en ökning av energieffektiviteten.~~

↓ 2009/28/EG skäl 8

~~Enligt kommissionens meddelande av den 10 januari 2007 "Färdplan för förnybar energi – Förnybara energikällor under 2000-talet: att bygga en hållbarare framtid" är det ett lämpligt och realistiskt mål att andelen energi från förnybara energikällor ska motsvara 20 % av den totala energianvändningen och 10 % av användningen inom transportsektorn; planen visar också att rambestämmelser med bindande mål skulle ge näringslivet den långsiktiga stabilitet som krävs för att göra rationella, hållbara investeringar inom sektorn för energi från förnybara energikällor, som skulle kunna minska beroendet av importerade fossila bränslen och öka användningen av ny energiteknik. Dessa mål existerar i anslutning till den målsättning om att uppnå 20 % ökning av energieffektiviteten senast 2020, som fastställdes i kommissionens meddelande av den 19 oktober 2006 "Handlingsplanen för ökad energieffektivitet: Att inse möjligheterna", som fick stöd av Europeiska rådet i mars 2007 och av Europaparlamentet i sin resolution av den 31 januari 2008 om den handlingsplanen.~~

↓ 2009/28/EG skäl 9

~~Vid Europeiska rådets möte i mars 2007 betonades på nytt gemenskapens åtagande att över hela gemenskapen utveckla energi från förnybara energikällor även efter 2010. Europeiska rådet anslöt sig till det bindande målet att 20 % av gemenskapens bruttoenergianvändning ska tillgodoseas genom energi från förnybara energikällor senast 2020 samt det bindande målet att minst 10 % av varje medlemsstats användning av bensin och diesel inom transportsektorn ska utgöras av biodrivmedel senast 2020, vilka ska införas på ett kostnadseffektivt sätt.~~

~~Europeiska rådet konstaterade att de uppställda biodrivmedelsmålen bör vara bindande, förutsatt att produktionen är hållbar, att den andra generationens biodrivmedel blir kommersiellt tillgängliga, och att Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensin och dieselbränslen²⁰ ändras så att ändamålsenliga inblandningsnivåer tillåts. Europeiska rådet upprepade vid sitt möte i mars 2008 att det är synnerligen viktigt att utveckla och uppfylla effektiva hållbarhetskriterier för biodrivmedel och att sörja för att andra generationens biodrivmedel finns kommersiellt tillgängliga. Europeiska rådet hänvisade vid sitt möte i juni 2008 återigen till hållbarhetskriterierna och utvecklingen av andra generationens biodrivmedel och betonade behovet av att bedöma eventuella konsekvenser av biodrivmedelsproduktionen för jordbruksprodukter avsedda för livsmedel och vid behov åtgärda bristerna. Det konstaterade vidare att man ytterligare bör utreda de miljömässiga och sociala konsekvenserna av produktion och användning av biodrivmedel.~~

↓ 2009/28/EG skäl 10

~~I sin resolution av den 25 september 2007 om färdplanen för energi från förnybara energikällor²¹ uppmanar Europaparlamentet kommissionen att senast i slutet av 2007 lägga fram ett förslag till en rättslig ram för energi från förnybara energikällor, varvid det anser att det är viktigt att man sätter upp mål för andelen energi från förnybara energikällor på gemenskaps- och medlemsstatsnivå.~~

↓ 2009/28/EG skäl 12

~~Att använda jordbruksmaterial som t.ex. gödsel och flytgödsel och annat animaliskt och organiskt avfall för att producera biogas ger betydande miljöfördelar, eftersom det har en stor potential att minska växthusgasutsläppen, både vid produktion av värme och kraft och när det används som biodrivmedel. Biogasanläggningar kan, eftersom de är decentraliserade till sin karaktär och har en regional investeringsstruktur, ge ett avgörande bidrag till den hållbara utvecklingen på landsbygden och ge jordbrukarna nya inkomstmöjligheter.~~

↓ 2009/28/EG skäl 13

~~Mot bakgrund av Europaparlamentets, rådets och kommissionens ståndpunkter är det lämpligt att fastställa som bindande nationella mål att andelen energi från förnybara energikällor ska motsvara 20 % av energianvändningen och 10 % av användningen inom transportsektorn i gemenskapen senast 2020.~~

↓ 2009/28/EG skäl 14

~~Det viktigaste syftet med bindande nationella mål är att skapa säkerhet för investerarna och främja en kontinuerlig utveckling av sådana tekniker som genererar energi från alla typer av förnybara energikällor. Beslutet om huruvida ett mål ska vara bindande bör därför inte skjutas upp i väntan på en viss framtida händelse.~~

²⁰ EGT L 350, 28.12.1998, s. 58.

²¹ EUT C 219 E, 28.8.2008, s. 82.

↓ 2009/28/EG skäl 15

~~Medlemsstaterna har skilda utgångslägen och olika potential för energi från förnybara energikällor, och energimixen varierar mellan medlemsstaterna. Gemenskapsmålet på 20 % måste därför på ett rättvist sätt översättas till individuella mål för varje medlemsstat med hänsyn till medlemsstaternas olika utgångslägen och potential, inbegripet nuvarande andel energi från förnybara energikällor och befintlig energimix. Detta bör ske för det första genom att den nödvändiga totala ökningen av andelen energi från förnybara energikällor fördelas mellan medlemsstaterna genom att alla ökar sin nuvarande andel med en viss faktor, och att denna faktor sedan viktas i förhållande till ländernas bruttonationalprodukt och modifieras för att återspegla deras skilda utgångspunkter, och för det andra, genom att man i samband med redovisningen ta fasta på den slutliga energianvändningen (brutto), med beaktande av de ansträngningar som hittills gjorts av medlemsstaterna för att använda energi från förnybara energikällor.~~

↓ 2009/28/EG skäl 16

~~Målet på 10 % energi från förnybara energikällor inom transportsektorn bör däremot gälla för varje enskild medlemsstat för att garantera enhetliga drivmedelsspecifikationer och trygga tillgången. Eftersom det finns en välfungerande handel med transportdrivmedel kommer medlemsstater med liten tillgång till de resurser som krävs att utan problem kunna säkra tillgången på biodrivmedel från annat håll. Även om det tekniskt sett vore möjligt för gemenskapen att uppnå sina mål för användningen av energi från förnybara energikällor inom transportsektorn enbart genom inhemsk produktion är det både sannolikt och önskvärt att det sker genom en kombination av inhemsk produktion och import. Kommissionen bör därför övervaka tillgången på biodrivmedel på gemenskapsmarknaden och, när så är lämpligt, föreslå relevanta åtgärder för att skapa balans mellan inhemsk produktion och import, med beaktande av, bland annat, hur multilaterala och bilaterala handelsförhandlingar förlöper, miljö-, kostnads- och sociala aspekter samt trygg energiförsörjning.~~

↓ 2009/28/EG skäl 17

~~En förbättring av energieffektiviteten är ett huvudmål för gemenskapen och målet är att förbättra energieffektiviteten med 20 procent senast 2020. Detta mål kommer tillsammans med befintlig och framtida lagstiftning, bland annat Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG av den 16 december 2002 om byggnaders energiprestanda²², Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG av den 6 juli 2005 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter²³ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG av den 5 april 2006 om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster²⁴, att spela en avgörande roll när det gäller att säkerställa att klimat- och energimålen uppnås till lägsta kostnad och kan också innebära nya möjligheter för EU:s ekonomi. Energieffektivitetspolitiken och energibesparingspolitiken utgör några av de mest effektiva metoderna för medlemsstaterna att öka den procentandel energi som kommer från förnybara energikällor och medlemsstaterna kommer därför lättare att uppnå de övergripande nationella mål och transportmål för förnybara energikällor som fastställs i detta direktiv.~~

²² EGT L 1, 4.1.2003, s. 65.

²³ EGT L 191, 22.7.2005, s. 29.

²⁴ EGT L 114, 27.4.2006, s. 64.

↓ 2009/28/EG skäl 18

~~Det kommer att åligga medlemsstaterna att avsevärt förbättra energieffektiviteten inom alla sektorer för att lättare uppnå sina mål för energi från förnybara energikällor, vilka uttrycks i procentandelar av den slutliga energianvändningen (brutto). Det är synnerligen viktigt med energieffektivitet inom transportsektorn, eftersom ett bindande procentmål för energi från förnybara energikällor sannolikt kommer att bli allt svårare att uppnå på ett hållbart sätt, om den totala efterfrågan på energi inom transportsektorn fortsätter att öka. Därför bör det bindande målet för transportsektorn på 10 procent, som alla medlemsstater ska uppnå, definieras som den andel av den slutliga mängd energi som används inom transportsektorn som ska erhållas från förnybara energikällor, och inte bara från biodrivmedel.~~

↓ 2009/28/EG skäl 19

~~För att säkerställa att de bindande nationella övergripande målen uppfylls, bör medlemsstaterna sträva efter att följa ett vägledande förlopp i flera steg för att uppnå sina slutliga bindande mål. De bör upprätta nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor med information om olika sektors mål, med beaktande av att biomassa kan användas på olika sätt och att det därför är viktigt att börja utnyttja nya biomassaresurser. Medlemsstaterna bör dessutom vidta åtgärder för att nå dessa mål. Varje medlemsstat bör i samband med uppskattningen av den förväntade slutliga energianvändningen (brutto) i sin nationella handlingsplan för energi från förnybara energikällor bedöma i vilken mån energieffektivitets- och energibesparingsåtgärder kan bidra till uppnåendet av dess nationella mål. Medlemsstaterna bör beakta den optimala kombinationen av energieffektiv teknik och energi från förnybara energikällor.~~

↓ 2009/28/EG skäl 20

~~Det är tänkbart att användningen av energi från förnybara energikällor ökar snabbare i framtiden tack vare den tekniska utvecklingen och olika stordriftsfördelar och detta bör beaktas i det vägledande förloppet. På så sätt kan man ta särskild hänsyn tas till sektorer som drabbas oproportionerligt hårt av uteblivna tekniska framsteg och stordriftsfördelar, och som därför förblir underutvecklade, men som i framtiden kan ge ett betydande bidrag till uppfyllandet av målen för 2020.~~

↓ 2009/28/EG skäl 21

~~Det vägledande förloppet bör fastställas med 2005 som utgångspunkt, eftersom det är det senaste året för vilket tillförlitliga data om de olika ländernas andel energi från förnybara energikällor är tillgängliga.~~

↓ 2009/28/EG skäl 23

~~Medlemsstaterna kan uppmuntra lokala och regionala myndigheter att fastställa mål som sträcker sig längre än de nationella målen och involvera lokala och regionala myndigheter i utarbetandet av nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor och i åtgärder som syftar till att öka medvetenheten om fördelarna med energi från förnybara energikällor.~~

↓ 2009/28/EG skäl 24

~~För att utnyttja biomassans potential fullt ut bör gemenskapen och medlemsstaterna främja befintliga skogsreserver i större utsträckning samt garantera nya skogsbrukssystem.~~

↓ 2009/28/EG skäl 25

~~Medlemsstaterna har olika potential när det gäller energi från förnybara energikällor och använder på nationell nivå olika system för att stödja sådan energi. En majoritet av medlemsstaterna tillämpar stödsystem där bidrag endast beviljas för energi från förnybara energikällor som produceras på deras territorium. För att de nationella stödsystemen ska fungera korrekt är det synnerligen viktigt att medlemsstaterna kan kontrollera effekten av och kostnaderna för sina nationella stödsystem i förhållande till sin egen potential. Ett viktigt sätt att uppnå målet för detta direktiv är att garantera korrekt fungerande nationella stödsystem så som i enlighet med direktiv 2001/77/EG, för att upprätthålla investerarnas förtroende och ge medlemsstaterna möjlighet att utforma effektiva nationella åtgärder för att uppnå målen. Syftet med detta direktiv är att underlätta gränsöverskridande stöd till energi från förnybara energikällor utan att påverka nationella stödsystem. I detta direktiv införs frivilliga mekanismer för samarbete mellan medlemsstaterna, vilka ger dem möjlighet att enas om i vilken omfattning en medlemsstat ska stödja energiproduktionen i en annan medlemsstat och i vilken omfattning produktionen av energi från förnybara energikällor bör inberäknas i det nationella övergripande målet för den eller den andra medlemsstaten. För att säkerställa effektiviteten i de båda åtgärderna för måluppfyllelse, dvs. nationella stödsystem och samarbetsmekanismer, är det av avgörande betydelse att medlemsstaterna har möjlighet att fastställa huruvida och i vilken utsträckning deras nationella stödsystem omfattar energi från förnybara energikällor som produceras i andra medlemsstater och kan enas om detta genom att tillämpa de samarbetsmekanismer som föreskrivs i detta direktiv.~~

↓ 2009/28/EG skäl 26

~~Det är önskvärt att energipriset återspeglar de externa kostnaderna för energiproduktion och energianvändning, inklusive miljömässiga kostnader, sociala kostnader och hälsokostnader i tillämpliga fall.~~

↓ 2009/28/EG skäl 27

~~Offentligt stöd är nödvändigt för att uppnå gemenskapens mål i fråga om utbyggnad av el från förnybara energikällor, särskilt så länge som elpriserna på den inre marknaden inte återspeglar alla miljömässiga och sociala kostnader och fördelar med de energikällor som används.~~

↓ 2009/28/EG skäl 28

~~Gemenskapen och medlemsstaterna bör arbeta för att minska den totala energianvändningen inom transportsektorn och förbättra transporternas energieffektivitet. De främsta medlen för att minska energianvändningen i transporter är transportplanering, stöd till kollektivtrafik, ökning av andelen elbilar i produktion och produktion av bilar som är mer energieffektiva och mindre i storlek och har svagare motorer.~~

↓ 2009/28/EG skäl 29

~~Medlemsstaterna bör sträva efter att diversifiera energimixen från förnybara energikällor inom hela transportsektorn. Kommissionen bör lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet senast den 1 juni 2015 med en beskrivning av möjligheterna att utöka användningen av energi från förnybara energikällor inom varje del av transportsektorn.~~

↓ 2009/28/EG skäl 30

- (21) Vid beräkningen av vattenkraftens och vindkraftens bidrag med avseende på detta direktiv bör effekterna av klimatvariationer jämnas ut genom användning av en normaliseringsregel. Elproduktion från pumpkraftverk med hjälp av vatten som tidigare har pumpats upp till en högre nivå, bör dessutom inte anses som el producerad från förnybara energikällor.
-

↓ 2009/28/EG skäl 31

- (22) Värmepumpar som möjliggör utnyttjande av aerotermisk, geotermisk eller hydrotermisk värme med en lämplig temperatur kräver el eller annan hjälpenergi för att fungera. Den energi som utnyttjas för att driva värmepumpar bör därför dras av från total användbar värme. Endast värmepumpar vars energiotveckling klart överskrider den primärenergi som behövs för att driva värmepumpen bör beaktas.
-

↓ 2009/28/EG skäl 32

- (23) I passiva energisystem utformas byggnader så att energi kan tillvaratas. Detta räknas som en energibesparing. För att undvika dubbelt räknande bör energi som tillvaratagits på detta sätt därför inte beaktas vid tillämpningen av detta direktiv.
-

↓ 2009/28/EG skäl 33 (anpassad)

- (24) Vissa medlemsstater har en stor andel luftfart i sin slutliga energianvändning (brutto). Med tanke på de befintliga tekniska begränsningar och regleringsbegränsningar som förhindrar att biodrivmedel används kommersiellt inom luftfarten, är det lämpligt att bevilja sådana medlemsstater ett visst undantag, genom att de vid beräkningen av sin slutliga energianvändning (brutto) inom den nationella luftfarten får dra av det belopp med vilket de överskrider en och en halv gång ~~gemenskapsgenomsnittet~~ ☒ unionsgenomsnittet ☒ för den slutliga energianvändningen (brutto) inom luftfarten 2005 enligt Eurostat, dvs. 6,18 %. Cypern och Malta som är östater och ligger geografiskt avlägset är beroende av flyget som ett transportslag som är av avgörande betydelse för deras medborgare och deras ekonomi. Cypern och Malta har till följd av detta en oproportionellt stor andel luftfart i sin slutliga energianvändning (brutto), dvs. mer än tre gånger genomsnittet i ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ 2005 och är därför oproportionerligt påverkade av befintliga tekniska begränsningar och regleringsbegränsningar. För dessa medlemsstater är det lämpligt att föreskriva att undantaget bör omfatta det belopp med vilket de överskrider ~~gemenskapsgenomsnittet~~ ☒ unionsgenomsnittet ☒ för den slutliga energianvändningen (brutto) inom luftfarten 2005 enligt Eurostat, dvs. 4,12 %.

↓ ny

- (25) För att säkerställa att bilaga IX beaktar principerna vad gäller den avfallshierarki som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG²⁵, unionens hållbarhetskriterier och behovet av att säkerställa att bilagan inte skapar ytterligare efterfrågan på mark och samtidigt främja användningen av avfall och restprodukter, bör kommissionen i sin regelbundna utvärdering av bilagan överväga införandet av ytterligare råvaror som inte allvarligt snedvrider marknaderna för (bi)produkter, avfall eller restprodukter.

↓ 2009/28/EG skäl 34

~~För att uppnå en energimodell som bygger på energi från förnybara energikällor måste man uppmuntra strategiskt samarbete mellan medlemsstaterna, i vilket även regioner och lokala myndigheter bör medverka när så är lämpligt.~~

↓ 2009/28/EG skäl 35

~~Med vederbörligt beaktande av bestämmelserna i detta direktiv bör medlemsstaterna uppmuntras att bedriva samarbete i alla lämpliga former när det gäller de mål som fastställs i detta direktiv. Ett sådant samarbete kan genomföras på alla nivåer, bilateralt eller multilateralt. Utöver de mekanismer som påverkar beräkningen av mål och måloppfyllelse och som uttryckligen föreskrivs i detta direktiv, nämligen statistiska överföringar mellan medlemsstaterna, gemensamma projekt och gemensamma stödsystem, kan samarbete även ske i form av t.ex. utbyte av information och bästa praxis, vilket särskilt tas upp i öppenhetsplattformen som införs genom detta direktiv, och annan frivillig samordning mellan alla typer av stödsystem.~~

↓ 2009/28/EG skäl 36 (anpassad)
⇒ ny

- (26) För att göra det möjligt att minska kostnaderna för att ~~uppfylla~~ nå unionsmålet målen i direktivet ⇒ och ge medlemsstaterna flexibilitet att fullgöra sin skyldighet att inte underskrida sina mål för 2020 efter 2020 ⇐ , är det lämpligt både att stimulera medlemsstaternas användning av energi från förnybara energikällor som producerats i andra medlemsstater och att göra det möjligt för medlemsstaterna att ta med sådan energi från förnybara energikällor som använts i andra medlemsstater vid beräkningen av deras egen ⇐ andel förnybar energi ⇐ ~~nationella målen~~. Därför krävs det ~~flexibilitetsåtgärder~~ ⇐ samarbetsmekanismer ⇐ , ~~men de kvarstår under medlemsstaternas kontroll för att inte påverka deras förmåga att nå sina nationella mål~~ ⇐ som komplement till skyldigheterna att öppna stödet för projekt i andra medlemsstater ⇐ . Dessa ~~flexibilitetsåtgärder~~ ⇐ mekanismer ⇐ omfattar ~~utformas som~~ statistiska överföringar, gemensamma projekt mellan medlemsstaterna eller gemensamma stödsystem.

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

↓ 2009/28/EG skäl 35 (anpassad)
⇒ ny

- (27) ~~Med vederbörligt beaktande av bestämmelserna i detta direktiv~~ Medlemsstaterna bör uppmuntras att bedriva samarbete i alla lämpliga former när det gäller de mål som fastställs i detta direktiv. Ett sådant samarbete kan genomföras på alla nivåer, bilateralt eller multilateralt. Utöver de mekanismer som påverkar beräkningen av målsatt ~~⇒ andel förnybar energi ⇌ och måluppfyllelse och som uttryckligen föreskrivs i detta direktiv, nämligen statistiska överföringar mellan medlemsstaterna, gemensamma projekt och gemensamma stödsystem, kan samarbete även ske i form av t.ex. utbyte av information och bästa praxis, vilket särskilt tas upp i ~~öppenhetsplattformen~~ e-plattformen som införs genom ~~detta direktiv,~~ ⇒ förordning [styrning], ⇌ och annan frivillig samordning mellan alla typer av stödsystem.~~

↓ 2009/28/EG skäl 37 (anpassad)
⇒ ny

- (28) ~~Importerad el som producerats från förnybara energikällor utanför unionen gemenskapen,~~ bör kunna räknas in i medlemsstaternas ~~=⇒ andelar förnybar energi ⇌ mål. För att undvika en nettoökning av växthusgasutsläppen genom att man slutar använda befintliga förnybara energikällor och helt eller delvis ersätter dem med konventionella energikällor, bör endast el som producerats i sådana anläggningar för energi från förnybara energikällor som tagits i drift efter det att detta direktiv har trätt i kraft, eller genom ökad kapacitet i en anläggning som renoverats efter det datumet, kunna tas med i beräkningen.~~ För att kunna garantera en adekvat effekt av skiftet från konventionell energi till energi från förnybara energikällor i ~~gemenskapen~~ unionen och i tredjeländer, är det lämpligt att se till att sådan import kan spåras och redovisas på ett tillförlitligt sätt. Avtal med tredjeländer om hur denna handel med el från förnybara energikällor ska organiseras kommer att övervägas. Om ett beslut som fattas enligt fördraget om energigemenskapen²⁶ innebär att de relevanta bestämmelserna i detta direktiv ~~blir~~ är bindande för parterna i det fördraget, ~~kommer~~ bör de bestämmelser om samarbete mellan medlemsstaterna som föreskrivs i detta direktiv vara tillämpliga på dem.

↓ 2009/28/EG skäl 38

~~När medlemsstaterna tillsammans med ett eller flera tredjeländer genomför gemensamma projekt som rör elproduktion från förnybara energikällor, är det lämpligt att dessa gemensamma projekt endast gäller nybyggda anläggningar eller anläggningar med nyligen ökad kapacitet. Detta kommer att hjälpa till att garantera att andelen energi från förnybara energikällor i tredjeländets totala energianvändning inte minskas på grund av importen av energi från förnybara energikällor till gemenskapen. Vidare bör de berörda medlemsstaterna underlätta det berörda tredjeländets inhemska användning av elproduktionen från de anläggningar som omfattas av det gemensamma projektet. Det berörda tredjelandet bör även uppmuntras av kommissionen och medlemsstaterna att utveckla en policy för energi från förnybara energikällor med ambitiösa mål.~~

²⁶ EUT L 198, 20.7.2006, s. 18.

↓ 2009/28/EG skäl 39

~~Det är tydligt att projekt av stort europeiskt intresse i tredjeländer, t.ex. solenergiplanen för Medelhavet, kan behöva en lång ledtid innan de är fullt anslutna till gemenskapens territorium. Det är därför lämpligt att underlätta utvecklingen av dem genom att tillåta att medlemsstaterna i sina nationella mål tar hänsyn till en begränsad mängd el producerad genom sådana projekt under den tid som sammankopplingen byggs.~~

↓ 2009/28/EG skäl 40 (anpassad)

(29) Det förfarande som används ~~av den förvaltning som bär ansvaret~~ för godkännande, certifiering och licensiering av anläggningar för energi från förnybara energikällor bör vara objektivt, transparent, icke-diskriminerande och proportionellt vid tillämpningen av bestämmelserna på enskilda projekt. Det är i synnerhet lämpligt att undvika alla onödiga bördor som kan uppstå när projekt för energi från förnybara energikällor klassificeras som anläggningar som innebär stora hälsorisker.

↓ 2009/28/EG skäl 42

(30) För att energi från förnybara energikällor snabbt ska kunna tas i bruk och med tanke på dess kvalitet, dvs. att den generellt sett är mycket hållbar och gynnsam för miljön, bör medlemsstaterna vid tillämpning av administrativa bestämmelser, planeringsstrukturer och lagstiftning som syftar till att ge licenser till anläggningar såvitt avser utsläppsminskningar och utsläppskontroll i industrianläggningar, till att motverka nedsmutsning av luften och till att förebygga eller minimera utsläpp av farliga ämnen i miljön, beakta förnybara energikällors bidrag för att uppfylla miljö- och klimatmål, särskilt i jämförelse med anläggningar för energi från icke förnybara energikällor.

↓ 2009/28/EG skäl 43

~~För att stimulera enskilda medborgares bidrag till de mål som fastställs i detta direktiv bör de relevanta myndigheterna överväga möjligheten att ersätta godkännanden med en enkel anmälan till det behöriga organet när små decentraliserade enheter för produktion av energi från förnybara energikällor anläggs.~~

↓ 2009/28/EG skäl 44 (anpassad)

(31) Överensstämmelsen mellan målen i detta direktiv och ~~gemenskapens~~ ☒ unionens ☒ övriga miljölagstiftning bör säkerställas. Särskilt under förfarandena för bedömning, planering och licensiering av anläggningarna för energi från förnybara energikällor, bör medlemsstaterna beakta all miljölagstiftning på ~~gemenskapsnivå~~ ☒ unionsnivå ☒ samt förnybara energikällors bidrag för att uppfylla miljö- och klimatmål, särskilt i jämförelse med anläggningar för energi från icke-förnybara energikällor.

↓ 2009/28/EG skäl 45 (anpassad)

- (32) Nationella tekniska specifikationer och andra krav som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv ~~98/34/EG (EU) 2015/1535~~ ²⁷ ~~av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster~~²⁸ när det gäller t.ex. kvalitetsnivå, testmetoder eller användningsvillkor, bör inte leda till handelshinder för utrustning eller system för energi från förnybara energikällor. Stödsystem för energi från förnybara energikällor bör därför inte föreskriva nationella tekniska specifikationer som avviker från gällande ~~gemenskapsstandard~~ unionsstandard eller innebära krav på att den utrustning eller de system för vilka stöd beviljas ska certifieras eller testas på en särskild plats eller av en viss angiven enhet.

↓ 2009/28/EG skäl 46

~~Medlemsstaterna bör överväga mekanismer för att främja fjärrvärme och fjärrkyla från energi från förnybara energikällor.~~

↓ 2009/28/EG skäl 47 (anpassad)

- (33) På nationell och regional nivå har bestämmelser och skyldigheter beträffande minimikrav för användning av energi från förnybara energikällor i nya och renoverade byggnader lett till en betydligt ökad användning av denna typ av energi. Dessa åtgärder bör också framhållas som föredömen i ett vidare ~~gemenskaps~~ unions sammanhang , samtidigt som man genom ändrade byggregler och byggnormer främjar energieffektivare anordningar för energi från förnybara energikällor.

↓ 2009/28/EG skäl 48 (anpassad)

⇒ ny

- (34) För att underlätta och påskynda fastställandet av miniminivåer för användningen av energi från förnybara energikällor i byggnader, ~~kan det vara lämpligt att medlemsstaterna föreskriver att sådana nivåer ska uppnås genom att en faktor för energi från förnybara energikällor tas med för att uppfylla minimikraven för energiprestanda i enlighet med direktiv 2002/91/EG, i samband med en kostnadsoptimal minskning av koldioxidutsläppen per byggnad.~~ ⇒ bör beräkningen av dessa miniminivåer i nya och befintliga byggnader som genomgår betydande renoveringar följa den metod som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU²⁹. ⇐

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 17.9.2015, s. 1)

²⁸ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).

↓ ny

- (35) För att säkerställa att nationella åtgärder för utveckling av förnybar värme och kyla baseras på en övergripande kartläggning och analys av den nationella potentialen för förnybar energi och spillenergi och sörjer för ökad integrering av förnybara energikällor och källor till spillvärme och spillkyla bör medlemsstaterna åläggas att göra en bedömning av sin nationella potential till förnybara energikällor och användning av spillvärme och spillkyla för uppvärmning och kylning, framför allt för att underlätta integreringen av förnybar energi i värme- och kylanläggningar och främja effektiv och konkurrenskraftig fjärrvärme och fjärrkyla enligt definitionen i artikel 2.41 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU³⁰. För att säkerställa överensstämmelse med kraven på energieffektivitet för värme och kyla och minska den administrativa bördan bör denna utvärdering ingå i de övergripande bedömningar som genomförs och anmäls i enlighet med artikel 14 i det direktivet.
-

↓ 2009/28/EG skäl 41
⇒ ny

- (36) Bristen på transparenta regler och samordning mellan olika organ för godkännande har visat sig hindra utvecklingen av energi från förnybara energikällor. ⇒ Inrättandet av en gemensam administrativ kontaktpunkt som integrerar eller samordnar alla tillståndsförfaranden bör minska komplexiteten och öka effektiviteten och transparensen. ⇐ ~~Särskild hänsyn bör därför tas till den speciella strukturen hos sektorn för energi från förnybara energikällor när nationella, regionala och lokala myndigheter ser över sina administrativa förfaranden för att ge tillstånd till uppförande och drift av anläggningar, med tillhörande nätinfrastruktur för transmission och distribution, som producerar el, värme eller kyla eller transportdrivmedel från förnybara energikällor.~~ Administrativa godkännandeförfaranden bör följa transparenta tidsplaner för anläggningar som utnyttjar energi från förnybara energikällor. Bestämmelser och riktlinjer som gäller planering bör utformas med tanke på sådan kostnadseffektiv och miljövänlig utrustning för värme, kyla och el som utnyttjar förnybara energikällor. ⇒ Det här direktivet, särskilt bestämmelserna om tillståndsförfarandets varaktighet och hur det ska organiseras, bör gälla utan att det påverkar internationell rätt och unionsrätten. Detta gäller bl.a. bestämmelser om miljöskydd och människors hälsa. ⇐
-

↓ ny

- (37) Utdragna administrativa förfaranden är ett stort administrativt hinder och blir dyra. Förenklingen av tillståndsförfarandena, tillsammans med en tydlig tidsfrist för de beslut som ska fattas av respektive myndigheter vad gäller anläggningen av projektet, bör stimulera till en effektivare hantering av förfarandena och därigenom minska de administrativa kostnaderna.
- (38) Ett annat hinder för en kostnadseffektiv användning av förnybar energi är bristande förutsägbarhet för investerarna om det förväntade stödet från medlemsstaterna.

³⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

Medlemsstaterna bör särskilt säkerställa att investeringarna har tillräcklig förutsägbarhet om medlemsstaternas planerade användning av stöd. Detta gör det möjligt för industrin att planera och utveckla en försörjningskedja, vilket leder till lägre totala kostnader för spridning.

↓ 2009/28/EG skäl 43 (anpassad)
⇒ ny

- (39) För att ~~stimulera~~ ☒ underlätta ☒ ⇒ mikroföretags samt små och medelstora företags och ⇐ enskilda medborgares bidrag till de mål som fastställs i detta direktiv bör ~~de relevanta myndigheterna överväga möjligheten att ersätta~~ godkännanden ⇒ ersättas ⇐ med en enkel anmälan till det behöriga organet ~~när små~~ ⇒ när det gäller små projekt för energi från förnybara energikällor, inklusive ⇐ decentraliserade ⇒ projekt av typen takmonterade solpanelsanläggningar. Med tanke på det ökande behovet av att uppgradera befintliga anläggningar för produktion av energi från förnybara energikällor bör snabbare tillståndsförfaranden fastställas ⇐ ~~enheter för produktion av energi från förnybara energikällor anläggs.~~

↓ 2009/28/EG skäl 49

- (40) Det bör informeras och utbildas mer, särskilt inom värme- och kylsektorn, för att främja användningen av energi från förnybara energikällor.

↓ 2009/28/EG skäl 50

- (41) I den mån som tillträde till eller utövande av yrket installatör är en reglerad yrkesverksamhet fastställs villkoren för erkännande av yrkeskvalifikationer i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG ~~av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer~~³¹. Tillämpningen av det här direktivet påverkar därför inte tillämpningen av direktiv 2005/36/EG.

↓ 2009/28/EG skäl 51

- (42) Direktiv 2005/36/EG innehåller krav på ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer för bland annat arkitekter, men det krävs också att arkitekter och planerare ingående överväger en optimal kombination av energi från förnybara energikällor och högeffektiv teknik när de gör upp planer och ritningar. Medlemsstaterna bör därför ge tydliga riktlinjer om detta. Detta bör göras utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2005/36/EG, särskilt artiklarna 46 och 49.

↓ 2009/28/EG skäl 52 (anpassad)

- (43) Vid tillämpning av detta direktiv är ursprungsgarantiernas enda funktion att visa för slutkunden att en viss andel eller mängd energi har producerats från förnybara energikällor. En ursprungsgaranti kan, oberoende av vilken energi det gäller, överföras från en innehavare till en annan. I syfte att garantera att en ~~enhet~~ förnybar energikälla endast kan överlämnas en gång till en kund bör emellertid dubbelt

³¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

räkande och dubbelt överlämnande av ursprungsgarantier undvikas. Energi från förnybara energikällor vars åtföljande ursprungsgaranti sålts separat av producenten bör inte överlämnas eller säljas till slutkunden som energi från förnybara energikällor. ~~Det är viktigt att skilja mellan miljöcertifikat som används för stödsystem, och ursprungsgarantier.~~

↓ 2009/28/EG skäl 53 (anpassad)
⇒ ny

- (44) Det är lämpligt att låta ~~den framväxande~~ konsumentmarknaden för el från förnybara energikällor bidra till ~~uppbyggnaden~~ ⇒ utvecklingen ⇐ av ~~nya anläggningar för~~ energi från förnybara energikällor. Medlemsstaterna bör därför ~~ha möjlighet att~~ kräva att elleverantörer som informerar slutkunderna om sin energimix i enlighet med artikel ~~X 3.6~~ i direktiv ~~[marknadens utformning]2003/54/EG~~, ⇐ eller som saluför energi till ⇐ ~~tar med en~~ ⇒ konsumenter med ⇐ ~~minsta procentandel~~ ⇒ hänvisning till användningen av energi från förnybara energikällor, använder ⇐ ~~av~~ ursprungsgarantier från ~~nybyggda~~ anläggningar som producerar energi från förnybara energikällor, ~~förutsatt att ett sådant krav är förenligt med gemenskapslagstiftningen.~~
-

↓ 2009/28/EG skäl 54 (anpassad)
⇒ ny

- (45) Det är viktigt att tillhandahålla information om hur den el som fått stöd fördelas till slutkunderna ~~i enlighet med artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG~~. För att förbättra kvaliteten på denna information till konsumenterna, ~~särskilt när det gäller den mängd energi som kommer från förnybara energikällor och som producerats av nya anläggningar, bör kommissionen utvärdera effektiviteten hos de åtgärder som medlemsstaterna vidtar.~~ ⇒ bör medlemsstaterna säkerställa att ursprungsgarantier utfärdas för alla enheter förnybar energi som produceras. I syfte att undvika dubbel kompensation bör dessutom producenter av förnybar energi som redan erhåller ekonomiskt stöd inte beviljas ursprungsgarantier. Dessa ursprungsgarantier bör dock användas för offentliggörande, så att slutkonsumenterna kan få tydliga, tillförlitliga och tillräckliga bevis för att de relevanta energienheterna är producerade från förnybara energikällor. Dessutom bör ursprungsgarantierna, när det gäller el för vilken stöd beviljats, auktioneras ut på marknaden och intäkterna bör användas till att minska de offentliga subventionerna av förnybar energi. ⇐
-

↓ 2009/28/EG skäl 55
⇒ ny

- (46) I Europaparlamentets och rådets direktiv ~~2004/8/EG 2012/27/EU av den 11 februari 2004 om främjande av kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme på den inre marknaden för energi~~³² föreskrivs ursprungsgarantier för att visa ursprunget av den el som produceras i högeffektiva kraftvärmeverk. ⇒ Ingen användning specificeras dock för ⇐ sådana ursprungsgarantier ~~kan inte~~ ⇒ , så de bör också ⇐ användas för att redovisa användningen av energi från ~~förnybara energikällor i enlighet med artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG, eftersom det skulle kunna resultera i dubbelt räkande eller dubbel redovisning.~~ ~~2012/27/EG om energieffektivitet~~
-

³² EGTL 52, 21.2.2004, s. 50.

~~föreskrivs ursprungsgarantier för att visa ursprunget av den el som produceras i högeffektiva kraftvärmeverk. Ingen sådan användning specificeras dock för sådana ursprungsgarantier kan inte så de bör också användas för att redovisa användningen av energi från förnybara energikällor i enlighet med artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG, eftersom det skulle kunna resultera i dubbel räknande eller dubbel redovisning ⇒ högeffektiv kraftvärme ⇐.~~

↓ 2009/28/EG skäl 56 (anpassad)

~~Ursprungsgarantierna innebär inte någon automatisk rätt till stöd från nationella stödsystem.~~

↓ ny

- (47) Ursprungsgarantier, som för närvarande används för förnybar el och förnybar värme och kyla, bör utvidgas till att även omfatta förnybar gas. Detta skulle göra det möjligt att på ett konsekvent sätt bevisa förnybara gasers (t.ex. biometan) ursprung för slutkunderna och underlätta en ökad gränsöverskridande handel med sådana gaser. Det skulle också göra det möjligt att skapa ursprungsgarantier för andra förnybara gaser, t.ex. väte.

↓ 2009/28/EG skäl 57 (anpassad)
⇒ ny

- (48) Det behövs stöd för integration av energi från förnybara energikällor i transmissions- och distributionsnätet och för utnyttjande av system för lagring av energi för integrerad ~~kontvarig~~ ⇒ variabel ⇐ produktion av energi från förnybara energikällor, ⇒ särskilt vad gäller reglerna för dirigering och tillträde till nätet. Direktivet [utformningen av elmarknaden] anger en ram för integreringen av producenter av el från förnybara energikällor. Denna ram omfattar dock inga bestämmelser om integreringen av gas från förnybara energikällor i gasnätet. Därför är det nödvändigt att hålla kvar de bestämmelserna i det här direktivet. ⇐

↓ 2009/28/EG skäl 58

~~Utvecklingstakten bör ökas när det gäller projekt för energi från förnybara energikällor, inklusive ”projekt för energi från förnybara energikällor av europeiskt intresse” inom ramen för programmen avseende transeuropeiska energinät (TEN-E). Därför bör kommissionen också analysera hur finansieringen av sådana projekt kan förbättras. Särskild uppmärksamhet bör ägnas sådana projekt för energi från förnybara energikällor som kommer att bidra till att ge gemenskapen och dess grannländer en väsentligt tryggare energiförsörjning.~~

↓ 2009/28/EG skäl 3

- (49) Möjligheterna att skapa ekonomisk tillväxt genom innovation och en hållbar konkurrenskraftig energipolitik har konstaterats. Produktionen av energi från förnybara energikällor är ofta beroende av lokala eller regionala små och medelstora företag. Investeringar i regional och lokal produktion av energi från förnybara energikällor skapar betydande möjligheter till tillväxt och sysselsättning i medlemsstaterna och deras regioner. Kommissionen och medlemsstaterna bör därför stödja nationella och regionala utvecklingsåtgärder i dessa områden, uppmuntra utbyte

av bästa metoder för produktion av energi från förnybara energikällor mellan lokala och regionala utvecklingsinitiativ och främja användningen av strukturfonder sammanhållningspolitiskt stöd på detta område.

↓ 2009/28/EG skäl 4

- (50) Vid främjandet av utvecklingen av marknaden för förnybara energikällor är det nödvändigt att ta i betraktande dess positiva inverkan på regionala och lokala utvecklingsmöjligheter, exportmöjligheter, social sammanhållning och sysselsättning, inte minst när det gäller små och medelstora företag och oberoende energiproducenter.
-

↓ ny

- (51) De yttersta randområdenas särställning erkänns i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Energisektorn i de yttersta randområdena kännetecknas ofta av isolering, begränsat utbud och beroende av fossila bränslen, samtidigt som dessa regioner har betydande lokala förnybara energikällor. De yttersta randområdena skulle därför kunna tjäna som exempel på tillämpningen av innovativ energiteknik för unionen. Det är därför nödvändigt att främja användningen av förnybar energi i syfte att uppnå en högre grad av energiautonomi för dessa regioner och erkänna deras specifika situation när det gäller potentialen för förnybar energi och behovet av offentligt stöd.
-

↓ 2009/28/EG skäl 6 (anpassad)
⇒ ny

- (52) Det är lämpligt att ~~stödja demonstrations- och kommersialiseringsfasen för~~ ⇒ möjliggöra utvecklingen av ⇐ decentraliserad teknik för energi från förnybara energikällor ⇒ på icke-diskriminerande villkor och utan att hindra finansieringen av investeringar i infrastruktur ⇐. Utvecklingen mot en decentraliserad energiproduktion har många fördelar såsom utnyttjandet av lokala energikällor, förbättrad lokal trygg energiförsörjning, kortare transportsträckor och minskade förluster vid energitransmission. Sådan decentralisering främjar också samhällsutvecklingen och sammanhållningen genom att erbjuda inkomstkällor och skapa lokala arbetstillfällen.
-

↓ ny

- (53) Med den ökande betydelsen av egenförbrukning av förnybar el behövs det en definition av egenförbrukare av förnybar energi och ett regelverk som ger egenförbrukare rätt att producera, lagra, använda och sälja el utan att drabbas av en orimlig börda. Kollektiv egenförbrukning bör tillåtas i vissa fall så att människor som bor i lägenhet t.ex. kan dra nytta av konsumentinflytande i samma utsträckning som hushåll i småhus.
- (54) Lokalt medborgardeltagande i projekt för förnybar energi via lokalsamhällen som satsar på förnybar energi har gett ett betydande mervärde när det gäller lokal acceptans av förnybar energi och tillgång till kompletterande privat kapital. Detta lokala deltagande kommer att bli desto viktigare i ett läge med ökande kapacitet för förnybar energi i framtiden.

- (55) Särdragen hos lokalsamhällen som satsar på förnybar energi när det gäller storlek, ägarförhållanden och antalet projekt kan hindra dem från att konkurrera på lika villkor med stora aktörer, dvs. konkurrenter med större projekt eller större projektportföljer. Åtgärder för att uppväga dessa nackdelar omfattar att göra det möjligt för energisamhällen att arbeta i energisystemet och underlätta deras marknadsintegrering.
- (56) Värme och kyla, som står för ungefär hälften av den slutliga energianvändningen, anses vara en nyckelsektor när det gäller att påskynda utfasningen av fossila bränslen i energisystemet. Dessutom är det en strategisk sektor för försörjningstryggheten eftersom det beräknas att cirka 40 % av användningen av förnybar energi bör komma från förnybar värme och kyla senast 2030. Avsaknaden av en harmoniserad strategi på unionsnivå, bristen på internalisering av externa kostnader och fragmenteringen av marknaderna för värme och kyla har lett till relativt långsamma framsteg hittills inom denna sektor.
- (57) Flera medlemsstater har vidtagit åtgärder inom värme- och kylsektorn för att nå sina mål för 2020 när det gäller förnybar energi. Eftersom det saknas bindande nationella mål för perioden efter 2020 kan det hända att de övriga nationella incitamenten inte är tillräckliga för att nå de långsiktiga målen för minskade koldioxidutsläpp för 2030 och 2050. För att man ska ligga i linje med dessa mål, stärka säkerheten för investerare och främja utvecklingen av en unionsmarknad för förnybar värme och kyla samtidigt som principen om energieffektivitet först respekteras, bör medlemsstaternas insatser uppmuntras när det gäller leverans av förnybar värme och kyla för att bidra till en gradvis ökning av andelen förnybar energi. Med tanke på fragmenteringen på vissa marknader för värme och kyla är det av yttersta vikt att säkerställa flexibilitet i utformningen av en sådan insats. Det är också viktigt att se till att en eventuell användning av förnybar värme och kyla inte har negativa bieffekter för miljön.
- (58) Fjärrvärme och fjärrkyla utgör i dagsläget omkring 10 % av efterfrågan på värme i unionen, med stora skillnader mellan medlemsstaterna. Kommissionen har i sin strategi för värme och kyla insett potentialen för minskade koldioxidutsläpp från fjärrvärme genom ökad energieffektivitet och utvecklingen av förnybar energi.
- (59) Strategin för energiunionen har också erkänt allmänhetens roll i energiomställningen, där medborgarna aktivt tar ett eget ansvar för energiomställningen och drar nytta av ny teknik för att sänka sina energikostnader och delta aktivt på marknaden.
- (60) De potentiella synergieffekterna mellan insatser för att öka utnyttjandet av förnybar värme och kyla och de befintliga systemen enligt direktiven 2010/31/EU och 2012/27/EU bör betonas. Medlemsstaterna bör i möjligaste mån ha möjlighet att använda befintliga administrativa strukturer för att genomföra sådana insatser för att minska den administrativa bördan.
- (61) När det gäller fjärrvärme är det därför av avgörande betydelse att möjliggöra en övergång till förnybar energi och förhindra tillsynsrättslig och teknologisk inlåsning och teknologisk utestängning genom stärkta rättigheter för producenter av förnybar energi och slutkonsumenter, och ge slutkonsumenter verktyg som underlättar deras val mellan de lösningar som ger högsta energiprestanda och beaktar framtida behov av kriterier för byggnaders prestanda.
- (62) I den europeiska strategin för en utsläppssnål rörlighet från juli 2016 framhölls att livsmedelsbaserade biobränslen har en mycket begränsad roll när det gäller att minska koldioxidutsläppen från transportsektorn och att de bör fasas ut gradvis och ersättas med avancerade biobränslen. För att förbereda övergången till avancerade biobränslen

och minimera de totala indirekta effekterna av förändrad markanvändning är det lämpligt att begränsa mängden biodrivmedel och flytande biobränslen, producerade från livsmedels- och fodergrödor, som kan tillgodoräknas när det gäller uppfyllandet av det unionsmål som anges i detta direktiv.

- (63) I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513³³ uppmanades kommissionen att utan dröjsmål lägga fram ett heltäckande förslag till en kostnadseffektiv och teknikneutral strategi efter 2020 för att skapa ett långsiktigt perspektiv för investeringar i hållbara biodrivmedel med låg risk för indirekt ändring av markanvändning och i andra sätt att minska koldioxidutsläppen inom transportsektorn. En inblandningsskyldighet för bränsleleverantörer kan skapa säkerhet för investerare och främja en kontinuerlig utveckling av alternativa förnybara drivmedel inklusive avancerade biobränslen, förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung samt el från förnybara energikällor för transporter. Bränsleleverantörer bör åläggas en skyldighet på samma nivå i varje enskild medlemsstat för att säkerställa enhetliga drivmedelsspecifikationer och trygga tillgången. Eftersom det finns en välfungerande handel med drivmedel bör bränsleleverantörer i medlemsstater med liten tillgång till de resurser som krävs med lätthet kunna tillgodose sitt behov av förnybara bränslen från annat håll.
- (64) Avancerade biobränslen och andra biodrivmedel och biogas som produceras från råvaror som förtecknas i bilaga IX, förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung och el från förnybara energikällor för transporter kan bidra till lägre koldioxidutsläpp, främja en utfasning av fossila bränslen inom unionens transportsektor på ett kostnadseffektivt sätt och bl.a. förbättra energidiversifieringen inom transportsektorn och samtidigt främja innovation, tillväxt och sysselsättning i unionens ekonomi och minska beroendet av importerad energi. Bränsleleverantörernas inblandningsskyldighet bör främja en kontinuerlig utveckling av avancerade drivmedel, inklusive biobränslen, och det är viktigt att säkerställa att inblandningsskyldigheten också är ett incitament att förbättra prestanda vad gäller minskade växthusgasutsläpp för de levererade bränslen som ska uppfylla denna skyldighet. Kommissionen bör bedöma dessa bränslen med avseende på minskade växthusgasutsläpp, teknisk innovation och hållbarhet.
- (65) Främjandet av koldioxidsnåla fossila bränslen som produceras från fossila avfallsflöden kan också bidra till de politiska mål som gäller energidiversifiering och minskade koldioxidutsläpp inom transportsektorn. Det är därför lämpligt att ta med dessa bränslen i bränsleleverantörernas inblandningsskyldighet.
- (66) Råvaror som har låg påverkan på indirekta ändringar av markanvändningen för biobränslen bör främjas för att de bidrar till en utfasning av fossila bränslen i ekonomin. Särskilt råvaror för avancerade biobränslen, för vilka tekniken är mer innovativ och mindre utvecklad och därför kräver en högre stödnivå, bör tas med i en bilaga till detta direktiv. För att säkerställa att denna bilaga håller jämna steg med den senaste tekniska utvecklingen samtidigt som man undviker oavsiktliga negativa effekter bör en utvärdering äga rum efter antagandet av direktivet för att bedöma möjligheten att utsträcka bilagan till nya råvaror.

³³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513 av den 9 september 2015 om ändring av direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensen och dieselbränslen och om ändring av direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 239, 15.9.2015, s. 1).

↓ 2009/28/EG skäl 94

~~Eftersom de åtgärder som föreskrivs i artiklarna 17–19 även har en effekt på den inre marknads funktion, genom att de harmoniserar hållbarhetskriterierna för biodrivmedel och flytande biobränslen för redovisningsmålen enligt det här direktivet, och därigenom underlättar, i enlighet med artikel 17.8, handel mellan medlemsstaterna med biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller kraven, är de baserade på artikel 95 i fördraget.~~

↓ 2009/28/EG skäl 59

~~Sammankopplingar av olika länders nät gör det lättare att integrera förnybara energikällor. Förutom att sammankopplingar leder till att variationer jämnas ut kan de också minska balanseringskostnaderna, stimulera konkurrensen – vilket leder till lägre priser – och främja nätens utveckling. Genom att man delar på överföringskapaciteten och utnyttjar den maximalt kan man också undvika ett överdrivet behov av att ny kapacitet byggs.~~

↓ 2009/28/EG skäl 60

~~Prioriterad och garanterad tillgång till el från förnybara energikällor är viktigt för integrering av förnybara energikällor i den inre marknaden för el i linje med artikel 11.2 och är en ytterligare utveckling av artikel 11.3 i direktiv 2003/54/EG. Krav angående upprätthållande av tillförlitlighet och säkerhet när det gäller nät och inmatning kan skilja sig åt beroende på det nationella nätets särdrag och dess säkra drift. Prioriterad tillgång till nätet ger anslutna producenter av el från förnybara energikällor säkerhet om att de vid varje tidpunkt kan sälja och överföra el från förnybara energikällor i enlighet med anslutningsreglerna närhelst källan blir tillgänglig. Om el från förnybara energikällor integreras på spotmarknaden, säkerställer garanterad tillgång att all el som säljs och stöds får tillgång till nätet, vilket möjliggör maximal användning av el från förnybara energikällor från anläggningar som är uppkopplade till nätet. Detta innebär emellertid inte någon skyldighet för medlemsstaterna att stödja eller införa köpskyldighet för energi från förnybara energikällor. I andra system bestäms ett fast pris för el från förnybara energikällor, i allmänhet i kombination med köpskyldighet för systemoperatören. I ett sådant fall har prioriterad tillgång redan givits.~~

↓ 2009/28/EG skäl 61

~~Det är i vissa fall omöjligt att fullt ut säkra transmission och distribution av el från förnybara energikällor utan att negativt påverka nätets tillförlitlighet eller säkerhet. I sådana fall kan det vara motiverat att ekonomiskt kompensera de berörda producenterna. Målen i detta direktiv kräver dock en varaktig ökning av transmissionen och distributionen av el som producerats från förnybara energikällor utan att detta påverkar nätsystemets tillförlitlighet eller säkerhet. I detta syfte bör medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att möjliggöra större genomträngning av el från förnybara energikällor, bland annat genom att ta hänsyn till särdragen hos variabla energikällor och energikällor som ännu inte kan lagras. I den mån som målen i detta direktiv så kräver, bör anslutning av nya anläggningar för energi från förnybara energikällor tillåtas så snart som möjligt. För att påskynda förfarandena för anslutning till elnätet kan medlemsstaterna ge prioriterad anslutning eller reservera anslutningsmöjligheter åt nya anläggningar som producerar el från förnybara energikällor.~~

↓ 2009/28/EG skäl 62 (anpassad)

- (67) ~~Kostnaden för att ansluta nya producenter av el och gas från förnybara energikällor till el- och gasnäten bör vara~~ ☒ baseras på ☒ objektiva, transparenta och icke-diskriminerande ☒ kriterier ☒ och vederbörlig hänsyn bör tas till den nytta som ~~anslutna producenter av el från förnybara energikällor och~~ lokala producenter av gas från förnybara energikällor medför för ~~el- och~~ gasnäten.

↓ 2009/28/EG skäl 63

~~Elproducenter som vill utnyttja potentialen hos energi från förnybara energikällor i gemenskapens randområden, särskilt öregioner och områden med låg befolkningstäthet, bör i möjligaste mån ha rimliga anslutningskostnader, så att de inte orättvist missgynnas jämfört med producenter i mer centrala, mer industrialiserade och mer tätbefolkade områden.~~

↓ 2009/28/EG skäl 64

~~I direktiv 2001/77/EG fastställs en ram för hur el från förnybara energikällor ska anslutas till elnätet. Den faktiska anslutningsgrad som uppnåtts varierar dock starkt mellan olika medlemsstater. Det är därför nödvändigt att stärka ramen och regelbundet se över dess tillämpning på nationell nivå.~~

↓ 2009/28/EG skäl 24 (anpassad)

⇒ ny

- (68) För att fullt ut utnyttja biomassans potential ⇒ att minska koldioxidutsläppen i ekonomin genom att använda den i material och för energiändamål ⇐ , bör ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ och medlemsstaterna ⇒ på ett hållbart sätt ⇐ främja befintliga ~~skogsreserver~~ ⇒ skogs- och jordbruksresurser ⇐ i större utsträckning samt ~~garantera nya skogsbrukssystem~~ ⇒ utveckla nya system för skogsbruks- och jordbruksproduktion ⇐.

↓ 2009/28/EG skäl 65 (anpassad)

⇒ ny

- (69) ~~Biodrivmedelproduktion bör ske på ett hållbart sätt. De~~ Biodrivmedel, ⇒ , flytande biobränslen och biomassabränslen bör alltid produceras på ett hållbart sätt. De biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen ⇐ som används för att uppnå ☒ det unionsmål ☒ ~~de mål~~ som fastställs i detta direktiv och de som omfattas av ~~nationella~~ stödssystem bör därför uppfylla hållbarhetskriterier ⇒ och kriterier för minskade växthusgasutsläpp ⇐.

↓ 2009/28/EG skäl 66 (anpassad)

⇒ ny

- (70) ~~Gemenskapen~~ ☒ Unionen ☒ bör vidta lämpliga åtgärder inom ramen för detta direktiv, inklusive främjande av hållbarhetskriterier ⇒ och kriterier för minskade utsläpp av växthusgaser ⇐ för biodrivmedel ⇒ , flytande biobränslen och biomassabränslen som används för värme och kyla och elproduktion ⇐ ~~och utveckling~~

~~av andra och tredje generationens biodrivmedel i gemenskapen och globalt samt intensifiering av jordbruksforskningen och kunskapsuppbyggandet inom dessa områden.~~

↓ 2009/28/EG skäl 67

~~Införandet av hållbarhetskriterier för biodrivmedel kommer inte att få önskad effekt om det leder till att produkter som inte uppfyller kriterierna och som i avsaknad av kriterier skulle ha använts som biodrivmedel i stället används som flytande biobränsle inom värme eller elsektorn. Hållbarhetskriterierna bör därför också tillämpas på flytande biobränslen i allmänhet.~~

↓ 2009/28/EG skäl 68 (anpassad)

~~68) Vid Europeiska rådets möte i mars 2007 uppmanades kommissionen att lägga fram ett förslag till ett omfattande direktiv om användning av samtliga förnybara energikällor som skulle kunna innehålla kriterier och bestämmelser för att säkerställa en hållbar tillgång och användning av bioenergi. Sådana hållbarhetskriterier bör ingå i ett större system som inte bara omfattar biodrivmedel utan också flytande biobränslen. Sådana hållbarhetskriterier bör därför anges i det här direktivet. För att uppnå överensstämmelse mellan energi- och miljöpolitiken och för att undvika ytterligare kostnader för företagen och inkonsekvenser på miljöområdet som skulle bli följden av bristande överensstämmelse, är det viktigt att tillhandahålla samma hållbarhetskriterier för användning av biodrivmedel med stöd av det här direktivet som dem som används med stöd av direktiv 98/70/EG. Av samma skäl bör dubbel rapportering undvikas i detta sammanhang. Kommissionen och de behöriga nationella myndigheterna bör dessutom koordinera sina verksamheter inom ramen för den kommitté som är särskilt ansvarig för hållbara aspekter. Kommissionen bör också under 2009 bedöma om även andra tekniska produkter av biomassa bör ingå och hur det ska ske.~~

↓ 2009/28/EG skäl 69 (anpassad)

⇒ ny

(71) ~~Den ökade globala efterfrågan på~~ ⇒ Produktionen av jordbruksråvaror för ⇒ biodrivmedel, ~~och~~ flytande biobränslen ⇒ och biomassabränslen ⇒ och de stimulansåtgärder för användning av dessa produkter som föreskrivs i detta direktiv bör inte få leda till att landområden med biologisk mångfald förstörs. ~~Dessa~~ ⊗ Sådana ⊗ ändliga resurser, som i olika internationella fördrag anses vara viktiga för hela mänskligheten, bör bevaras. ~~Konsumenter i gemenskapen skulle dessutom anse det vara moraliskt oacceptabelt om deras ökade användning av biodrivmedel och flytande biobränslen kunde leda till att områden med biologisk mångfald förstörs. Det är av dessa skäl~~ ⊗ Därför är det ⊗ nödvändigt att fastställa hållbarhetskriterier ⇒ och kriterier för minskade växthusgasutsläpp ⇒ varigenom biodrivmedel, ~~och~~ flytande biobränslen ⇒ och biomassabränslen ⇒ bara kan bli föremål för stimulansåtgärder om ⊗ det garanteras ⊗ ~~man kan garantera att de~~ ⇒ jordbruksråvaran ⇒ inte producerats i områden med biologisk mångfald eller, när det gäller områden som utsetts till naturskyddsområden eller till skyddsområden för sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter, ~~att den~~ relevanta behöriga myndigheten~~er~~ påvisar att produktionen av ⇒ jordbruksråvaran ⇒ ~~råvarorna~~ inte inverkar negativt på dessa syften. ~~De hållbarhetskriterier som valts bör betrakta~~

~~skogar~~ ☒ Skogar bör betraktas ☒ som biologiskt rika ☒ enligt hållbarhetskriterierna, ☒ när ☒ de är ☒ ~~det rör sig om~~ ☒ naturskogar ☒ ~~naturskog~~, enligt den definition som FN:s organisation för livsmedel och jordbruk (FAO) använder i sin globala bedömning av skogsresurserna ~~och som länder allmänt använder för att rapportera om naturskogens utbredning~~ eller om de omfattas av nationell naturskyddslagstiftning. Områden där uttag av icke träbaserade skogsprodukter förekommer bör ☒ betraktas som biologiskt rika skogar ☒ ~~inga~~, förutsatt att den mänskliga inverkan är liten. Andra typer av skog enligt de definitioner som används av FAO, t.ex. modifierad naturlig skog, halvnaturlig skog och planterad skog bör inte betraktas som naturskog. Med tanke på vissa typer av gräsmark med stor biologisk mångfald, såväl tempererade som tropiska, bland annat savanner med stor biologisk mångfald, stäpper, områden med buskvegetation och prärier, bör biodrivmedel ⇨, flytande biobränslen och biomassa-bränslen ⇐ som framställs av ⇨ jordbruks ⇐ råvaror från sådan mark inte kunna bli föremål för stimulansåtgärder enligt detta direktiv. Kommissionen bör, i enlighet med senaste vetenskapliga rön och tillämpliga internationella normer, ta fram kriterier ~~och geografiska avgränsningar~~ för att fastställa vilka områden som utgör sådan gräsmark med stor biologisk mångfald.

↓ 2009/28/EG skäl 70

~~Om landområden som innehåller stora kollager, i mark och vegetation, ställs om till odling av råvaror för biodrivmedel eller flytande biobränslen kommer normalt sett en del av det bundna kolet att släppas ut i atmosfären i form av koldioxid. Den negativa effekt som detta har på växthusgaserna kan överstiga de positiva effekterna från biodrivmedel eller flytande biobränslen, i vissa fall med bred marginal. När man beräknar hur mycket växthusgasutsläppen minskar tack vare enskilda biodrivmedel och flytande biobränslen bör man alltså utgå från den totala växthuseffekten av sådana omställningar. Detta är nödvändigt för att garantera att den beräkning som visar hur mycket växthusgasutsläppen minskar baseras på de sammantagna växthuseffekterna av användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen.~~

↓ 2009/28/EG skäl 71

~~Vid beräkning av hur mycket förändrad markanvändning påverkar växthusgaserna bör de ekonomiska aktörerna ha möjlighet att använda sig av faktiska värden för kollagren för referensmarkanvändningen och markanvändningen efter omställningen. De bör också kunna använda sig av standardvärden. Arbetet inom FN:s panel för klimatförändringar är den lämpliga utgångspunkten för sådana standardvärden. Detta arbete är för närvarande inte tillgängligt i en form som kan användas direkt av ekonomiska aktörer. Därför bör kommissionen utarbeta vägledning, baserad på detta arbete, som kan tjäna som grund för beräkning av kollagens förändring i enlighet med detta direktiv, inbegripet sådana förändringar när det gäller beskogade områden med ett krontak på mellan 10 och 30 %, savanner, stäpper, buskvegetation och prärier.~~

↓ 2009/28/EG skäl 72

~~Det är lämpligt att kommissionen utarbetar en metodik i syfte att bedöma effekterna av dikning av torvmark på växthusgasutsläppen.~~

↓ 2009/28/EG skäl 73 (anpassad)
⇒ ny

- (72) Land bör inte ställas om för produktion av ⇒ jordbruksråvara för ⇐ biodrivmedel ⇒ , flytande bibränslen och biomassabränslen ⇐ om minskningen av dess kollager vid omställningen inte inom rimlig tid – mot bakgrund av behovet av att snabbt ta itu med klimatförändringen – kan kompenseras med minskade växthusgasutsläpp på grund av produktionen ⇒ och användningen ⇐ av biodrivmedel ~~, och~~ flytande bibränslen ⇒ och biomassabränslen ⇐. Detta skulle förhindra att ekonomiska aktörer tvingas utföra onödigt betungande forskning och att man ställer om sådan mark med stora kollager som i efterhand visar sig vara olämplig för produktion av ⇒ jordbruksråvaror ⇐ ~~råvaror~~ för biodrivmedel ~~, eller~~ flytande bibränslen ⇒ och biomassabränslen ⇐. Kartläggningar av världens kollager leder till slutsatsen att våtmarker och kontinuerligt beskogade områden med krontak som täcker mer än 30 % av ytan bör ingå i denna kategori. ~~Beskogade områden med krontak som täcker mellan 10 och 30 % bör också ingå, om det inte kan visas att deras kollager är tillräckligt lågt för att motivera en omställning i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv. Vid hänvisningen till våtmarker bör definitionen i konventionen om våtmarker av internationell betydelse, särskilt ”livsmiljö för våtmarksfåglar”, som antogs den 2 februari 1971 i Ramsar, beaktas.~~

↓ ny

- (73) Råmaterial framställda av jordbruksgrödor för produktion av biodrivmedel, flytande bibränslen och biomassabränslen bör inte framställas på torvmark, eftersom odlingen av råvara på torvmark skulle leda till betydande kollagerförluster om marken dikas ytterligare för detta ändamål, och det är svårt att kontrollera att en sådan dränering inte sker.
- (74) Inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken bör unionsjordbrukare följa en omfattande uppsättning miljökrav för att kunna få direktstöd. Uppfyllandet av dessa krav kan mest effektivt kontrolleras inom ramen för jordbrukspolitiken. Dessa krav bör inte tas med i hållbarhetssystemet eftersom hållbarhetskriterierna för bioenergi bör fastställa regler som är objektiva och generellt tillämpliga. Kontrollen av överensstämmelse enligt detta direktiv skulle också riskera att orsaka en onödig administrativ börda.
- (75) Det är lämpligt att införa unionsomfattande hållbarhetskriterier och kriterier för minskade utsläpp av växthusgaser för bibränslen som används för elproduktion, uppvärmning och kylning i syfte att fortsätta att säkerställa stora minskningar av utsläppen av växthusgaser jämfört med fossila bränslealternativ, undvika oavsiktliga konsekvenser från hållbarhetssynpunkt och främja den inre marknaden.
- (76) För att säkerställa att skörden, trots den ökade efterfrågan på biomassa från skogsbruk, sker på ett hållbart sätt i skogar där förnygring säkerställs, att särskild uppmärksamhet ägnas områden som uttryckligen har utsetts till områden för skydd av biologisk mångfald, landskap och specifika naturelement, att den biologiska mångfaldens resurser bevaras och att kollager spåras, bör träråvaror komma endast från skogar som skördas i enlighet med de principer för hållbart skogsbruk som tagits fram inom ramen för internationella skogsprocesser, t.ex. ministerkonferensen om skydd av skogarna i Europa (Forest Europe) och genomförs genom nationell lagstiftning eller bästa

förvaltningspraxis på skogsbruksföretagsnivå. Aktörer bör vidta lämpliga åtgärder för att minimera riskerna med att använda icke hållbar skogsbiomassa för produktion av bioenergi. I detta syfte bör berörda aktörer införa en riskbaserad metod. I detta sammanhang är det lämpligt att kommissionen utvecklar en operativ vägledning för kontroll av efterlevnaden av den riskbaserade metoden, efter samråd med kommittén för styrning av energiunionen och ständiga kommittén för skogsbruk som inrättats genom rådets beslut 89/367/EEG³⁴.

- (77) För att minimera den administrativa bördan bör unionens hållbarhetskriterier och kriterier för minskade utsläpp av växthusgaser endast tillämpas på el och värme från biomassa som produceras i anläggningar med en bränslekapacitet på minst 20 MW.
- (78) Biobränslen bör omvandlas till el och värme på ett effektivt sätt för att maximera försörjningstryggheten och minskningen av växthusgasutsläppen samt för att begränsa utsläppen av luftföroreningar och minimera trycket på de begränsade biomassaresurserna. Av denna anledning bör offentligt stöd till anläggningar med en bränslekapacitet på minst 20 MW vid behov endast ges för högeffektiva kraftvärmeanläggningar enligt definitionen i artikel 2.34 i direktiv 2012/27/EU. Nuvarande stödsystem för biomassabaserad el bör dock tillåtas tills de löper ut för alla anläggningar för biomassa. Dessutom bör el som produceras med biomassa i nya anläggningar med en bränslekapacitet på 20 MW eller mer endast räknas när det gäller mål för förnybar energi och skyldigheter i fråga om högeffektiva kraftvärmeanläggningar. Enligt reglerna för statligt stöd bör medlemsstaterna dock tillåtas att bevilja offentligt stöd för produktion av förnybar energi till anläggningar, och räkna den el de producerar mot de mål och skyldigheter som gäller förnybar energi, för att undvika ett ökat beroende av fossila bränslen med högre klimat- och miljöpåverkan där medlemsstaterna, efter att ha uttömt alla tekniska och ekonomiska möjligheter att installera högeffektiva kraftvärmeverk som drivs med biomassa, skulle möta ett betydande hot mot en trygg elförsörjning.
- (79) Minimitröskeln för minskade utsläpp av växthusgaser när det gäller biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras i nya anläggningar bör höjas för att förbättra anläggningarnas samlade växthusgasbalans och avskräcka från ytterligare investeringar i anläggningar med låga prestanda vad gäller minskade utsläpp av växthusgaser. Genom denna ökning skyddas investeringar i produktionskapacitet för framställning av biodrivmedel och flytande biobränslen.
- (80) På grundval av erfarenheterna från det praktiska genomförandet av unionens hållbarhetskriterier är det lämpligt att stärka den roll som spelas av frivilliga internationella och nationella certifieringssystem för kontroll av överensstämmelse med hållbarhetskriterierna på ett harmoniserat sätt.

↓ 2009/28/EG skäl 74

~~Stimulansåtgärderna i detta direktiv kommer att uppmuntra till ökad produktion av biodrivmedel och flytande biobränslen i hela världen. I de fall biodrivmedel och flytande biobränslen framställs ur råvaror som producerats inom gemenskapen, bör de också uppfylla gemenskapens miljökrav på jordbruksområdet, inklusive de krav som gäller skydd av grundvattnets och ytvattnets kvalitet, samt sociala krav. Det finns emellertid farhågor för att produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen i vissa tredjeländer inte respekterar~~

³⁴ Rådets beslut 89/367/EEG av den 29 maj 1989 om inrättande av en ständig kommitté för skogsbruk (EGT L 165, 15.6.1989, s. 14).

~~minimikrav på miljöområdet och det sociala området. Det är därför lämpligt att försöka få till stånd multilaterala och bilaterala avtal och frivilliga internationella och nationella system vilka omfattar centrala miljömässiga och sociala överväganden, i syfte att främja produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen i hela världen på ett hållbart sätt. I avsaknad av sådana avtal eller system bör medlemsstaterna kräva att ekonomiska aktörer rapporterar om dessa frågor.~~

↓ 2009/28/EG skäl 75

~~Kraven på att införa ett hållbarhetssystem för energimässig användning av andra typer av biomassa än biodrivmedel och flytande biobränslen bör bedömas av kommissionen under 2009, med beaktande av behovet av att biomassaresurserna förvaltas på ett hållbart sätt.~~

↓ 2009/28/EG skäl 76

~~Hållbarhetskriterier kommer endast att fungera, om de leder till förändringar i marknadsaktörernas beteende. Dessa förändringar kommer bara att ske, om biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller dessa kriterier kan säljas till ett högre pris än sådana som inte gör det. Enligt massbalansmetoden för kontroll av efterlevnad finns det en fysisk koppling mellan produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna och användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen i gemenskapen, varigenom man uppnår en jämvikt mellan tillgång och efterfrågan och säkerställer en prismässig fördel som är större än i system där en sådan koppling saknas. Massbalansmetoden bör därför användas för att kontrollera efterlevnad, i syfte att säkerställa att biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna kan säljas till ett högre pris. Detta bör säkerställa att systemet fungerar på ett enhetligt sätt samtidigt som man undviker att industrin belastas orimligt hårt. Andra kontrollmetoder bör dock undersökas.~~

↓ 2009/28/EG skäl 77

~~När så är lämpligt bör kommissionen ta vederbörlig hänsyn till FN:s millenniebedömning av ekosystem, som innehåller användbara uppgifter för bevarande av åtminstone de områden som i kritiska lägen erbjuder grundläggande ekosystemtjänster, bl.a. skydd av avrinningsområden och erosionsskydd.~~

↓ 2009/28/EG skäl 78

~~Man bör övervaka effekterna av odling av biomassa, t.ex. genom förändrad markanvändning, bland annat genom förflyttning, införande av invaderande främmande arter och annan inverkan på den biologiska mångfalden samt effekter för livsmedelsproduktionen och det lokala välbefinnandet. Kommissionen bör beakta alla relevanta informationskällor, inbegripet FAO:s hungerkarta. Biodrivmedel bör gynnas på ett sätt som uppmuntrar ökad produktivitet inom jordbruket och användning av skadad mark.~~

↓ 2009/28/EG skäl 79 (anpassad)
⇒ ny

(81) Det ligger i ~~gemenskapens~~ ☒ unionens ☒ intresse att försöka få till stånd ~~multilaterala och bilaterala avtal samt~~ frivilliga internationella eller nationella system som fastställer standarder för produktionen av hållbara biodrivmedel, ~~och~~ flytande

biobränslen ⇒ , och biomassabränslen ⇐ , och som garanterar att produktionen av biodrivmedel, ~~och~~ flytande biobränslen ⇒ och biomassabränslen ⇐ uppfyller dessa standarder. Man bör därför föreskriva att ~~sådana avtal och system~~ ☒ bör ☒ ~~ska~~ anses tillhandahålla tillförlitliga belägg och uppgifter, ☒ om ☒ ~~under förutsättning~~ att de uppfyller lämpliga standarder avseende tillförlitlighet, öppenhet och oberoende granskning. ⇒ För att säkerställa att efterlevnaden av hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp kontrolleras på ett robust och harmoniserat sätt och i synnerhet för att förhindra bedrägerier, bör kommissionen ges befogenhet att fastställa detaljerade genomförandebestämmelser, inbegripet lämpliga standarder avseende tillförlitlighet, öppenhet och oberoende granskning som ska tillämpas av de frivilliga systemen. ⇐

↓ ny

- (82) Frivilliga certifieringssystem spelar en allt större roll för att tillhandahålla bevis på efterlevnad av hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp när det gäller biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen. Därför bör kommissionen kräva att frivilliga certifieringssystem, även de som redan har erkänts av kommissionen, regelbundet rapporterar om sin verksamhet. Sådana rapporter bör offentliggöras i syfte att öka insynen och förbättra kommissionens övervakning. Vidare skulle en sådan rapportering tillhandahålla den information som kommissionen behöver för att kunna rapportera om hur de frivilliga certifieringssystemen fungerar i syfte att kunna peka på bästa praxis och vid behov lägga fram ett förslag om hur denna bästa praxis bör främjas ytterligare.
- (83) För att underlätta den inre marknadens funktion bör bevis som gäller hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade utsläpp av växthusgaser för biomassa för energiändamål som erhållits i enlighet med ett system som har erkänts av kommissionen godtas av alla medlemsstater. Medlemsstaterna bör bidra till att säkerställa ett korrekt genomförande av certifieringsprinciperna i frivilliga system genom att övervaka den verksamhet som bedrivs av certifieringsorgan som är ackrediterade av det nationella ackrediteringsorganet och genom att informera de frivilliga systemen om relevanta synpunkter.

↓ 2009/28/EG skäl 80

~~Det är nödvändigt att fastställa tydliga regler för hur man ska beräkna växthusgasutsläppen från biodrivmedel och flytande biobränslen liksom deras fossila motsvarigheter.~~

↓ 2009/28/EG skäl 81

~~Vid beräkningen av växthusgasutsläpp bör samprodukter från produktion och användning av bränslen tas med. Substitutionsmetoden är lämplig för en analys av åtgärdernas effekter men inte för reglering av enskilda ekonomiska aktörer eller enskilda leveranser av drivmedel. I dessa fall är i stället energifördelningsmetoden den mest lämpliga, eftersom den är lätt att tillämpa och förutsägbar på längre sikt samt minimerar kontraproduktiva stimulansåtgärder och ger resultat som generellt sett är jämförbara med resultaten av substitutionsmetoden. När kommissionen i olika rapporter analyserar åtgärdernas effekter bör även resultaten enligt substitutionsmetoden anges.~~

↓ 2009/28/EG skäl 82 (anpassad)
⇒ ny

- (84) För att undvika en orimligt stor administrativ börda bör en förteckning över normalvärden för vanliga produktionskedjor för biodrivmedel ⇒ , flytande biobränslen och biomassabränslen ⇐ fastställas och denna förteckning bör uppdateras och utvidgas, när nya pålitliga uppgifter finns att tillgå. Ekonomiska aktörer bör alltid vara berättigade att tillgodoräkna sig de värden avseende minskade växthusgasutsläpp för biodrivmedel, ~~och~~ flytande biobränslen ⇒ och biomassabränslen ⇐ som anges i förteckningen. När normalvärdet för minskade växthusgasutsläpp från en produktionskedja är lägre än det fastställda minimivärdet för minskade växthusgasutsläpp, bör producenter som önskar visa att de uppfyller minimivärdet ha skyldighet att visa att de faktiska utsläppen från produktionsprocessen är lägre än de som användes då normalvärdena räknades fram.

↓ ny

- (85) Det är nödvändigt att fastställa tydliga regler för hur man ska beräkna minskningen av växthusgasutsläpp från biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen samt deras fossila motsvarigheter.
- (86) I enlighet med nuvarande tekniska och vetenskapliga rön bör metoden för redovisning av växthusgasutsläpp beakta omvandlingen av fasta och gasformiga biomassabränslen till slutlig energi för att vara förenlig med beräkningen av förnybar energi, för syftet att tillgodoräknas mot det unionsmål som fastställs i detta direktiv. Tilldelningen av utsläpp till samprodukter, till skillnad från avfall och restprodukter, bör också ses över i fall där el och/eller värme och kyla produceras i kraftvärmeverk eller multiproduktionsanläggningar.
- (87) För att säkerställa överensstämmelse och jämförbarhet avseende minskade växthusgasutsläpp från biomassabränslen för uppvärmning och kylning och elproduktion i olika medlemsstater, är det lämpligt att tillämpa ett jämförelsetal för fossila bränslen baserat på genomsnittliga utsläpp inom värme- och elsektorn i unionen.
- (88) Om landområden som innehåller stora kollager, i mark och vegetation, ställs om till odling av råvaror för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen kommer normalt sett en del av det bundna koldioxidet att släppas ut i atmosfären i form av koldioxid. Den negativa effekt som detta har på växthusgaserna kan överstiga de positiva effekterna från biodrivmedel, flytande biobränslen eller biomassabränslen, i vissa fall med bred marginal. När man beräknar hur mycket växthusgasutsläppen minskar tack vare enskilda biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen bör man därför beakta den fulla växthuseffekten av en sådan omställning. Detta är nödvändigt för att garantera att den beräkning som visar hur mycket växthusgasutsläppen minskar baseras på de sammantagna växthuseffekterna av användningen av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen.
- (89) Vid beräkning av den förändrade markanvändningens påverkan på växthusgaserna bör de ekonomiska aktörerna ha möjlighet att använda sig av faktiska värden för kollagren för referensmarkanvändningen och markanvändningen efter omställningen. De bör också kunna använda sig av standardvärden. Den metod som tillämpas av FN:s panel för klimatförändringar är den lämpliga utgångspunkten för sådana standardvärden.

Detta arbete är för närvarande inte tillgängligt i en form som kan användas direkt av ekonomiska aktörer. Kommissionen bör därför se över riktlinjerna av den 10 juni 2010 för beräkning av kollager i mark vid tillämpning av bilaga V till detta direktiv, samtidigt som den säkerställer samstämmighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013³⁵.

- (90) Vid beräkningen av växthusgasutsläpp bör samprodukter från produktion och användning av bränslen tas med. Substitutionsmetoden är lämplig för en analys av åtgärdernas effekter men inte för reglering av enskilda ekonomiska aktörer eller enskilda leveranser av drivmedel. I dessa fall är i stället energifördelningsmetoden den mest lämpliga, eftersom den är lätt att tillämpa och förutsägbar på längre sikt samt minimerar kontraproduktiva stimulansåtgärder och ger resultat som generellt sett är jämförbara med resultaten av substitutionsmetoden. När kommissionen i olika rapporter analyserar åtgärdernas effekter bör även resultaten enligt substitutionsmetoden anges.
- (91) Samprodukter skiljer sig från avfall och restprodukter från jordbruket eftersom de är det primära syftet med produktionsprocessen. Det bör därför klargöras att restprodukter från jordbruksgrödor är restprodukter och inte samprodukter. Detta har inga konsekvenser för den befintliga metoden utan klargör endast de befintliga bestämmelserna.
- (92) Den etablerade metoden att använda energifördelning som regel för att fördela växthusgasutsläpp mellan samprodukter har fungerat bra och bör fortsätta tillämpas. Det är lämpligt att anpassa metoden för beräkning av växthusgasutsläpp från användningen av kraftvärmeproduktion när kraftvärmen används vid bearbetning av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen till den metod som tillämpas på kraftvärme för slutanvändning.
- (93) Metoden beaktar de minskade växthusgasutsläppen i samband med användning av kraftvärme jämfört med användningen av anläggningar för enbart el och värme, med beaktande av nyttan av värme jämfört med el samt nyttan av värme vid olika temperaturer. Härav följer att en högre temperatur bör stå för en större del av de totala utsläppen av växthusgaser än värme vid låg temperatur, när värmen samproduceras med el. Metoden beaktar hela vägen fram till slutlig energi, inbegripet omvandling till värme eller el.

↓ 2009/28/EG skäl 84

~~För att undvika att odling av råvaror för biodrivmedel och flytande biobränslen uppmuntras i områden där detta skulle medföra stora växthusgasutsläpp, bör användningen av normalvärden för odling begränsas till regioner där sådana effekter med säkerhet kan uteslutas. För att de administrativa bördorna inte ska bli för tunga, bör medlemsstaterna emellertid fastställa nationella eller regionala medelvärden för utsläpp från odling, inbegripet användning av gödningsmedel.~~

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 13).

↓ 2009/28/EG skäl 83 (anpassad)

- (94) Det är lämpligt att de uppgifter som används vid beräkningen av dessa normalvärden tas från oberoende vetenskapliga expertkällor och uppdateras på lämpligt sätt efterhand som dessa källor fortsätter sitt arbete. Kommissionen bör uppmuntra dessa källor att inom ramen för uppdateringen av sitt arbete behandla utsläpp i samband med odling, effekterna av regionala och klimatbetingade förhållanden, effekterna av odling med hållbara och ekologiska produktionsmetoder och vetenskapliga bidrag från producenter både inom ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ och i tredjeländer samt från det civila samhället.
-

↓ 2009/28/EG skäl 85 (anpassad)
⇒ ny

- (95) Efterfrågan på jordbruksråvaror i världen ökar. Denna ökande efterfrågan kommer delvis att tillgodoses genom att jordbruksarealen utökas. Att återställa allvarligt skadad ~~eller starkt förorenad~~ mark, som följaktligen inte kan användas för jordbruksändamål i sitt nuvarande skick, är en metod för att utöka den areal som kan användas för grödor. Eftersom efterfrågan på jordbruksråvaror kommer att öka om man främjar biodrivmedel, ~~och~~ flytande bibränslen ⇒ och biomassabränslen ⇐, bör hållbarhetssystemet främja utnyttjandet av återställd skadad mark. ~~Även om biodrivmedel framställs av råmaterial från mark som redan används som åkermark, kan den nettoökning av efterfrågan på grödor som uppstått till följd av att biodrivmedel främjats medföra en nettoökning av odlingsarealen. Detta skulle kunna påverka mark med stora kollager, vilket skulle resultera i skadliga förluster av kollager. För att minska denna risk är det lämpligt att införa kompletterande åtgärder i syfte att uppmuntra en ökad produktivitet på mark som redan används för odling av grödor, användning av skadad mark och antagande av hållbarhetskrav, jämförbara med dem som fastställs i detta direktiv med avseende på användningen av biodrivmedel i gemenskapen, i andra jurisdiktioner där biodrivmedel används. Kommissionen bör utarbeta en konkret metodik för att minimera växthusgasutsläpp som orsakas av indirekta ändringar i markanvändning. I detta syfte bör kommissionen analysera, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rön, särskilt möjligheten att inkludera en faktor för indirekta ändringar i markanvändningen vid beräkning av växthusgasutsläpp och behovet att ge incitament till hållbara biodrivmedel som minimerar effekterna av ändringar i markanvändningen och förbättrar biodrivmedlens hållbarhet med avseende på ändringar i indirekt markanvändning. Vid utarbetandet av denna metodik bör kommissionen bland annat ta upp de potentiella indirekta ändringarna i markanvändning som sker till följd av biodrivmedel som producerats av cellulosa från icke-livsmedel samt av material som innehåller både cellulosa och lignin.~~
-

↓ 2009/28/EG skäl 86

~~För att uppnå en adekvat marknadsandel för biodrivmedel är det nödvändigt att se till att diesel som innehåller blandningar med större andel biodiesel än vad som anges i standarden EN590/2004 släpps ut på marknaden.~~

↓ 2009/28/EG skäl 87

~~För att säkerställa att biodrivmedel från nya typer av råvaror görs kommersiellt gångbara bör dessa ges en högre viktning i vad gäller nationella biodrivmedelskyldigheter.~~

↓ 2009/28/EG skäl 88

~~För att säkerställa att utvecklingen på området energi från förnybara energikällor på nationell nivå och gemenskapsnivå även fortsättningsvis kommer att vara i fokus krävs det en regelbunden rapportering. Det är lämpligt att kräva att en harmoniserad mall används för de nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor som medlemsstaterna bör lämna in. Sådana planer kan inbegripa de beräknade kostnaderna för och nyttan av de planerade åtgärderna, åtgärder som rör den nödvändiga utvidgningen eller förstärkningen av den befintliga nätinfrastrukturen, de beräknade kostnader för och nyttan av att utveckla energi från förnybara energikällor som överskrider den nivå som krävs i det vägledande förloppet, information om nationella stödsystem och information om deras användning av energi från förnybara energikällor i nya eller renoverade byggnader.~~

↓ 2009/28/EG skäl 89

~~När medlemsstaterna utformar sina stödsystem har de möjlighet att främja användningen av sådana biodrivmedel som medför extra fördelar inbegripet de diversifieringsfördelar som är kopplade till biodrivmedel som framställs av avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel, material som innehåller både cellulosa och lignin samt alger, liksom växter som inte behöver bevattnas och som växer i torra områden för att stoppa ökenspridningen genom att ta hänsyn till de skilda kostnaderna för att producera energi från å ena sidan traditionella biodrivmedel och å andra sidan sådana biodrivmedel som medför extra fördelar. Medlemsstaterna har möjlighet att stimulera investeringar i forskning och utveckling avseende denna och annan teknik för energi från förnybara energikällor, som bara kan bli konkurrenskraftig på längre sikt.~~

↓ ny

(96) För att säkerställa en harmoniserad tillämpning av metoden för beräkning av växthusgasutsläpp och anpassning till de senaste vetenskapliga rönen bör kommissionen ges befogenhet att anpassa de metodologiska principer och värden som krävs för att utvärdera huruvida kriterierna för minskade växthusgasutsläpp har uppfyllts och besluta att de rapporter som lämnas in av medlemsstater och tredjeländer innehåller korrekta uppgifter om utsläpp från odling av råvaror.

↓ 2009/28/EG skäl 22 (anpassad)

(97) För att målen i detta direktiv ska kunna uppnås är det nödvändigt att gemenskapen ☒ unionen ☒ och medlemsstaterna anslår betydande ekonomiska resurser till forskning och utveckling avseende teknik för energi från förnybara energikällor. Europeiska institutet för teknik och innovation bör i synnerhet ge hög prioritet åt forskning och utveckling av teknik för energi från förnybara energikällor.

↓ 2009/28/EG skäl 90

- (98) Genomförandet av detta direktiv bör om relevant återspegla bestämmelserna i konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, särskilt så som de genomförs genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG ~~av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation~~³⁶.
-

↓ ny

- (99) För att ändra eller komplettera icke väsentliga delar av bestämmelserna i detta direktiv bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktion delegeras till kommissionen när det gäller förteckningen över råvaror för produktionen av avancerade biobränslen, som lämnar endast ett begränsat bidrag till bränsleleverantörernas skyldigheter på transportområdet; anpassningen av energiinnehållet i drivmedel till vetenskapliga och tekniska framsteg; metoden för att fastställa andelen biodrivmedel som är resultatet av biomassa som bearbetas med fossila bränslen i en gemensam process; genomförandet av avtal om ömsesidigt erkännande av ursprungsgarantier; fastställande av regler för övervakning av hur systemet med ursprungsgarantier fungerar; och reglerna för beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel, flytande biobränslen liksom deras fossila motsvarigheter. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter bör Europaparlamentet och rådet erhålla alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter bör systematiskt ges tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelsen av delegerade akter.
-

↓ 2009/28/EG skäl 91 (anpassad)
⇒ ny

- (100) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med ~~rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999~~ ⇒ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011³⁷ ⇐ ~~om de förfarande som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter~~³⁸.
-

↓ 2009/28/EG skäl 92

~~Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anpassa de metodologiska principer och värden som krävs för att bedöma huruvida hållbarhetskriterierna har uppfyllts när det gäller biodrivmedel och flytande biobränslen, att anpassa energiinnehållet för drivmedel till den~~

³⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EGT L 41, 14.2.2003, s. 26).

³⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

³⁸ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

~~tekniska och vetenskapliga utvecklingen, att fastställa kriterier och geografisk räckvidd för gräsområden med stor biologisk mångfald samt att fastställa detaljerade definitioner av allvarligt skadad och kraftig förorenad mark. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.~~

↓ 2009/28/EG skäl 93

~~De bestämmelser i direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG som överlappar med bestämmelser i det här direktivet bör utgå när den sista dagen för införlivandet av det här direktivet infaller. Bestämmelser som gäller mål och rapportering för 2010 bör fortsätta att gälla till slutet av 2011. Det är därför nödvändigt att ändra direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG i enlighet med detta.~~

↓ 2009/28/EG skäl 95

~~Hållbarhetssystemet bör inte hindra medlemsstaterna från att i sina nationella stödsystem ta hänsyn till de högre produktionskostnaderna för de biodrivmedel och flytande biobränslen som har fördelar som överstiger minimivärdena i hållbarhetssystemet.~~

↓ 2009/28/EG skäl 96 (anpassad)
⇒ ny

(101) Eftersom ~~de allmänna~~ målen för detta direktiv, nämligen att ~~20 %~~ ⇒ minst 27 % ⇐ av ~~gemenskapens~~ ☒ unionens ☒ slutliga energianvändning (brutto) ska täckas av energi från förnybara energikällor ~~och 10 % av varje medlemsstats energianvändning inom transportsektorn ska täckas av energi från förnybara energikällor senast 2020~~ ⇒ 2030 ⇐ , inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna ~~och~~ ☒ utan ☒ ~~därför~~ ☒ snarare ☒ , på grund av den föreslagna åtgärdens omfattning, bättre kan uppnås på ~~gemenskapsnivå~~ ☒ unionsnivå ☒ , kan ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget ☒ om Europeiska unionen ☒ . I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

↓ 2009/28/EG skäl 97

~~I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning²⁹ uppmantras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.~~

↓ ny

(102) Skyldigheten att införliva detta direktiv i nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till det tidigare

³⁹ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

direktivet. Skyldigheten att införliva bestämmelser som är oförändrade följer av det tidigare direktivet.

- (103) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011 ⇒⁴⁰ ⇐ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande.
- (104) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristen för införlivande i nationell lagstiftning av de direktiv som anges i del B i bilaga XI.

↓ 2009/28/EG (anpassad)
⇒ ny

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte ~~och tillämpningsområde~~

Genom detta direktiv upprättas en gemensam ram för främjande av energi från förnybara energikällor. Det anger ett bindande ~~nationella~~ ⇒ unionsmål ⇐ ~~mål~~ för den totala andelen energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen (brutto) ⇒ år 2030 ⇐ ~~och för andelen energi från förnybara energikällor inom transportsektorn~~. Det innehåller också bestämmelser om ~~statistiska överföringar mellan medlemsstaterna, gemensamma projekt~~ ⇒ ekonomiskt stöd för el framställd från förnybara energikällor, egenförbrukning av förnybar el och användning av förnybar energi inom sektorerna värme och kyla och transporter, regionalt samarbete ⇐ mellan medlemsstaterna och med tredjeländer, ursprungsgarantier, administrativa förfaranden, och information och utbildning, ~~samt tillträde till elnätet för energi från förnybara energikällor~~. I direktivet fastställs dessutom hållbarhetskriterier ⇒ och kriterier för minskade växthusgasutsläpp ⇐ för biodrivmedel, ~~och~~ flytande biobränslen ⇒ och biomassabränslen ⇐ .

↓ 2009/28/EG artikel 2 (anpassad)
⇒ ny

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller de definitioner som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG 2009/72/EG⁴¹.

Dessutom gäller följande definitioner:

- a) *energi från förnybara energikällor*: energi från förnybara, icke-fossila energikällor, nämligen vindenergi, solenergi, ⇒ (termisk solenergi och fotovoltaisk solenergi) och ⇐ , ~~aerotermsk~~, geotermsk ⇒ energi ⇐ ~~hydrotermisk energi~~

⁴⁰ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁴¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (OJ L 211, 14.8.2009, p. 55).

~~(vattenvärme)~~ och ⇨ , omgivningsvärme, tidvattenenergi, vågenergi och annan ⇨ havsenergi, vattenkraft, biomassa, deponigas, gas från avloppsreningsverk samt biogas.

⇩ ny

b) *omgivningsvärme*: värmeenergi vid en lämplig temperaturnivå som utvinns eller hämtas med hjälp av värmepumpar som behöver el eller annan hjälpenergi för att fungera och som kan lagras i omgivningsluften, under den fasta jordytan eller i ytvatten. De rapporterade värdena ska fastställas på grundval av samma metod som används för rapportering av värmeenergi som utvinns eller hämtas med värmepumpar.

⇩ 2009/28/EG artikel 2 (anpassad)
⇨ ny

~~b) aerotermisk energi: energi lagrad i form av värme i omgivningsluften (luftvärme).~~

~~c) geotermisk energi: energi lagrad i form av värme under den fasta jordytan.~~

~~d) hydrotermisk energi: energi lagrad i form av värme i ytvattnet.~~

~~ec)~~ *biomassa*: den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk, ~~inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung~~, skogsbruk och därmed förknippad industri inklusive fiske och vattenbruk, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av ⇨ avfall, inbegripet ⇨ industriavfall och kommunalt avfall ⇨ av biologiskt ursprung ⇨ .

~~fd)~~ *slutlig energianvändning (brutto)*: energiprodukter som för energiändamål levereras till industrin, transportsektorn, hushållen, servicesektorn, inbegripet offentliga tjänster, jordbruket, skogsbruket och fiskerinäringen, inbegripet användningen av el och värme inom energisektorn i samband med el- och värmeproduktion samt inbegripet förluster av el och värme vid distribution och transmission.

~~ge)~~ *fjärrvärme eller fjärrkyla*: distribution av värmeenergi i form av ånga, hetvatten eller kylda vätskor från en central produktionskälla, via ett nät, till ett flertal byggnader eller anläggningar i syfte att värma eller kyla ner utrymmen eller processer.

~~hf)~~ *flytande biobränslen*: vätskeformiga bränslen för andra energiändamål än för transportändamål, inbegripet el, uppvärmning och kylning, som framställs av biomassa.

~~ig)~~ *biodrivmedel*: vätskeformiga ~~eller gasformiga~~ bränslen som framställs av biomassa och som används för transportändamål.

~~jh)~~ *ursprungsgaranti*: ett elektroniskt dokument som har som enda uppgift att utgöra bevis för slutkunden på att en viss andel eller mängd energi producerats från förnybara energikällor ~~i enlighet med kraven i artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG.~~

~~ki)~~ *stödsystem*: varje instrument, system eller mekanism som en medlemsstat eller en grupp av medlemsstater tillämpar och som främjar användning av energi från förnybara energikällor genom att minska kostnaden för denna energi, öka försäljningspriset eller öka försäljningsvolymen av sådan köpt energi, genom

införande av kvoter för energi från förnybara energikällor. Detta omfattar, men är inte begränsat till, investeringsstöd, skattebefrielser eller skattelättnader, skatteåterbetalningar, stödsystem med kvoter för energi från förnybara energikällor, inklusive system med gröna certifikat, samt system med direkt prisstöd, däribland inmatningspriser och stödutbetalningar.

~~l)~~ *kvoter för energi från förnybara energikällor*: ett ~~nationellt~~ stödsystem där det ställs krav på att energiproducenterna låter en viss andel energi från förnybara energikällor ingå i den energi som de producerar, eller att energileverantörerna låter en viss andel energi från förnybara energikällor ingå i den energi som de levererar, eller att energikonsumenterna låter en viss andel energi från förnybara energikällor ingå i den energi som de konsumerar. Detta inbegriper system där sådana krav kan uppfyllas genom användning av gröna certifikat.

~~m)~~ *faktiskt värde*: minskningen av växthusgasutsläpp för några eller alla steg i en specifik produktionsprocess för biodrivmedel beräknad enligt den metod som fastställs i del C i bilaga V.

~~n)~~ *typiskt värde*: en beräkning av ~~den representativa~~ \boxtimes växthusgasutsläppen och \boxtimes minskningen av växthusgasutsläpp för en särskild produktionskedja för biodrivmedel \Rightarrow , flytande bibränslen eller biomassabränslen \Leftarrow \boxtimes , som är representativ för användningen i unionen \boxtimes .

~~o)~~ *normalvärde*: ett värde som härleds från ett typiskt värde med tillämpning av på förhand fastställda faktorer, vilket på de villkor som fastställs i detta direktiv får användas i stället för ett faktiskt värde.

~~p)~~ *avfall*: i enlighet med definitionen i artikel 3.1 i ~~Europaparlamentets och rådets~~ direktiv 2008/98/EG⁴². Ämnen som avsiktligt manipulerats eller kontaminerats för att uppfylla definitionen omfattas inte av denna definition.

~~q)~~ *stärkelserika grödor*: grödor, framför allt spannmål (oavsett om det enbart är sädeskornen eller hela växten, till exempel vad gäller majs, som används), rotfrukter (till exempel potatis, jordärtskocka, sötpotatis, maniok och jams) och stamknölar (till exempel taro).

~~r)~~ *material som innehåller både cellulosa och lignin*: material som består av lignin, cellulosa och hemicellulosa, såsom biomassa från skog, vedartade energigrödor samt restprodukter och avfall från skogsindustri,

~~s)~~ *cellulosa från icke-livsmedel*: material som främst består av cellulosa och hemicellulosa och har ett lägre lignininnehåll än material som innehåller både cellulosa och lignin. Det inbegriper rester från livsmedels- och fodergrödor (till exempel halm, stjälkar, agnar och skal), gräsartade energigrödor med lågt stärkelseinnehåll (till exempel rajgräs, jungfruhirs, miskantus, italienskt rör och täckgrödor före och efter huvudgrödor m.m.), industriella restprodukter (inbegripet från livsmedels- och fodergrödor efter att vegetabiliska oljor, socker, stärkelse och protein har utvunnits) samt material från biologiskt avfall.

~~t)~~ *restprodukt från bearbetning*: ett ämne som inte är den eller de slutprodukter som produktionsprocessen direkt söker att producera; den är inte huvudsyftet med produktionsprocessen och processen har inte avsiktligt ändrats för att producera den.

42

~~Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3)~~

~~u~~s) *förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung*: flytande eller gasformiga bränslen av annat slag än biodrivmedel, vilkas energiinnehåll hämtas från andra förnybara energikällor än biomassa och som används inom transporter.

~~w~~t) *restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk*: restprodukter som direkt genereras inom jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk; restprodukter från relaterad industri eller bearbetning inbegrips inte.

~~w~~u) *biodrivmedel och flytande biobränslen som innebär låga risker för indirekt ändring av markanvändning*: biodrivmedel och flytande biobränslen vars råvaror för framställningen har producerats inom system som minskar förflyttningar av produktion i andra syften än framställning av biodrivmedel och flytande biobränslen och som producerats i överensstämmelse med hållbarhetskriterierna för biodrivmedel och flytande biobränslen i artikel ~~17~~ 26.

↓ ny

- x) *systemansvarig för distributionssystem*: en systemansvarig enligt definitionen i artikel 2.6 i direktiv 2009/72/EG.
- y) *spillvärme eller spillkyla*: värme eller kyla som genereras som biprodukt i industri- eller anläggningar eller anläggningar för kraftproduktion och som skulle förflyktigas oanvända i luft eller vatten utan tillgång till ett fjärrvärme- eller kylsystem.
- z) *uppgrädering*: uppgrädering av kraftverk som producerar förnybar energi, vilket bl.a. innebär att anläggningar eller driftsystem och driftsutrustning helt eller delvis byts ut, i syfte att ersätta kapacitet eller öka effektiviteten.
- aa) *egenförbrukare av förnybar energi*: en aktiv kund enligt definitionen i direktiv [MDI-direktivet] som konsumerar och får lagra och sälja förnybar el som produceras inom denna aktiva kunds fastighet, t.ex. ett flerfamiljshus, en kommersiell plats, en plats för gemensamma tjänster eller ett slutet distributionssystem; för sådana egenförbrukare av förnybar energi som inte är hushåll dock med förbehåll för att dessa verksamheter inte är deras primära kommersiella eller professionella verksamhet.
- bb) *egenförbrukning av förnybar energi*: egenförbrukares produktion och förbrukning och, när detta är tillämpligt, lagring av förnybar el.
- cc) *energiöpsavtal*: ett avtal enligt vilket en juridisk person avtalar om att köpa förnybar energi direkt från en energiproducent.
- dd) *livsmedels- och fodergrödor*: stärkelserika grödor, socker och oljegrödor som produceras på jordbruksmark som huvudgröda exklusive restprodukter, avfall eller lignocellulosa.
- ee) *avancerade biobränslen*: biobränslen som produceras från råvaror som förtecknas i del A i bilaga IX.
- ff) *avfallsbaserade fossila bränslen*: flytande och gasformiga bränslen som produceras från avfallsflöden av icke-förnybart ursprung, inklusive gaser från avfallshantering och avgaser.

- gg) *bränsleleverantör*: den enhet som levererar bränsle till marknaden och ansvarar för överföring av bränsle eller energi genom en punkt för punktskatteuppbörd eller, om ingen punktskatt ska uppbäras, vilken som helst annan relevant enhet som utsetts av en medlemsstat.
- hh) *agrobiomassa*: biomassa som produceras inom jordbruket.
- ii) *skogsbiomassa*: biomassa som produceras inom skogsbruket.
- jj) *skördetillstånd*: en officiell handling som ger rätt att skörda skogsbiomassan.
- kk) *små och medelstora företag*: mikroföretag, små eller medelstora företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG⁴³.
- ll) *skogsförnyring*: att ett skogsbestånd återställs på naturlig eller konstgjord väg efter avlägsnande av det tidigare beståndet genom avverkning eller av naturliga orsaker, t.ex. brand eller storm.
- mm) *skogsbruksföretag*: ett eller flera skogsskiften och annan trädbevuxen mark som utgör en enda enhet ur skötsel- eller användningssynpunkt.
- nn) *bioavfall*: biologiskt nedbrytbart trädgårds- och parkavfall, livsmedels- och köksavfall från hushåll, restauranger, catering och detaljhandelslokaler och jämförbart avfall från livsmedelsindustrin.
- oo) *kvarstående energimix*: den totala årliga energimixen för en medlemsstat, exklusive den del som omfattas av de annullerade ursprungsgarantierna.
- pp) *biomassabränslen*: gasformiga och fasta bränslen som framställs av biomassa.
- qq) *biogas*: gasformiga bränslen som framställs av biomassa.
- rr) *öppet anbudsförfarande*: ett anbudsförfarande för uppförande av anläggningar för förnybar energi som anordnas av en medlemsstat och öppnas för anbud från projekt i en eller flera andra medlemsstater.
- ss) *gemensamt anbudsförfarande*: ett anbudsförfarande för uppförande av anläggningar för förnybar energi som utformas och organiseras av två eller fler medlemsstater gemensamt och som är öppet för projekt i alla berörda medlemsstater.
- tt) *öppet certifikatsystem*: ett certifikatsystem genomfört av en medlemsstat som är öppet för anläggningar som är belägna i en eller flera andra medlemsstater.
- uu) *finansieringsinstrument*: finansieringsinstrument enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012⁴⁴.

↓ 2009/28/EG

~~Artikel 3~~

~~Bindande nationella övergripande mål och åtgärder för användningen av energi från förnybara energikällor~~

⁴³ Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

~~1. Medlemsstaterna ska se till att deras andel energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen (brutto) år 2020, beräknad i enlighet med artiklarna 5–11, minst motsvarar deras nationella övergripande mål för andelen energi från förnybara energikällor under det året, i enlighet med vad som anges i tredje kolumnen i tabellen i bilaga I del A. Dessa bindande nationella övergripande mål stämmer överens med målet om att minst 20 % av gemenskapens slutliga energianvändning (brutto) ska komma från förnybara energikällor 2020. För att de mål som fastställts i denna artikel lättare ska kunna uppnås ska varje medlemsstat främja och uppmuntra energieffektivitet och energisparande.~~

↓ 2015/1513 artikel 2.2 a

~~För uppfyllandet av de mål som avses i första stycket i denna punkt får det högsta sammanlagda bidraget från biodrivmedel och flytande biobränslen som producerats av spannmål, andra stärkelserika grödor, socker och oljegrödor och av grödor som odlats som huvudgrödor för i första hand energiändamål på jordbruksmark inte vara större än en energikvantitet som motsvarar det största bidraget enligt punkt 4 d.~~

↓ 2009/28/EG

~~2. Medlemsstaterna ska vidta effektivt utformade åtgärder som syftar till att säkerställa att andelen energi från förnybara energikällor är minst lika hög som den som anges i det vägledande förloppet i del B i bilaga I.~~

~~3. För att uppnå de mål som fastställs i punkterna 1 och 2 i denna artikel får medlemsstaterna bland annat tillämpa följande åtgärder:~~

~~— a) Stödsystem;~~

~~— b) Åtgärder för samarbete mellan olika medlemsstater och med tredjeländer i syfte att uppnå sina övergripande nationella mål i enlighet med artiklarna 5–11.~~

~~Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget, ska medlemsstaterna ha rätt att i enlighet med artiklarna 5–11 i detta direktiv besluta i vilken omfattning de ska stödja energi från förnybara energikällor som produceras i en annan medlemsstat.~~

~~4. Varje medlemsstat ska se till att andelen energi från förnybara energikällor när det gäller alla former av transporter år 2020 är minst 10 % av den slutliga energianvändningen i transporter i medlemsstaten.~~

~~Vid tillämpningen av denna punkt ska följande bestämmelser gälla:~~

↓ 2015/1513 artikel 2.2 b

~~a) Vid beräkningen av nämnaren, dvs. den totala energianvändningen i transporter i enlighet med första stycket, ska endast bensin, diesel, biodrivmedel som används för väg- och tågtransport och el, inbegripet el som används för produktion av förnybara flytande och gasformiga transportdrivmedel av icke biologiskt ursprung, beaktas.~~

↓ 2009/28/EG

→₁ 2015/1513 artikel 2.2 b

~~b) Vid beräkningen av täljaren, dvs. användningen av energi från förnybara energikällor i transporter i enlighet med första stycket, ska alla typer av energi från~~

förnybara energikällor som används för alla former av transporter beaktas. →₁ Detta led påverkar inte tillämpningen av led d i denna punkt eller av artikel 17.1 a ←

↓ 2015/1513 artikel 2.2 b

~~e) Vid beräkningen av bidraget från el som produceras från förnybara energikällor och används i alla typer av elfordon och för produktion av förnybara flytande och gasformiga transportdrivmedel av icke biologiskt ursprung får medlemsstaterna, vid tillämpningen av leden a och b, välja att använda antingen den genomsnittliga andelen el från förnybara energikällor i unionen eller andelen el från förnybara energikällor i det egna landet, uppmätt två år före det ifrågavarande året. Vid beräkningen av användningen av el från förnybara energikällor i eldrivna järnvägstransporter ska denna användning dessutom anses ha 2,5 gånger energiinnehållet från tillförseln av el från förnybara energikällor. Vid beräkningen av användningen av el från förnybara energikällor i eldrivna vägfordon i led b ska denna användning anses ha 5 gånger energiinnehållet från tillförseln av el från förnybara energikällor.~~

↓ 2015/1513 artikel 2.2 b

~~d) Vid beräkningen av biodrivmedel i täljaren, ska andelen biodrivmedel producerade av spannmål, andra stärkelsesrika grödor, socker och oljegrödor och av grödor som odlas som huvudgrödor för i första hand energiändamål på jordbruksmark högst vara 7 % av den totala energianvändningen i transporter i medlemsstaterna 2020.~~

~~Biodrivmedel producerade av råvaror som ingår i förteckningen i bilaga IX ska inte räknas med i det gränsvärde som anges i första stycket i denna punkt.~~

~~Medlemsstaterna får besluta att andelen energi från biodrivmedel producerade av grödor som odlas som huvudgrödor i första hand för energiändamål på jordbruksmark, utom spannmål och andra stärkelsesrika grödor, socker och oljegrödor, inte ska räknas med i det gränsvärde som anges i första stycket i denna punkt, förutsatt att~~

~~i) kontrollen av efterlevnaden av hållbarhetskriterierna i artikel 17.2–17.5 har genomförts i enlighet med artikel 18, och~~

~~ii) dessa grödor har odlats på mark som omfattas av bilaga V, del C punkt 8, och motsvarande 'e_g'-bonus enligt bilaga V, del C punkt 7, har tagits med i beräkningen av växthusgasutsläpp för att visa att artikel 17.2 efterlevs.~~

~~e) Varje medlemsstat ska eftersträva målet att nå en lägsta konsumtionsnivå på sina territorier av biodrivmedel framställda av råvaror och andra drivmedel i förteckningen i bilaga IX, del A. Varje medlemsstat ska därför senast den 6 april 2017 fastställa ett nationellt mål som man ska försöka nå. Ett referensvärde för detta mål ska vara 0,5 procentenheter uttryckt som energiinnehåll av andelen energi från förnybara energikällor inom alla former av transporter 2020 enligt första stycket, vilket ska nås genom biodrivmedel och andra drivmedel framställda av råvaror i förteckningen i bilaga IX, del A. Dessutom får biodrivmedel tillgodoräknas det nationella målet, om de dels är framställda av råvaror som inte anges i förteckningen i bilaga IX vilka av de behöriga nationella myndigheterna fastställts vara avfall, restprodukter, cellulosa från icke livsmedel eller material som innehåller både~~

~~cellulosa och lignin, dels används i befintliga anläggningar före antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513⁴⁵.~~

~~Medlemsstaterna får fastställa ett lägre nationellt mål än referensvärdet 0,5 procentenheter med hänvisning till åtminstone ett av följande skäl:~~

~~i) Objektiva faktorer såsom begränsad potential för hållbar framställning av biodrivmedel framställda av råvaror och andra drivmedel enligt bilaga IX, del A, eller begränsad tillgång på sådana biodrivmedel till kostnadseffektivt pris på marknaden.~~

~~ii) Särskilda tekniska eller klimatrelaterade förhållanden på den nationella marknaden för transportdrivmedel, såsom vägfordonsparkens sammansättning och skick.~~

~~iii) Nationell politik för tilldelning av avpassade ekonomiska resurser som incitament till energieffektivitet och användning av el från förnybara energikällor inom transport.~~

~~När medlemsstaterna fastställer sina nationella mål ska de tillhandahålla tillgänglig information om de kvantiteter biodrivmedel som förbrukas av råvaror och andra drivmedel i förteckningen i bilaga IX, del A.~~

~~När medlemsstaterna fastställer sin politik för att främja produktion av drivmedel från råvaror som ingår i förteckningen i bilaga IX, ska de ta vederbörlig hänsyn till den avfallshierarki som fastställs i artikel 4 i direktiv 2008/98/EG, inklusive dess bestämmelser om ett livscykelstänkande vad avser den allmänna påverkan av generering och hantering av olika avfallsflöden.~~

~~Kommissionen ska, i enlighet med artikel 24 i detta direktiv, offentliggöra~~

~~medlemsstaternas nationella mål,~~

~~medlemsstaternas planer för att uppnå de nationella målen, om sådana finns tillgängliga,~~

~~i tillämpliga fall skälen till att medlemsstaternas nationella mål avviker från referensvärdet, vilket ska ha anmälts i enlighet med artikel 4.2 i direktiv (EU) 2015/1513, och~~

~~en sammanfattning av medlemsstaternas resultat i fråga om deras nationella mål.~~

~~f) Bidraget från biodrivmedel som produceras av de råvaror som anges i bilaga IX ska anses vara två gånger så stort som deras energiinnehåll för uppfyllandet av det mål som fastställs i första stycket.~~

↓ 2015/1513 artikel 2.2 c

~~Kommissionen ska vid behov senast den 31 december 2017 lägga fram ett förslag som på vissa villkor medger att hela den mängd el från förnybara energikällor som används för att driva alla typer av elfordon samt för produktion av förnybara flytande och gasformiga transportdrivmedel av icke biologiskt ursprung får beaktas.~~

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513 av den 9 september 2015 om ändring av direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensen och dieselbränslen och om ändring av direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 239, 15.9.2015, s. 1).

↓ 2009/28/EG

~~Kommissionen ska också vid behov senast den 31 december 2011 lägga fram ett förslag till metod för beräkning av bidraget av väte från förnybara energikällor i den sammanlagda bränseleminen.~~

↓ 2015/1513 artikel 2.2 d

~~5. För att minska risken för att det görs mer än ett anspråk på enskilda leveranser i unionen ska medlemsstaterna och kommissionen sträva efter att stärka samarbetet mellan nationella system samt mellan nationella system och frivilliga system som inrättas i enlighet med artikel 18 och vid behov även utbyte av uppgifter. För att förhindra att material avsiktligt manipuleras eller kasseras för att kunna omfattas av bilaga IX ska medlemsstaterna uppmuntra utveckling och användning av system för att spåra råvaror och de biodrivmedel som härrör från dem genom hela värdekedjan. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga åtgärder vidtas om bedrägerier upptäcks. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2017 och därefter vartannat år rapportera om de åtgärder som de har vidtagit, i händelse de inte har lämnat motsvarande information om tillförlitligheten och skydd mot bedrägerier i sina lägesrapporter om främjandet och användningen av energi från förnybara energikällor, vilka upprättats i enlighet med artikel 22.1 d.~~

~~Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 25a i syfte att ändra förteckningen över råvaror i bilaga IX, del A, för att lägga till råvaror men inte avföra dem. Kommissionen ska anta en separat delegerad akt för varje råvara som ska läggas till i förteckningen i bilaga IX, del A. Varje delegerad akt ska grundas på en analys av den senaste vetenskapliga och tekniska utvecklingen, med vederbörlig hänsyn till principerna i fråga om den avfallshierarki som fastställs i direktiv 2008/98/EG, och med stöd till slutsatsen att de berörda råvarorna för framställning inte skapar någon tillkommande efterfrågan på land eller i betydande grad snedvrider marknaderna för (bi-)produkter, avfall eller restprodukter, att de åstadkommer en avsevärd minskning av utsläppen av växthusgaser jämfört med fossila bränslen och att de inte riskerar att ge negativa effekter på miljön och den biologiska mångfalden.~~

↓ ny

Artikel 3

Unionens bindande övergripande mål för 2030

1. Medlemsstaterna ska gemensamt säkerställa att andelen energi från förnybara energikällor i unionens slutliga energianvändning (brutto) år 2030 är minst 27 %.
2. Medlemsstaternas respektive bidrag till detta övergripande mål för 2030 ska fastställas och meddelas kommissionen inom ramen för deras integrerade nationella energi- och klimatplaner i enlighet med artiklarna 3–5 och 9–11 i förordning [styrning].
3. Från och med den 1 januari 2021 får andelen energi från förnybara energikällor av varje medlemsstats slutliga energianvändning (brutto) inte vara lägre än vad som anges i den tredje kolumnen i tabellen i del A i bilaga I. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att denna referens följs.

4. Kommissionen ska stödja medlemsstaternas höga ambitionsnivå genom en ram som skapar gynnsamma förutsättningar för ökad användning av unionsmedel, i synnerhet finansieringsinstrument, särskilt för att minska kostnaden för kapital för projekt för förnybar energi.

5. Om kommissionen i samband med utvärderingen av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna i enlighet med artikel 25 i förordning [styrning] konstaterar att unionsmålet inte nås gemensamt eller att den referens som avses i punkt 3 inte följs ska artikel 27.4 i den förordningen tillämpas.

Artikel 4

Ekonomiskt stöd till el från förnybara energikällor

1. Inom ramen för reglerna om statligt stöd får medlemsstaterna tillämpa stödsystem för att nå det unionsmål som anges i artikel 3.1. Stödsystem för el från förnybara energikällor ska vara utformade så att man undviker onödigt snedvridning av elmarknaden och säkerställer att producenter tar hänsyn till tillgång och efterfrågan på el samt eventuella nätbegränsningar.

2. Stöd till el från förnybara energikällor ska utformas så att det integrerar el från förnybara energikällor på elmarknaden och säkerställer att producenter av förnybar energi svarar på marknadens prissignaler och maximerar sina marknadsintäkter.

3. Medlemsstaterna ska se till att stöd till el från förnybara energikällor beviljas på ett öppet, konkurrensutsatt, icke-diskriminerande och kostnadseffektivt sätt.

4. Medlemsstaterna ska utvärdera effektiviteten i sitt stöd till el från förnybara energikällor åtminstone vart fjärde år. Beslut om fortsättning eller förlängning av stöd och utformningen av nytt stöd ska grunda sig på resultaten av utvärderingarna.

Artikel 5

Öppnande av stödsystem för förnybar el

1. Medlemsstaterna ska öppna stödet till el från förnybara energikällor för producenter i andra medlemsstater i enlighet med de villkor som anges i denna artikel.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att minst 10 % av stödet till ny kapacitet varje år mellan 2021 och 2025, och minst 15 % av stödet till ny kapacitet varje år mellan 2026 och 2030, är öppet för anläggningar som är belägna i andra medlemsstater.

3. Stödsystem får öppnas för gränsöverskridande deltagande bland annat genom öppna anbudsförfaranden, gemensamma anbudsförfaranden, öppna certifikatsystem och gemensamma stödsystem. Tilldelningen av förnybar el som omfattas av stöd enligt öppna anbudsförfaranden, gemensamma anbudsförfaranden eller öppna certifikatsystem till medlemsstaternas respektive bidrag ska vara underkastad ett samarbetsavtal som fastställer bestämmelser för gränsöverskridande utbetalning av medel enligt principen om att energi bör räknas till godo för den medlemsstat som finansierar anläggningen.

4. Kommissionen ska senast 2025 utvärdera nyttan av bestämmelserna i denna artikel för ett kostnadseffektivt införande av förnybar el i unionen. På grundval av denna utvärdering får kommissionen föreslå en höjning av de procentsatser som anges i punkt 2.

Artikel 6
Det ekonomiska stödets stabilitet

Utan att det påverkar anpassningar som är nödvändiga för att följa reglerna om statligt stöd ska medlemsstaterna säkerställa att nivån på, och villkoren för, det stöd som beviljas för projekt som avser förnybar energi inte ändras på ett sätt som inverkar negativt på de rättigheter som ges inom ramen för stödet och ekonomin i understödda projekt.

↓ 2009/28/EG

~~Artikel 4~~

~~**Nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor**~~

~~1. Varje medlemsstat ska anta en nationell handlingsplan för energi från förnybara energikällor. De nationella handlingsplanerna för energi från förnybara energikällor ska fastställa dels medlemsstaternas nationella mål för andelen energi från förnybara energikällor som används för transporter, el samt värme och kyla år 2020, med beaktande av de effekter som andra energieffektivitetsåtgärder har på den slutliga energianvändningen, dels lämpliga åtgärder för att uppnå dessa nationella övergripande mål, bl.a. samarbete mellan lokala, regionala och nationella myndigheter, planerade statistiska överföringar och gemensamma projekt, nationella strategier för att utveckla befintliga biomassaresurser och mobilisera nya sådana för olika användningsområden, samt de åtgärder som krävs för att uppfylla kraven i artiklarna 13–19.~~

~~Kommissionen ska senast den 30 juni 2009 anta en mall för de nationella handlingsplanerna för energi från förnybara energikällor. Denna mall ska omfatta minimikraven enligt bilaga VI. Medlemsstaterna ska följa denna mall vid presentationen av de nationella handlingsplanerna för energi från förnybara energikällor.~~

~~2. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2010 till kommissionen anmäla sina handlingsplaner för energi från förnybara energikällor.~~

~~3. Sex månader innan den nationella handlingsplanen för energi från förnybara energikällor ska vara klar, ska varje medlemsstat offentliggöra och till kommissionen anmäla ett prognosdokument som visar~~

~~———— a) medlemsstatens beräknade överskottsproduktion av energi från förnybara energikällor i förhållande till det vägledande förloppet, vilken kan överföras till andra medlemsstater i enlighet med artiklarna 6–11, samt dess beräknade potential för gemensamma projekt fram till 2020, och~~

~~———— b) medlemsstatens beräknade efterfrågan på energi från förnybara energikällor från andra källor än inhemsk produktion fram till 2020.~~

~~Denna information kan inbegripa aspekter rörande kostnader, nytta och finansiering. Prognosen ska uppdateras i medlemsstaternas rapporter i enlighet med artikel 22.1 leden l och m.~~

~~4. Om andelen energi från förnybara energikällor i en medlemsstat hamnar under det vägledande förloppet under den närmast föregående tvåårsperiod som anges i del B i bilaga I, ska medlemsstaten lämna in en ändrad nationell handlingsplan för energi från förnybar energi till kommissionen senast den 30 juni följande år, vilken ska innehålla lämpliga och proportionella åtgärder för att göra det möjligt för medlemsstaten att inom en rimlig tid uppfylla det vägledande förloppet i del B i bilaga I.~~

~~Om en medlemsstat endast med en begränsad marginal misslyckats med att uppfylla det vägledande förloppet får kommissionen, med vederbörlig hänsyn tagen till de nuvarande och framtida åtgärder som medlemsstaten vidtar, besluta om att medlemsstaten ska befrias från skyldigheten att lägga fram en ändrad nationell handlingsplan för energi från förnybara energikällor.~~

~~5. Kommissionen ska utvärdera de nationella handlingsplanerna för energi från förnybara energikällor, särskilt om de åtgärder som medlemsstaten planerar i enlighet med artikel 3.2 är tillräckliga. Kommissionen får utfärda en rekommendation med anledning av en nationell handlingsplan för energi från förnybara energikällor eller en sådan ändrad plan.~~

~~6. Kommissionen ska till Europaparlamentet sända in de nationella handlingsplanerna för energi från förnybara energikällor och prognosdokumenten i den form de offentliggjorts på den öppenhetsplattform som avses i artikel 24.2, tillsammans med eventuella rekommendationer av det slag som avses i punkt 5 i den här artikeln.~~

↓ 2009/28/EG
⇒ ny

Artikel 57

Beräkning av andelen energi från förnybara energikällor

1. Den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor i varje medlemsstat ska beräknas som summan av

- a) den slutliga elanvändningen (brutto) från förnybara energikällor,
- b) den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor för uppvärmning och kylning, och
- c) den slutliga energianvändningen från förnybara energikällor i transporter.

Vid beräkningen av den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor ska gas, el och vätgas från förnybara energikällor bara räknas med i ett av alternativen i första stycket led a, b eller c.

Om inte annat föreskrivs i artikel ~~17.4~~26.1 andra stycket ska biodrivmedel, ~~och~~ flytande biobränslen ⇒ och biomassabränslen ⇐ som inte uppfyller hållbarhetskriterierna ⇒ och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp ⇐ i artikel ~~26.2-26.7~~17.2-17.6 inte tas med i beräkningen.

↓ ny

Vid beräkningen av en medlemsstats slutliga energianvändning (brutto) från förnybara energikällor ska bidraget från biodrivmedel och flytande biobränslen samt från biomassabränslen som konsumeras av transportsektorn, om dessa bränslen framställs ur livsmedels- eller fodergrödor, vara högst 7 % av den slutliga energianvändningen inom väg- och järnvägstransporter i den medlemsstaten. Detta gränsvärde ska sänkas till 3,8 % år 2030 i enlighet med den plan som anges i del A i bilaga X. Medlemsstaterna får fastställa ett lägre gränsvärde och får göra åtskillnad mellan olika typer av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som framställs ur livsmedels- och fodergrödor, t.ex. genom att fastställa ett lägre gränsvärde för bidraget från sådana biodrivmedel producerade från

oljegrödor som baseras på livsmedels- och fodergrödor, med hänsyn tagen till indirekt förändrad markanvändning.

↓ 2009/28/EG (anpassad)
⇒ ny

~~2. Om en medlemsstat på grund av force majeure anser att det inte är möjligt för den att uppfylla det krav på andel energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen (brutto) år 2020 som anges i den tredje kolumnen i tabellen i bilaga I, ska den så snart som möjligt informera kommissionen. Kommissionen ska fatta ett beslut om huruvida force majeure har påvisats. Om kommissionen beslutar att force majeure har påvisats, ska den fastställa vilken justering som ska göras av medlemsstatens slutliga energianvändning (brutto) från förnybara energikällor för år 2020.~~

32. Vid tillämpning av punkt 1 a ska den slutliga elanvändningen (brutto) från förnybara energikällor beräknas som mängden el producerad i en medlemsstat från förnybara energikällor, ⇒ inbegripet produktionen av el från egenförbrukare av förnybar energi och energisamhällen, ⇐ dock med undantag av elproduktion från pumpkraftverk som använder tidigare uppumpat vatten.

I flerbränsleanläggningar som använder både förnybara och konventionella källor, ska bara den el som kommer från förnybara energikällor tas med i beräkningen. Vid tillämpning av denna beräkning, ska bidraget från varje energikälla beräknas på grundval av dess energiinnehåll.

El från vattenkraft och vindkraft ska redovisas i enlighet med normaliseringsreglerna som fastställs i bilaga II.

43. Vid tillämpning av punkt 1 b ska den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor för uppvärmning och kylning beräknas som mängden fjärrvärme och fjärrkyla som produceras i en medlemsstat från förnybara energikällor plus användningen av annan energi från förnybara energikällor i industrin, hushållen, servicesektorn, jordbruket, skogsbruket och fiskerinäringen för uppvärmning, kylning och processer.

I flerbränsleanläggningar som använder både förnybara och konventionella källor ska bara den värme och kyla som producerats från förnybara energikällor tas med i beräkningen. Vid tillämpning av denna beräkning, ska bidraget från varje energikälla beräknas på grundval av dess energiinnehåll.

⇒ Omgivningsvärmens ⇐ ~~Aerotermisk, geotermisk och hydrotermisk~~ energi som utvinns från värmepumpar ska beaktas vid tillämpning av punkt 1 b, under förutsättning att den slutliga nyttiggjorda mängden energi betydligt överskrider den mängd insatt primäre energi som krävs för att driva värmepumpen. Mängden värme som ska anses utgöra energi från förnybara energikällor enligt detta direktiv ska beräknas i enlighet med den metod som anges i bilaga VII.

Vid tillämpning av punkt 1 b ska värmeenergi från passiva energisystem, där lägre energianvändning uppnås passivt genom byggnaders utformning eller genom värme från icke förnybara energikällor, inte tas med i beräkningen.

↓ ny

4. Vid tillämpningen av punkt 1 c ska följande bestämmelser gälla:

a) Den totala slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara källor på transportområdet ska beräknas som summan av alla biodrivmedel, biomassabränslen och förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung som används inom transportsektorn. Förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung som produceras från förnybar el ska dock endast anses ingå i beräkningen enligt punkt 1 a vid beräkning av den mängd el som produceras i en medlemsstat från förnybara energikällor.

b) Vid beräkningen av den slutliga energianvändningen (brutto) inom transportsektorn ska de värden som avser energiinnehållet i drivmedel användas i enlighet med bilaga III. För bestämning av energiinnehållet i drivmedel som inte ingår i bilaga III ska medlemsstaterna använda de respektive ESO-standarderna för bestämning av värmevärden för bränslen. Om inga ESO-standarder har antagits i detta syfte ska respektive ISO-standarder användas.

5. För att minska risken för att det görs mer än ett anspråk på enskilda leveranser i unionen ska medlemsstaterna och kommissionen stärka samarbetet mellan nationella system samt mellan nationella system och frivilliga system som inrättas i enlighet med artikel 27, inklusive utbyte av uppgifter om så är lämpligt.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 i syfte att ändra förteckningen över råvaror i delarna A och B i bilaga IX, för att lägga till råvaror men inte avföra dem. Varje delegerad akt ska grundas på en analys av den senaste vetenskapliga och tekniska utvecklingen, med vederbörlig hänsyn tagen till principerna i fråga om den avfallshierarki som fastställs i direktiv 2008/98/EG, i enlighet med unionens hållbarhetskriterier, och med stöd för slutsatsen att råvarorna i fråga inte skapar någon ytterligare efterfrågan på mark och främjar användningen av avfall och restprodukter, samtidigt som man undviker en betydande snedvridande effekt på marknaderna för (bi)produkter, avfall eller restprodukter, vilket medför en avsevärd minskning av utsläppen av växthusgaser jämfört med fossila bränslen och inte medför någon risk för negativa effekter på miljön och den biologiska mångfalden.

Vartannat år ska kommissionen göra en utvärdering av förteckningen över råvaror i delarna A och B i bilaga IX för att lägga till råvaror i linje med de principer som anges i denna punkt. Den första utvärderingen ska genomföras senast 6 månader efter [dagen för ikraftträdandet av detta direktiv]. Vid behov ska kommissionen anta delegerade akter i syfte att ändra förteckningen över råvaror i bilaga IX, delarna A och B för att lägga till råvaror, men inte för att avföra dem.

↓ 2015/1513 artikel 2.3
(anpassad)

~~56.~~ Kommissionen ~~ska ges~~ ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel ~~25a~~ 32 med avseende på att anpassa energiinnehållet i de drivmedel som anges i bilaga III till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.

↓ 2009/28/EG (anpassad)

~~67.~~ Andelen energi från förnybara energikällor ska beräknas som den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor delat med den slutliga energianvändningen (brutto) från alla energikällor, uttryckt i procent.

Vid tillämpningen av första stycket ska den summa som avses i punkt 1 justeras i enlighet med artiklarna ~~6, 8, 10 och 11~~ 8, 10, 12 och 13.

Vid beräkning av en medlemsstats slutliga energianvändning (brutto) för mätning av om medlemsstaten följer målen och det vägledande förloppet i detta direktiv ska den energimängd som används inom luftfarten anses uppgå till högst 6,18 % av medlemsstatens slutliga energianvändning (brutto). För Cypern och Malta ska den energimängd som används inom luftfarten, i förhållande till de medlemsstaternas respektive slutliga energianvändning (brutto), anses uppgå till högst 4,12 %.

~~78.~~ Den metod och de definitioner som används vid beräkningen av andelen energi från förnybara energikällor ska vara de som anges i ~~Europaparlamentets och rådets~~ förordning (EG) nr 1099/2008 ~~av den 22 oktober 2008 om energistatistik~~⁴⁶.

Medlemsstaterna ska säkerställa samstämmigheten i de statistikuppgifter som används vid beräkningen av dessa sektoriella och övergripande andelar samt de statistikuppgifter som lämnas till kommissionen enligt förordning (EG) nr 1099/2008.

Artikel ~~68~~

Statistiska överföringar mellan medlemsstaterna

↓ 2015/1513 artikel 2.4
(anpassad)
⇒ ny

1. Medlemsstaterna får enas om ~~och vidta åtgärder för~~ statistiska överföringar från en medlemsstat till en annan av bestämda mängder energi från förnybara energikällor. Den överförda mängden ska ⇒ vid tillämpningen av detta direktiv ⇐

a) dras av från den mängd förnybar energi som beaktas när man mäter ⇒ andelen förnybar energi ⇐ ~~efterlevnaden hos den av kraven i artikel 3.1, 3.2 och 3.4~~ hos den medlemsstat som genomför överföringen ~~av kraven i artikel 3.1, 3.2 och 3.4~~, och

b) läggs till den mängd förnybar energi som beaktas när man mäter ~~efterlevnaden även annan~~ ⇒ andelen förnybar energi ⇐ hos den medlemsstat som tar emot överföringen ~~av kraven i artikel 3.1, 3.2 och 3.4~~.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 ~~i den här artikeln avseende artikel 3.1, 3.2 och 3.4~~ får gälla under ett eller flera år. De ska anmälas till kommissionen senast ~~tre~~ ⇒ tolv ⇐ månader efter utgången av varje år då de gäller. Den information som skickas till kommissionen ska innehålla uppgifter om mängd och pris på den berörda energin.

↓ 2009/28/EG (anpassad)
⇒ ny

3. Överföringar ska gälla endast sedan alla medlemsstater som är inblandade i överföringen har anmält överföringen till kommissionen.

Artikel ~~79~~

Gemensamma projekt mellan medlemsstaterna

⁴⁶ [EUT L 304, 14.11.2008, s. 1](#)

1. Två eller flera medlemsstater får samarbeta om alla typer av gemensamma projekt som rör produktion av el, värme eller kyla från förnybara energikällor. Detta samarbete får inbegripa privata aktörer.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla den andel eller mängd el, värme eller kyla från förnybara energikällor som produceras av ett gemensamt projekt på deras territorium, som tagits i drift efter den 25 juni 2009, eller genom ökad kapacitet i en anläggning som renoverats efter det datumet, vilket ska medräknas med avseende på den övergripande nationella ~~målet~~ ⇒ andelen förnybar energi ⇐ i en annan medlemsstat vid tillämpningen av ~~för att mäta efterlevnaden av kraven i~~ detta direktiv.

3. Den anmälan som avses i punkt 2 ska

a) beskriva den föreslagna anläggningen eller identifiera den renoverade anläggningen,

b) specificera den andel eller mängd el, värme eller kyla som produceras i anläggningen och som ska medräknas med avseende på den övergripande nationella ~~målet~~ ⇒ andelen förnybar energi ⇐ i en annan medlemsstat,

c) ange vilken medlemsstat till vars förmån anmälan görs,

d) specificera den tid, angivet i fullständiga kalenderår, under vilken den el, värme eller kyla som produceras i anläggningen från förnybara energikällor ska medräknas med avseende på den övergripande nationella ~~målet~~ ⇒ andelen förnybar energi ⇐ i den andra medlemsstaten.

4. ~~Den tid som anges i punkt 3 d får inte utsträckas till efter 2020.~~ Tiden för det gemensamma projektet får utsträckas till efter ~~2020~~ ⇒ 2030 ⇐ .

5. En anmälan som görs enligt denna artikel får inte ändras eller återkallas utan ett gemensamt samtycke från den medlemsstat som gör anmälan och den medlemsstat som anges i enlighet med punkt 3 c.

Artikel ~~8~~10

Resultaten av gemensamma projekt mellan medlemsstaterna

1. Inom tre månader efter utgången av varje år som omfattas av den tid som fastställs enligt artikel ~~7.3 d~~ 9.3 d, ska den medlemsstat som gjort anmälan enligt artikel ~~7~~ 9 upprätta en skriftlig anmälan som anger

a) den totala mängden el, värme eller kyla som under året producerats från förnybara energikällor i den anläggning som var föremål för anmälan enligt artikel ~~7~~ 9, och

b) den mängd el, värme eller kyla som under året producerats från förnybara energikällor i anläggningen och som ska medräknas med avseende på den nationella övergripande ~~målen~~ ⇒ andelen förnybar energi ⇐ i en annan medlemsstat i enlighet med villkoren i anmälan.

2. Den anmälande medlemsstaten ska skicka den skriftliga anmälan till den medlemsstat till vars förmån anmälan gjordes och till kommissionen.

3. ~~För beräkning av efterlevnaden av kraven i~~ Vid tillämpningen av detta direktiv ~~när det gäller nationella övergripande mål,~~ ska den mängd el, värme eller kyla från förnybara energikällor som anmälts i enlighet med punkt 1 b

a) dras av från den mängd el, värme eller kyla från förnybara energikällor som beaktas vid beräkningen av ~~efterlevnaden hos~~ ⇒ andelen förnybar energi ⇐ för den medlemsstat som utfärdar meddelandet enligt punkt 1, och

b) läggs till den mängd el, värme eller kyla från förnybara energikällor som beaktas vid beräkningen av ~~efterlevnaden hos~~ ⇒ andelen förnybar energi för ⇐ ~~efterlevnaden hos~~ den medlemsstat som tar emot meddelandet enligt punkt 2.

Artikel ~~9~~ 11

Gemensamma projekt mellan medlemsstater och tredjeländer

1. En eller flera medlemsstater får samarbeta med ett eller flera tredjeländer om alla typer av gemensamma projekt som rör elproduktion från förnybara energikällor. Detta samarbete får inbegripa privata aktörer.

2. El från förnybara energikällor som produceras i ett tredjeland ska beaktas endast vid beräkningen av ~~efterlevnaden av kraven i detta direktiv avseende nationella övergripande mål~~ ⇒ medlemsstaternas andelar förnybar energi ⇐ om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Elen används i ~~gemenskapen~~ ☒ unionen. Detta ~~☒~~ ~~ett~~ krav som ska anses vara uppfyllt när

i) en bestämd mängd el motsvarande den redovisade mängden el tydligt har avsatts för den tilldelade överföringskapaciteten av alla berörda systemansvariga för transmissionssystem i ursprungslandet, destinationslandet och, i förekommande fall, varje tredjeland som är transitland,

en bestämd mängd el motsvarande den redovisade mängden el tydligt har registrerats i balansförteckningen av den berörda systemansvariga för transmissionssystem på ~~gemenskapsidan~~ ☒ unionssidan ☒ av en gränsöverföringsförbindelse, och

iii) den avsatta kapaciteten och produktionen av el från förnybara energikällor i den anläggning som avses i punkt 2 b hänför sig till samma tidsperiod.

b) Elen produceras i en nybyggd anläggning som tagits i drift efter den 25 juni 2009 eller genom ökad kapacitet i en anläggning som renoverats efter detta datum, inom ramen för ett gemensamt projekt enligt punkt 1.

c) Den producerade och exporterade mängden el har inte erhållit något annat stöd från ett stödsystem i ett tredjeland än investeringsstöd som beviljats anläggningen.

3. Medlemsstaterna får hos kommissionen ansöka om att el från förnybara energikällor, vilken producerats och använts i ett tredjeland, får beaktas vid tillämpningen av artikel ~~5~~ 7 i samband med att det anläggs en gränsöverföringsförbindelse med mycket lång ledtid mellan en medlemsstat och ett tredjeland, under förutsättning att samtliga följande villkor uppfylls:

a) Byggandet av gränsöverföringsförbindelsen ska inledas senast den 31 december ⇒ 2026 ⇐ ~~2016~~.

b) Gränsöverföringsförbindelsen kan inte tas i drift före den 31 december ⇒ 2030 ⇐ ~~2020~~.

c) Gränsöverföringsförbindelsen måste kunna tas i drift senast den 31 december ⇒ 2032 ⇐ ~~2022~~.

d) Gränsöverföringsförbindelsen kommer, efter att den tagits i drift, att i enlighet med punkt 2 användas för export till ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ av el från förnybara energikällor.

e) Ansökan gäller ett gemensamt projekt som uppfyller kriterierna i punkt 2 b och c och som kommer att använda gränsöverföringsförbindelsen, efter att den tagits i drift, och en mängd el som inte överstiger den mängd som kommer att exporteras till ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ efter det att gränsöverföringsförbindelsen tagits i drift.

4. Den andel eller mängd el som produceras i en anläggning inom ett tredjelands territorium och som ⇨ vid tillämpningen av detta direktiv ⇨ ska medräknas i en eller flera medlemsstaters övergripande nationella ~~mål~~ ⇨ energiandel ⇨ ~~när man beräknar efterlevnaden av artikel 3,~~ ska anmälas till kommissionen. När mer än en medlemsstat är berörd ska fördelningen mellan medlemsstaterna av denna andel eller mängd anmälas till kommissionen. Andelen eller mängden får inte överstiga den andel eller mängd som faktiskt exporterats till och använts i ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒, motsvarande den mängd som anges i punkt 2 a i och ii i denna artikel och som uppfyller de villkor som anges i punkt 2 a. Denna anmälan ska göras av varje medlemsstat när denna andel eller mängd producerad el ska tas med vid beräkningen av dess övergripande nationella mål.

5. Den anmälan som avses i punkt 4 ska

a) beskriva den föreslagna anläggningen eller identifiera den renoverade anläggningen,

b) specificera den andel eller mängd el som produceras i anläggningen som ska medräknas i en medlemsstats nationella ~~mål~~ ⇨ andel förnybar energi ⇨ samt motsvarande finansiella arrangemang, med förbehåll för kraven på konfidentialitet,

c) ange den period, i hela kalenderår, under vilken elen ska anses ingå i beräkningen av medlemsstatens övergripande nationella ~~mål~~ ⇨ andel förnybar energi ⇨, och

d) innehålla en skriftlig bekräftelse beträffande b och c från det tredjeland inom vars territorium anläggningen ska tas i drift och andelen eller mängden el som produceras av den anläggning som kommer att användas inom det tredje landet.

6. ~~Den under punkt 5 c angivna perioden får inte utsträckas till efter 2020.~~ Tiden för det gemensamma projektet får utsträckas till efter ~~2020~~ ⇨ 2030 ⇨.

7. En anmälan som gjorts enligt denna artikel får inte ändras eller dras tillbaka utan en gemensam överenskommelse mellan medlemsstaten som gjort anmälan och tredjelandet som bekräftat det gemensamma projektet i enlighet med punkt 5 d.

8. Medlemsstaterna och ~~kommissionen~~ ☒ unionen ☒ ska uppmuntra de relevanta organ som omfattas av fördraget om energigemenskapen att, i enlighet med fördraget om energigemenskapen, vidta de åtgärder som krävs så att de fördragsslutande parterna i det fördraget kan tillämpa de bestämmelser om samarbete som föreskrivs i detta direktiv mellan medlemsstaterna.

Artikel ~~10~~12

Effekter av gemensamma projekt mellan medlemsstater och tredjeländer

1. Inom ⇨ tolv ⇨ ~~tre~~ månader efter utgången av varje år under den period som avses i artikel ~~9.5~~ ⇨ 11.5 c ska medlemsstaten som gjort anmälan enligt artikel ~~9~~ 11 utfärda en skriftlig anmälan, i vilken följande ska anges, nämligen

- a) den totala mängden producerad el under det året från förnybara energikällor i den anläggning som omfattas av anmälan enligt artikel ~~9~~ 11,
- b) den mängd el som producerades under det året från förnybara energikällor i den anläggning som ska tas med i beräkningen av landets övergripande nationella ~~mål~~ ⇒ andel förnybar energi ⇐ i enlighet med villkoren i anmälan enligt artikel ~~9~~ 11, och
- c) bevis för uppfyllande av villkoren i artikel ~~9.2~~ 11.2.

2. Medlemsstaten ska sända den skriftliga anmälan till det tredjeland som har bekräftat projektet i enlighet med artikel ~~9.5 d~~ 11.5 d och till kommissionen.

3. För ~~beräkning av efterlevnaden av kraven i detta direktiv när det gäller~~ ⇒ beräkning av ⇐ de nationella övergripande ⇒ andelarna förnybar energi enligt detta direktiv ⇐ ~~mål~~, ska den enligt punkt 1 b anmälda mängden el producerad från förnybara energikällor läggas till den mängd energi från förnybara energikällor som ska beaktas vid beräkningen av ⇒ andelarna förnybar energi för ⇐ ~~efterlevnaden hos~~ den medlemsstat som utfärdat den skriftliga anmälan.

Artikel ~~11~~ 13

Gemensamma stödsystem

1. Utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter enligt artikel ~~3~~ 5, får två eller fler medlemsstater på frivillig basis besluta att slå samman eller delvis samordna sina nationella stödsystem. Då kan en viss mängd energi från förnybara energikällor som produceras inom territoriet för en deltagande medlemsstat beaktas vid beräkning av ~~det övergripande nationella målet~~ ⇒ den nationella andelen förnybar energi ⇐ för en annan deltagande medlemsstat, om de berörda medlemsstaterna:

- a) gör en statistisk överföring av de angivna mängderna energi från förnybara energikällor från en medlemsstat till en annan medlemsstat i enlighet med artikel ~~6~~ 8, eller
- b) fastställer en fördelningsnyckel som godkänts av de deltagande medlemsstaterna och som fördelar mängder av energi från förnybara energikällor mellan de deltagande medlemsstaterna. En sådan fördelningsnyckel ska anmälas till kommissionen senast tre månader efter utgången av det första året då den använts.

2. Inom tre månader efter utgången av varje år ska varje medlemsstat som gjort en anmälan enligt punkt 1 b utfärda en skriftlig anmälan med uppgift om den totala mängd el, värme eller kyla som producerats från förnybara energikällor under året och som omfattats av fördelningsnyckeln.

3. I syfte att ~~beräkna efterlevnaden av kraven i detta direktiv om~~ ⇒ beräkna de ⇐ övergripande nationella ⇒ andelarna förnybar energi enligt detta direktiv ⇐ ~~mål~~ ska den mängd el, värme eller kyla som producerats från förnybara energikällor och som anmäls i enlighet med punkt 2, omfördelas mellan de berörda medlemsstaterna i enlighet med den anmälda fördelningsnyckeln.

Artikel ~~12~~ 14

Kapacitetsökningar

I enlighet med artiklarna ~~7.2~~ 9.2 och ~~9.2 b~~ 11.2 b ska de enheter energi från förnybara energikällor som kan tillskrivas ökad kapacitet i en anläggning, behandlas som om de

producerades i en separat anläggning som togs i drift vid den tidpunkt då kapacitetsökningen skedde.

↓ 2009/28/EG (anpassad)

Artikel ~~13~~15

Administrativa förfaranden, regler och normer

1. Medlemsstaterna ska se till att de nationella reglerna för godkännande, certifiering och licensiering som gäller för anläggningar med tillhörande nätinfrastruktur för transmission och distribution, som producerar el, värme eller kyla från förnybara energikällor och för omvandlingen av biomassa till biodrivmedel eller andra energiprodukter, är proportionella och nödvändiga.

Medlemsstaterna ska särskilt vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa

~~a) med förbehåll för skillnaderna mellan medlemsstaterna när det gäller administrativ uppbyggnad och organisation, att de nationella, regionala och lokala administrativa organens ansvarsområden för godkännande, certifiering och licensiering, inklusive fysisk planering, är tydligt samordnade och definierade, med transparenta tidsplaner för fastställande av planer och ansökningar om bygglov,~~

~~) att omfattande information om handläggning av ansökningar om godkännande, certifiering och licensiering för anläggningar för energi från förnybara energikällor samt om tillgänglig hjälp till sökande görs tillgänglig på lämplig nivå,~~

a) ~~e)~~ att administrativa förfaranden förenklas så långt det är möjligt och genomförs på lämplig administrativ nivå,

b) ~~d)~~ att reglerna som styr godkännande, certifiering och licensiering är objektiva, transparenta, proportionella och inte diskriminerar mellan sökandena och är utformade så att de tar fullständig hänsyn till särdragen hos olika teknikslag för energi från förnybara energikällor,

c) ~~e)~~ att de administrativa kostnader som ska betalas av konsumenterna, planerare, arkitekter, byggare, montörer av utrustning och system samt leverantörer är transparenta och kopplade till faktiska kostnader, och

d) ~~f)~~ att förenklade och mindre arbetskrävande godkännandeförfaranden, också i form av enkel anmälan om detta är tillåtet enligt gällande regelverk, fastställs ~~för mindre projekt och~~ för decentraliserade enheter för produktion av energi från förnybara energikällor, när så är lämpligt.

2. Medlemsstaterna ska exakt definiera tekniska specifikationer som måste uppfyllas av utrustning och system för energi från förnybara energikällor för att de ska omfattas av stödsystemen. Om det finns europeiska standarder på området, till exempel miljömärkning, energimärkning och andra tekniska referenssystem fastställda av europeiska standardiseringsorgan, ska de tekniska specifikationerna utformas enligt de standarderna. De tekniska specifikationerna ska inte föreskriva var utrustningen och systemen ska certifieras och bör inte utgöra ett hinder för den inre marknadens funktion.

↓ ny

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att investerare har tillräcklig förutsägbarhet när det gäller det planerade stödet för energi från förnybara källor. I detta syfte ska medlemsstaterna utarbeta och offentliggöra en långsiktig plan med avseende på förväntade anslag för stöd som omfattar åtminstone de tre följande åren och för varje system ange en preliminär tidsplan, kapacitet, budget som förväntas avsättas samt ett samråd med berörda parter om stödets utformning.

↓ 2009/28/EG artikel 13
(anpassad)
⇒ ny

~~43.~~ Medlemsstaterna ska ⇒ säkerställa att deras behöriga myndigheter på nationell, regional och lokal nivå tar med bestämmelser för integrering och utbyggnad av förnybar energi och användningen av värme och kyla från oundvikligt avfall ⇐ ~~rekommendera alla aktörer, särskilt lokala och administrativa organ, att de~~ vid planering, utformning, byggande och renovering av ⇒ stadsinfrastruktur, ⇐ industri- eller bostadsområden ~~ser till att det installeras utrustning och system för användning av el, värme och kyla från förnybara energikällor samt för fjärrvärme och fjärrkyla~~ ⇒ och energiinfrastruktur, inbegripet nät för el, fjärrvärme och fjärrkyla, naturgas och alternativa bränslen ⇐. ~~Medlemsstaterna ska särskilt uppmuntra lokala och regionala administrativa organ att ta med uppvärmning och kylning från förnybara energikällor i planeringen av stadsinfrastrukturen, när så är lämpligt.~~

54. Medlemsstaterna ska i sina byggregler och byggnormer införa lämpliga åtgärder för att öka andelen energi från alla typer av energi från förnybara energikällor i byggsektorn.

Vid fastställandet av sådana regler eller i sina ~~regionala~~ stödsystem får medlemsstaterna beakta nationella åtgärder till förmån för avsevärt ökad energieffektivitet och med anknytning till kraftvärme och till passiva byggnader eller byggnader med lågt eller inget behov av energitillförsel.

I sina byggregler och byggnormer eller på andra sätt som har motsvarande verkan ska medlemsstaterna, ~~där så är lämpligt,~~ kräva att miniminivåer av energi från förnybara energikällor ~~senast den 31 december 2014~~ används i nya byggnader och i befintliga byggnader som genomgår betydande renoveringar ⇒ , på ett sätt som beaktar resultaten av den kostnadsoptimeringsberäkning som utförts i enlighet med artikel 5.2 i direktiv 2010/31/EU. ⇐ Medlemsstaterna ska tillåta att dessa miniminivåer uppnås, bland annat ~~genom fjärrvärme eller fjärrkyla som produceras~~ med hjälp av en avsevärd andel förnybara energikällor.

Kraven i det första stycket ska gälla väpnade styrkor endast i den utsträckning som tillämpningen av dem inte strider mot karaktären av och huvudsyftet med de väpnade styrkornas verksamhet, och med undantag för materiel som används endast för militära ändamål.

~~65.~~ Medlemsstaterna ska säkerställa att nya offentliga byggnader, och befintliga sådana som genomgår betydande renoveringar, på nationell, regional och lokal nivå uppfyller en exemplarisk roll när det gäller detta direktiv från och med den 1 januari 2012. Medlemsstaterna får tillåta att denna skyldighet uppfylls bland annat genom att ~~normerna för byggnader med nollutsläpp följs eller genom att~~ föreskriva att taken på offentliga eller blandade privata-offentliga byggnader används av tredje part för anläggningar som producerar energi från förnybara energikällor.

~~76. Medlemsstaterna ska i sina byggregler och byggnormer främja användningen av värme- och kylsystem som drivs med energi från förnybara energikällor och system som ger betydande sänkningar av energianvändningen. För att öka användningen av sådana system och sådan utrustning ska medlemsstaterna använda energi- eller miljömärkning eller andra lämpliga certifikat eller standarder utvecklade nationellt eller på ~~gemenskapsnivå~~ unionsnivå , där sådana finns.~~

~~När det gäller biomassa ska medlemsstaterna främja omvandlingsteknik med en verkningsgrad på minst 85 % i fråga om användning i hushåll och kommersiella tillämpningar, och minst 70 % i inom industrin.~~

~~När det gäller värmepumpar ska medlemsstaterna gynna sådana som uppfyller minimikraven i fråga om miljömärkning i kommissionens beslut 2007/742/EG av den 9 november 2007 om fastställande av ekologiska kriterier för tilldelning av gemenskapens miljömärke till eldrivna eller gasdrivna värmepumpar och gasdrivna absorptionsvärmepumpar.⁴⁷~~

~~När det gäller termisk solenergi ska medlemsstaterna främja användningen av certifierad utrustning och certifierade system som bygger på europeiska standarder där sådana finns, däribland miljömärkning, energimärkning och andra tekniska referenssystem som utarbetats av de europeiska standardiseringsorganen.~~

~~När medlemsstaterna vid tillämpningen av denna punkt bedömer verkningsgrad samt kostnader/resultat för sådana system och sådan utrustning ska de använda gemenskapsförfaranden, eller, om sådana inte finns, internationella förfaranden, där sådana finns.~~

↓ ny

8. Medlemsstaterna ska göra en bedömning av sin potential vad gäller förnybara energikällor och användningen av spillvärme och spillkyla för uppvärmning och kylning. Denna bedömning ska ingå i den andra övergripande bedömning som krävs enligt artikel 14.1 i direktiv 2012/27/EU, för första gången den 31 december 2020 och därefter i uppdateringarna av den övergripande bedömningen.

9. Medlemsstaterna ska undanröja administrativa hinder för företagens långfristiga energiköpsavtal i syfte att finansiera förnybar energi och underlätta spridningen av den.

Artikel 16

Tillståndsförfarandets varaktighet och hur det ska organiseras

1. Medlemsstaterna ska senast den 1 januari 2021 inrätta en eller flera gemensamma administrativa kontaktpunkter som ska samordna hela tillståndprocessen för dem som ansöker om tillstånd till uppförande och drift av anläggningar, med tillhörande nätinfrastuktur för överföring och distribution, för produktion av energi från förnybara energikällor.

2. Den gemensamma administrativa kontaktpunkten ska vägleda sökanden genom ansökningsprocessen på ett transparent sätt, förse sökanden med all nödvändig information, samordna och vid behov involvera andra myndigheter och fatta ett rättsligt bindande beslut i slutet av processen.

3. Den gemensamma administrativa kontaktpunkten ska, i samarbete med systemansvariga för överförings- och distributionssystem, offentliggöra en handbok om förfaranden för

⁴⁷ EUT L 301, 20.11.2007, s. 14.

projektutvecklare på området förnybar energi, även för småskaliga projekt och projekt som avser egenförbrukare.

4. Det tillståndsförfarande som avses i punkt 1 får inte överskrida en period på tre år, utom i de fall som anges i artiklarna 16.5 och 17.

5. Medlemsstaterna ska underlätta uppgraderingen av befintliga anläggningar för förnybar energi bl.a. genom att säkerställa ett förenklat och snabbt tillståndsförfarande, som inte får överstiga ett år från och med den dag då begäran om uppgradering lämnas in till den gemensamma administrativa kontaktpunkten.

Artikel 17

Förfaranden för enkel anmälan

1. Demonstrationsprojekt och anläggningar med en elproduktionskapacitet på mindre än 50 kW ska tillåtas att ansluta sig till nätet efter en anmälan till den systemansvarige för distributionssystemet.

2. Uppgradering ska tillåtas efter anmälan till den gemensamma administrativa kontaktpunkt som inrättats i enlighet med artikel 16, om inga betydande negativa miljömässiga eller sociala konsekvenser väntas. Den gemensamma administrativa kontaktpunkten ska avgöra om anmälan är tillräcklig inom sex månader från det att den har mottagit anmälan.

Om den gemensamma administrativa kontaktpunkten beslutar att anmälan är tillräcklig ska den automatiskt bevilja tillståndet.

Om den gemensamma administrativa kontaktpunkten beslutar att anmälan inte är tillräcklig måste ett nytt tillstånd sökas. I det fallet gäller de tidsfrister som avses i artikel 16.5.

↓ 2009/28/EG (anpassad) ⇒ ny

Artikel ~~14~~18 **Information och utbildning**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att information om stödåtgärder finns tillgänglig för alla relevanta aktörer, såsom konsumenter, byggare, installatörer, arkitekter och leverantörer av värme-, kyl- och elutrustning och -system och fordon som kan drivas med energi från förnybara energikällor.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att information om nettofördelarna med, kostnaderna för och energieffektiviteten hos utrustning och system för användning av värme, kyla och el från förnybara energikällor görs tillgänglig av antingen leverantören av utrustningen eller systemet eller av nationella behöriga myndigheter.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att certifieringssystem eller motsvarande kvalifikationssystem ~~senast den 31 december 2012 görs eller~~ finns tillgängliga för installatörer av små pannor och ugnar som drivs med biomassa, solcells- och solvärmesystem, system för yttnära jordvärme samt värmepumpar. Dessa system får i förekommande fall ta hänsyn till befintliga system och strukturer och ska baseras på kriterierna i bilaga IV. Medlemsstaterna ska erkänna certifieringar som andra medlemsstater utfärdat i enlighet med dessa kriterier.

4. Medlemsstaterna ska ge allmänheten tillgång till information om certifieringssystem eller motsvarande kvalifikationssystem som avses i punkt 3. Medlemsstaterna får också ge tillgång

till förteckningen över installatörer som är kvalificerade eller certifierade i enlighet med de bestämmelser som avses i punkt 3.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla relevanta aktörer, särskilt planerare och arkitekter, ges vägledning så att de kan överväga den optimala kombinationen av energi från förnybara energikällor, högeffektiv teknik och fjärrvärme och fjärrkyla när de planerar, utformar, bygger och renoverar industri-, ⇒ affärs- ⇐ eller bostadsområden.

6. Medlemsstaterna ska, med deltagande av lokala och regionala myndigheter, utveckla lämpliga program för information, ökad medvetenhet, vägledning eller utbildning för att informera medborgarna om fördelarna med att utveckla och använda energi från förnybara energikällor samt de praktiska detaljerna kring detta.

↓ 2009/28/EG (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~15~~19

Ursprungsgaranti för el, värme och kyla som produceras från förnybara energikällor

1. Medlemsstaterna ska, i syfte att för slutkunderna visa hur stor andel eller mängd energi från förnybara energikällor som ingår i energileverantörens energimix ⇒ och i den energi som levereras till konsumenterna enligt avtal som saluförs med hänvisning till användning av energi från förnybara energikällor ⇐, i ~~enlighet med artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG~~, säkerställa att ursprunget på ~~el~~ ~~☒~~ energi ~~☒~~ som produceras från förnybara energikällor, kan garanteras som sådan i den mening som avses i det här direktivet, i enlighet med objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier.

2. Medlemsstaterna ska därför säkerställa att en ursprungsgaranti utfärdas efter begäran från en producent av ~~el~~ ~~☒~~ energi ~~☒~~ från förnybara energikällor. Medlemsstaterna får arrangera så att ursprungsgarantier utfärdas ⇒ för icke förnybara energikällor. ⇐ ~~på begäran av producenter av värme och kyla från förnybara energikällor. Ett sådant arrangemang~~ ⇒ Utfärdandet av ursprungsgarantier ⇐ får kräva en minimikapacitetsgräns. Standardstorleken för en ursprungsgaranti ska vara 1 MWh. Endast en ursprungsgaranti ska utfärdas för varje energienhet som produceras.

Medlemsstaterna ska säkerställa att samma energienhet från förnybara energikällor beaktas endast en gång.

Medlemsstaterna ~~får föreskriva~~ ⇒ ska säkerställa ⇐ att ~~stöd inte ska beviljas~~ ⇒ inga ursprungsgarantier utfärdas till ⇐ en producent som erhåller ⇒ ekonomiskt stöd från ett stödssystem ⇐ ~~en ursprungsgaranti~~ för samma energiproduktion från förnybara energikällor. ⇒ Medlemsstaterna ska utfärda sådana ursprungsgarantier och föra över dem till marknaden genom att auktionera ut dem. Intäkterna från utauktioneringen ska användas till att kompensera för kostnaderna för stödet till förnybar energi. ⇐

Ursprungsgarantin ska inte påverka avgörandet huruvida en medlemsstat uppfyller bestämmelserna i artikel 3 eller inte. Överföring av ursprungsgarantier, separat eller tillsammans med den fysiska överföringen av energi, ska inte påverka medlemsstatens beslut att använda statistiska överföringar, gemensamma projekt eller gemensamma stödssystem för måluppfyllelsen eller beräkningen av den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor i enlighet med artikel ~~5~~ 7.

~~3. En ursprungsgaranti får användas endast inom tolv månader från och med produktionen av motsvarande energienhet. En ursprungsgaranti ska annulleras efter det att den använts.~~

↓ ny

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska ursprungsgarantier gälla för det kalenderår då energienheten produceras. Sex månader efter utgången av varje kalenderår ska medlemsstaterna säkerställa att alla ursprungsgarantier från föregående kalenderår som inte har annullerats ska upphöra att gälla. Ursprungsgarantier som upphört att gälla ska medlemsstaterna ta med i beräkningen av den kvarstående energimixen.

4. För det offentliggörande som avses i punkterna 8 och 13 ska medlemsstaterna säkerställa att ursprungsgarantier annulleras av energiföretag senast den 30 juni det år som följer på det kalenderår för vilket ursprungsgarantierna utfärdas.

↓ 2009/28/EG
⇒ ny

45. Medlemsstaterna eller utsedda behöriga organ ska övervaka utfärdande, överföring och annullering av ursprungsgarantier. De utsedda behöriga organen ska ha icke-överlappande geografiska ansvarsområden och vara oberoende av produktions-, handels- och leveransverksamhet.

56. Medlemsstaterna eller de behöriga organen som utsetts ska inrätta lämpliga mekanismer för att säkerställa att ursprungsgarantier utfärdas, överförs och annulleras elektroniskt och att de är korrekta, tillförlitliga och skyddade mot bedrägeri. ⇒ Medlemsstater och utsedda behöriga myndigheter ska säkerställa att de krav de ålägger är förenliga med standarden CEN - EN 16325. ⇐

67. En ursprungsgaranti ska innehålla uppgifter om åtminstone

- a) den energikälla energin produceras från samt start- och slutdatum för produktion,
 - b) huruvida garantin gäller
 - i) el, eller
-

↓ ny

ii) gas, eller

↓ 2009/28/EG (anpassad)

~~iii~~ kyla eller värme,

- c) namnet på den anläggning där energin produceras, var den är belägen, vilken typ av anläggning det rör sig om och dess kapacitet,
- d) huruvida ~~och i vilken omfattning~~ anläggningen har åtnjutit investeringsstöd ~~och i vilken omfattning~~ och huruvida ~~och i vilken omfattning~~ energienheten i någon form har fått något annat stöd genom ett nationellt stödsystem, och typen av stödsystem,
- e) datum då anläggningen togs i drift,
- f) datum och land för utfärdande samt ett unikt identifieringsnummer.

↓ ny

Förenklad information kan specificeras om ursprungsgarantier från småskaliga anläggningar.

↓ 2009/28/EG (anpassad)
⇒ ny

~~87.~~ När en elleverantör ska styrka hur stor andel eller mängd energi från förnybara energikällor som ingår i dennes energimix vid tillämpningen av artikel ~~369~~ i direktiv ~~2003/54/EG~~ 2009/72/EG ~~får~~ ⇒ ska ⇐ leverantören göra detta genom ursprungsgarantierna. ⇒ På samma sätt ska ursprungsgarantier som skapas enligt artikel 14.10 i direktiv 2012/27/EG användas som underlag för eventuella krav på att påvisa mängden el som produceras från högeffektiv kraftvärme. Medlemsstaterna ska säkerställa att överföringsförluster beaktas fullt ut när ursprungsgarantier används för att påvisa användningen av förnybar energi eller el från högeffektiv kraftvärme. ⇐

~~8. Den mängd energi från förnybara energikällor som motsvarar ursprungsgarantierna och som överförs av en elleverantör till en tredje part ska dras ifrån andelen energi från förnybara energikällor som ingår i dess energimix vid tillämpningen av artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG.~~

9. Medlemsstater ska erkänna de ursprungsgarantier som utfärdas av andra medlemsstater i enlighet med detta direktiv, utslutande som bevis för det som avses i punkterna 1 och ~~67~~ a-f. En medlemsstat får vägra att erkänna en ursprungsgaranti endast om den har välgrundade tvivel på dess riktighet, tillförlitlighet eller trovärdighet. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om en sådan vägran och skälen till denna.

10. Om kommissionen finner att en vägran att erkänna en ursprungsgaranti är ogrundad, får kommissionen besluta att den berörda medlemsstaten ska erkänna den.

↓ ny

11. Medlemsstaterna ska inte erkänna ursprungsgarantier utfärdade av ett tredjeland, utom i de fall då kommissionen har undertecknat ett avtal med detta tredjeland om ömsesidigt erkännande av ursprungsgarantier som utfärdas i unionen och kompatibla system för ursprungsgarantier inrättade i det landet, om det förekommer direkt import eller export av energi. Kommissionen har befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 32 för att säkerställa att dessa avtal följs.

↓ 2009/28/EG (anpassad)
⇒ ny

~~112.~~ En medlemsstat får, i enlighet med ~~gemenskapslagstiftningen~~ ~~☒~~ unionslagstiftningen ~~☒~~, införa objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier för användningen av ursprungsgarantier som uppfyller skyldigheterna enligt artikel ~~3.63.9)~~ i direktiv ~~2003/54/EG~~ 2009/72/EG.

~~1213.~~ När energileverantörer saluför energi från förnybara energikällor ⇒ eller högeffektiv kraftvärme ⇐ till kunder med hänvisning till miljömässiga eller andra fördelar med energi från förnybara energikällor ⇒ eller från högeffektiv kraftvärme ⇐ , ⇒ ska ⇐ medlemsstaterna ~~får~~ kräva att dessa energileverantörer ~~tillgängliggör sammanfattad~~

~~information om~~ ⇒ använder ursprungsgarantier för att överlämna ⇐ mängden eller andelen energi från förnybara energikällor ⇐ eller från högeffektiv kraftvärme ⇐ ~~som kommer från anläggningar eller ökad kapacitet som tagits i drift efter den 25 juni.~~

⇓ ny

14. Kommissionen har befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att fastställa regler för övervakning av hur det system som föreskrivs i denna artikel fungerar.

↓ 2009/28/EG (anpassad)
⇒ ny

Artikel 1620 Åtkomst till och drift av näten

~~1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att utveckla nätinфраstrukturen för transmission och distribution, intelligenta nät, lagringsanläggningar och elsystemet för att möjliggöra en säker drift av elsystemet, eftersom detta tillgodoser ytterligare utveckling av elproduktion från förnybara energikällor, inklusive sammankopplingar mellan medlemsstaterna, och mellan medlemsstaterna och tredjeländer. Medlemsstaterna ska även vidta lämpliga åtgärder för att påskynda godkännandeförfarandena för nätinфраstruktur och samordna godkännande av nätinфраstruktur med hjälp av administrativa förfaranden och planeringsförfaranden.~~

~~2. I enlighet med krav som rör underhållet av nätets tillförlitlighet och säkerhet ska medlemsstaterna, på grundval av transparenta och icke diskriminerande kriterier som fastställts av de behöriga nationella myndigheterna,~~

~~a) se till att de systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen på sina territorier garanterar transmissionen och distributionen av el från förnybara energikällor,~~

~~b) sörja för att el från förnybara energikällor får antingen prioriterad åtkomst eller garanterad åtkomst till elnätet,~~

~~e) se till att de systemansvariga för transmissionssystemen då de avgör inmatningsordningen mellan produktionsanläggningarna prioriterar anläggningar som använder förnybara energikällor, i den mån säkerheten för driften av det nationella elsystemet tillåter det och på grundval av transparenta och icke-diskriminerande kriterier. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga nät- och marknadsrelaterade driftsåtgärder vidtas så att andelen el från förnybara energikällor inte minskas mer än nödvändigt. Om betydande åtgärder vidtas för att minska andelen el från förnybara energikällor för att garantera säkerheten i det nationella elsystemet och en trygg energiförsörjning, ska medlemsstaterna se till att de systemansvariga rapporterar till de behöriga tillsynsmyndigheterna om dessa åtgärder och anger vilka avhjälpande åtgärder de har för avsikt att vidta för att förhindra att andelen el från förnybara energikällor minskas mer än vad som är lämpligt.~~

~~3. Medlemsstaterna ska kräva att de systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen utarbetar och offentliggör standardregler för hur kostnaderna för teknisk anpassning ska bäras och fördelas, såsom nätanslutningar och nätförstärkningar, förbättrad drift av nätet och föreskrifter om hur anslutningsreglerna ska tillämpas utan~~

~~diskriminering, något som är nödvändigt för att integrera nya producenter som levererar el från förnybara energikällor till det sammankopplade nätet.~~

~~Reglerna ska baseras på objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier som tar särskild hänsyn till samtliga kostnader och fördelar förknippade med anslutningen av dessa producenter till nätet och de särskilda omständigheterna för producenter i avlägsna regioner och i regioner med låg befolkningstäthet. Reglerna får föreskriva om olika typer av anslutningar:~~

~~4. När så är lämpligt får medlemsstaterna kräva att de systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen helt eller delvis bär de kostnader som avses i punkt 3. Medlemsstaterna ska se över och vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra ramarna och reglerna för att bära och fördela de kostnader som avses i punkt 3 senast den 30 juni 2011 och därefter vartannat år för att säkerställa integrationen av nya producenter enligt den punkten.~~

~~5. Medlemsstaterna ska kräva att de systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen ger de nya producenter av energi från förnybara energikällor som vill ansluta sig till systemet de omfattande och detaljerade uppgifter som krävs, däribland~~

- ~~a) omfattande och detaljerade uppskattningar av anslutningskostnaderna,~~
- ~~b) en rimlig och exakt tidsplan för mottagande och handläggning av ansökan om anslutning till nätet,~~
- ~~c) en rimlig vägledande tidsplan för föreslagen anslutning till nätet.~~

~~Medlemsstaterna får tillåta att de producenter av el från förnybara energikällor som vill ansluta sig till nätet använder sig av en anbudsförfrågan för anslutningsarbetet.~~

~~6. Den kostnadsdelning som avses i punkt 3 ska ske genom en mekanism som baseras på objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier som tar hänsyn till de fördelar anslutningarna kan innebära för de producenter som ansluter sig i början och de som ansluter sig senare samt för de systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen.~~

~~7. Medlemsstaterna ska se till att transmissions- och distributionsavgifterna inte innebär diskriminering av el från förnybara energikällor, särskilt inte el från förnybara energikällor i avlägsna regioner, till exempel öregioner, och i regioner med låg befolkningstäthet. Medlemsstaterna ska se till att transmissions- och distributionsavgifterna inte innebär diskriminering av gas från förnybara energikällor.~~

~~8. Medlemsstaterna ska se till att de avgifter som systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen tar ut för transmission och distribution av el från anläggningar som använder energi från förnybara energikällor motsvarar realiserbara kostnadsfördelar som uppkommer genom anläggningens anslutning till nätet. Sådana kostnadsfördelar kan uppstå genom direkt användning av ett lågspänningsnät.~~

~~91. I relevanta fall ska medlemsstaterna göra en bedömning av behovet av en utbyggnad av nuvarande infrastrukturer inom gasnäten för att underlätta integreringen av gas från förnybara energikällor.~~

~~102. I relevanta fall ska medlemsstaterna kräva att systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen inom sina territorier offentliggör tekniska bestämmelser i enlighet med artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas⁴⁸, särskilt vad avser~~

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 98/30/EG (EUT L 176, 15.7.2003, s. 57).

nätanslutningsbestämmelser som inbegriper krav rörande gasens kvalitet, lukt och tryck. Medlemsstaterna ska även kräva att systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen offentliggör avgifterna för anslutning till förnybara gaskällor på grundval av transparenta och icke-diskriminerande kriterier.

~~113 Medlemsstaterna ska i sina nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor göra en bedömning av behovet av ny infrastruktur för fjärrvärme och fjärrkyla från förnybara energikällor för att det i artikel 3.1 angivna nationella målet för 2020 ska uppnås. Medlemsstaterna ska i relevanta fall och i enlighet med denna sin bedömning ⇒ som ingår i de integrerade nationella energi- och klimatplanerna i enlighet med bilaga I till förordning [styrning] om nödvändigheten av att bygga ny infrastruktur för fjärrvärme och fjärrkyla som produceras från förnybara energikällor för att uppnå det unionsmål som avses i artikel 3.1 i detta direktiv, ⇐ vidta åtgärder för att utveckla en fjärrvärmeinfrastruktur som lämpar sig för utvecklingen av produktion av värme och kyla i stora anläggningar för biomassa, solenergi och geotermisk energi.~~

↓ ny

Artikel 21

Egenförbrukare av förnybar energi

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att egenförbrukare av förnybar energi, enskilt eller genom aggregatorer,

a) är berättigade att utnyttja och, bl.a. genom energiköpsavtal, sälja sin överskottsproduktion av förnybar el utan att omfattas av oproportionerliga förfaranden och avgifter som inte är kostnadsrelaterade,

b) behåller sina rättigheter som konsumenter,

c) inte betraktas som energileverantörer enligt unionslagstiftning eller nationell lagstiftning avseende förnybar el som de matar in i nätet som inte överstiger 10 MWh för hushåll och 500 MWh för juridiska personer årligen, och

d) får ersättning för egenproducerad förnybar el som de matar in i nätet som motsvarar marknadsvärdet på den el som matas in.

Medlemsstaterna får fastställa ett högre tröskelvärde än det som anges i led c.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att egenförbrukare av förnybar energi som bor i ett och samma flerfamiljshus, eller är belägna på samma kommersiella plats eller plats för gemensamma tjänster eller i samma slutna distributionssystem, gemensamt får bedriva egenförbrukning som om de vore enskilda egenförbrukare av förnybar energi. I detta fall ska det tröskelvärde som anges i punkt 1 c tillämpas på varje berörd egenförbrukare av förnybar energi.

3. Egenförbrukarens anläggning får förvaltas av en tredje part i fråga om installering, drift, inbegripet mätning, samt underhåll.

Artikel 22

Lokalsamhällen som satsar på förnybar energi

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att lokalsamhällen som satsar på förnybar energi har rätt att producera, konsumera, lagra och sälja förnybar energi, bl.a. genom energiköpsavtal, utan oproportionerliga förfaranden och avgifter som inte är kostnadsrelaterade.

I detta direktiv avses med ett lokalsamhälle som satsar på förnybar energi ett litet eller medelstort företag eller en organisation som drivs utan vinstsyfte, vars aktieägare eller medlemmar samarbetar inom produktion, distribution, lagring och leverans av energi från förnybara källor, som uppfyller minst fyra av följande kriterier:

- a) Aktieägarna eller medlemmarna är fysiska personer, lokala myndigheter inklusive kommuner eller små och medelstora företag som är verksamma på området förnybar energi.
 - b) Minst 51 % av aktieägarna eller medlemmarna med rösträtt i enheten är fysiska personer.
 - c) Minst 51 % av aktierna eller vinstandelarna i enheten ägs av lokala medlemmar, dvs. företrädare för lokala offentliga och lokala privata socioekonomiska intressegrupper eller privatpersoner som har ett direkt intresse i lokalsamhällets verksamhet och dess effekter.
 - d) Minst 51 % av platserna i styrelsen eller ledningen för enheten är förbehållna lokala medlemmar, dvs. företrädare för lokala offentliga och lokala privata socioekonomiska intressegrupper eller privatpersoner som har ett direkt intresse i lokalsamhällets verksamhet och dess effekter.
 - e) Lokalsamhället har installerat en förnybar kapacitet på högst 18 MW för el, värme och kyla och transporter som ett årligt genomsnitt under de fem föregående åren.
2. Utan att det påverkar reglerna för statligt stöd ska medlemsstaterna beakta särdragen i de lokalsamhällen som satsar på förnybar energi när de utformar stödsystem.

Artikel 23

Integrering av förnybar energi i värme- och kylanläggningar

1. I syfte att främja användningen av förnybar energi inom värme- och kylsektorn ska varje medlemsstat sträva efter att öka andelen förnybar energi som levereras för uppvärmning och kylning med minst 1 (en) procentenhet per år, uttryckt i nationell andel av den slutliga energianvändningen och beräknat enligt den metod som anges i artikel 7.
2. Medlemsstaterna får ange och offentliggöra, på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier, en förteckning över åtgärder och genomförande enheter, exempelvis bränsleleverantörer, som ska bidra till den ökning som anges i punkt 1.
3. Den ökning som anges i punkt 1 får genomföras genom ett eller flera av följande alternativ:
 - a) Fysisk inblandning av förnybar energi i den energi och det bränsle som levereras för uppvärmning och kylning.
 - b) Direkta åtgärder, såsom installering av högeffektiva system för förnybar värme och kyla i byggnader eller användning av förnybar energi för industriella uppvärmnings- och kylningsprocesser.
 - c) Indirekta åtgärder som omfattas av säljbara certifikat som styrker efterlevnaden av skyldigheten genom stöd till indirekta åtgärder, som genomförs av en annan ekonomisk aktör såsom en självständig installatör av förnybar teknik eller ett energitjänsteföretag som tillhandahåller installeringstjänster på området förnybar energi.
4. Medlemsstaterna får använda de etablerade strukturerna enligt de nationella kvotpliktsystem för energieffektivitet som anges i artikel 7 i direktiv 2012/27/EU för att genomföra och övervaka de åtgärder som avses i punkt 2.

5. De enheter som utsetts enligt punkt 2 ska säkerställa att deras bidrag är mätbart och kontrollerbart och ska årligen från och med den 30 juni 2021 rapportera till den myndighet som utsetts av medlemsstaten om

a) den totala mängd energi som levererats för uppvärmning och kylning,

b) den totala mängd förnybar energi som levererats för uppvärmning och kylning,

c) andelen förnybar energi av den totala mängd energi som levererats för uppvärmning och kylning, och

d) typen av förnybar energikälla.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de rapporter som avses i punkt 5 kontrolleras av den utsedda behöriga myndigheten.

Artikel 24

Fjärrvärme och fjärrkyla

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att leverantörer av fjärrvärme och fjärrkyla tillhandahåller information till slutkonsumenter om sina energiprestanda och andelen förnybar energi i sina system. Denna information ska överensstämma med de standarder som används enligt direktiv 2010/31/EU.

2. Medlemsstaterna ska fastställa de åtgärder som är nödvändiga för att tillåta att kunder till sådana system för fjärrvärme eller fjärrkyla som inte är ett ”effektivt system för fjärrvärme och fjärrkyla” i den mening som avses i artikel 2.41 i direktiv 2012/27/EU kopplar bort sig från systemet för att själva producera värme eller kyla från förnybara energikällor, eller byter till en annan leverantör av värme eller kyla vilken har tillgång till det system som avses i punkt 4.

3. Medlemsstaterna får begränsa rätten att koppla sig bort från eller byta leverantör till kunder som kan visa att den planerade alternativa lösningen för uppvärmning eller kylning leder till betydligt bättre energiprestanda. Resultatutvärderingen av den alternativa leveranslösningen kan baseras på energicertifikat enligt definitionen i direktiv 2010/31/EU.

4. Medlemsstaterna ska fastställa nödvändiga åtgärder för att säkerställa ett icke-diskriminerande tillträde till fjärrvärme- och fjärrkylsystem för värme eller kyla som producerats med förnybara energikällor och för spillvärme eller spillkyla. Detta icke-diskriminerande tillträde ska möjliggöra direkt leverans av värme eller kyla från sådana källor till kunder som är anslutna till detta fjärrvärme- eller fjärrkylsystem av andra leverantörer än den systemansvarige för fjärrvärme- och fjärrkylsystemet.

5. En systemansvarig för ett fjärrvärme- eller fjärrkylsystem får vägra tillgång till leverantörer om systemet saknar nödvändig kapacitet på grund av andra leveranser av spillvärme eller spillkyla, av värme eller kyla från förnybara energikällor eller av värme eller kyla som produceras genom högeffektiv kraftvärme. Medlemsstaterna ska säkerställa att den systemansvarige för fjärrvärme- eller fjärrkylsystemet, om ett sådant avslag äger rum, tillhandahåller relevant information till den behöriga myndigheten enligt punkt 9 om åtgärder som skulle vara nödvändiga för att förstärka systemet.

6. Nya fjärrvärme- eller fjärrkylsystem kan på begäran undantas från tillämpningen av punkt 4 under en bestämd tidsperiod. Den behöriga myndigheten ska besluta om sådana ansökningar om undantag från fall till fall. Undantag ska beviljas endast om det nya fjärrvärme- eller fjärrkylsystemet är ett ”effektivt system för fjärrvärme och fjärrkyla” i den mening som avses i artikel 2.41 i direktiv 2012/27/EU och om det utnyttjar potentialen för användning av

förnybara energikällor och spillvärme eller spillkyla som fastställts genom den övergripande bedömning som gjorts enligt artikel 14 i direktiv 2012/27/EU.

7. Rätten att koppla bort sig eller byta leverantör kan utövas av enskilda kunder, av gemensamma företag som bildats av kunder eller av aktörer som agerar på uppdrag av kunder. I flerfamiljshus måste en sådan bortkoppling omfatta alla lägenheter i hela byggnaden.

8. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga för eldistributionssystem minst två gånger per år, i samarbete med systemansvariga för fjärrvärme- eller fjärrkylsystem inom deras respektive område, utvärderar fjärrvärme- eller fjärrkylsystemens potential att tillhandahålla balanseringstjänster och andra systemtjänster, inklusive efterfrågefleksibilitet och lagring av överskottsel producerad från förnybara energikällor och om användningen av den fastställda potentialen skulle bli mer resurs- och kostnadseffektiv än alternativa lösningar.

9. Medlemsstaterna ska utse en eller flera oberoende myndigheter för att säkerställa att konsumenternas rättigheter och reglerna för drift av fjärrvärme- och fjärrkylsystem enligt denna artikel är klart definierade och efterlevs.

Artikel 25

Integrering av förnybar energi i transportsektorn

1. Med verkan från och med den 1 januari 2021 ska medlemsstaterna ålägga bränsleleverantörer att inkludera en minimiandel energi från avancerade biobränslen och andra biodrivmedel och biogas som produceras från råvaror som förtecknas i bilaga IX, från förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung, från avfallsbaserade fossila bränslen och från förnybar el i den totala mängden drivmedel som de levererar för konsumtion eller användning på marknaden under loppet av ett kalenderår.

Minimiandelen ska vara minst lika med 1,5 % år 2021 och öka till 6,8 % år 2030 enligt den plan som anges i del B i bilaga X. Inom denna totala andel ska bidraget från avancerade biobränslen och biogas som produceras från råvaror som förtecknas i del A i bilaga IX vara minst 0,5 % av de drivmedel som levereras för konsumtion eller användning på marknaden från och med den 1 januari 2021 och öka till minst 3,6 % senast 2030 i enlighet med den plan som anges i del C i bilaga X.

De minskade växthusgasutsläppen tack vare användningen av avancerade biobränslen och andra biodrivmedel och biogas som produceras från de råvaror som förtecknas i bilaga IX ska vara minst 70 % från och med den 1 januari 2021.

För beräkningen av de andelar som avses i det andra stycket ska följande bestämmelser gälla:

a) Vid beräkningen av nämnaren, dvs. energiinnehållet i drivmedel för väg- och järnvägstransporter som levereras för konsumtion eller användning på marknaden, ska bensen, diesel, naturgas, biobränslen, biogas, förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung, avfallsbaserade fossila bränslen och el beaktas.

b) Vid beräkningen av täljaren ska energiinnehållet i avancerade biobränslen och andra biodrivmedel och biogas som produceras från råvaror som förtecknas i bilaga IX, förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung, avfallsbaserade fossila bränslen som levereras till alla transportsektorer och förnybar el som levereras till vägfordon beaktas.

Vid beräkningen av täljaren ska bidraget från biobränslen och biogas som produceras från råvaror som ingår i del B i bilaga IX begränsas till 1,7 % av energiinnehållet i drivmedel som levereras för konsumtion eller användning på marknaden och bidraget från bränslen som

tillhandahålls inom luftfarts- och sjöfartssektorn anses vara 1,2 gånger så stort som deras energiinnehåll.

c) Vid beräkningen av täljaren och nämnaren ska de värden för energiinnehållet i drivmedel som anges i bilaga III användas. För bestämning av energiinnehållet i drivmedel som inte ingår i bilaga III ska medlemsstaterna använda de respektive ESO-standarderna för bestämning av värmevärden för bränslen. Om inga ESO-standarder har antagits i detta syfte ska respektive ISO-standarder användas.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstaterna inrätta ett system som gör det möjligt för leverantörer att överföra den skyldighet som anges i punkt 1 på andra bränsleleverantörer och säkerställa att alla överföringar registreras i den nationella databas som avses i punkt 4.

3. För att fastställa andelen förnybar el enligt punkt 1 kan antingen den genomsnittliga andelen el från förnybara energikällor i unionen eller andelen el från förnybara energikällor i den medlemsstat där elen levereras, uppmätt två år före året i fråga, användas. I båda fallen ska en motsvarande mängd ursprungsgarantier som utfärdats i enlighet med artikel 19 annulleras.

Andelen förnybar energi i flytande och gasformiga drivmedel ska fastställas på grundval av andelen förnybar energi i den totala mängd tillförd energi som används för att producera bränslet.

Vid tillämpningen av denna punkt ska följande bestämmelser gälla:

a) När el används för produktion av förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung, antingen direkt eller för produktion av mellanprodukter, kan antingen den genomsnittliga andelen el från förnybara energikällor i unionen eller andelen el från förnybara energikällor i produktionslandet, uppmätt två år före året i fråga, användas för att fastställa andelen förnybar energi. I båda fallen ska en motsvarande mängd ursprungsgarantier som utfärdats i enlighet med artikel 19 annulleras.

El som fås genom direkt anslutning till en anläggning som producerar förnybar el som i) tas i drift efter eller samtidigt som anläggningen för produktion av förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung och ii) inte är ansluten till elnätet kan fullt ut räknas som förnybar el för produktion av detta förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung.

b) När biomassan bearbetas med fossila bränslen i en gemensam process ska mängden biobränsle i den produkten fastställas genom tillämpning av lämpliga omräkningsfaktorer för den tillförda biomassan. Om processen ger mer än en produkt ska alla produkter som härrör från denna process antas innehålla samma andel biodrivmedel. Samma regler ska gälla vid tillämpningen av artikel 27.1.

4. Medlemsstaterna ska inrätta en databas som gör det möjligt att spåra drivmedel som är berättigade att räknas med i den täljare som anges i punkt 1 b och kräva att de berörda ekonomiska aktörerna för in uppgifter om de transaktioner som gjorts och om hållbarhetsegenskaperna hos de berättigade drivmedlen, inklusive deras växthusgasutsläpp under hela livscykeln, från produktionsplatsen till den drivmedelsleverantör som släpper ut drivmedlet på marknaden.

Databasen ska innehålla information om det krav enligt punkt 1 som åläggs drivmedelsleverantörer och hur kravet uppfylls.

De nationella databaserna ska kopplas samman så att drivmedelstransaktioner mellan medlemsstater kan spåras. För att säkerställa kompatibilitet mellan nationella databaser ska kommissionen fastställa tekniska specifikationer för deras innehåll och användning genom

genomförandeakter som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.

5. Medlemsstaterna ska rapportera om den samlade informationen från de nationella databaserna, inklusive växthusgasutsläpp under hela livscykeln i enlighet med bilaga VII i förordning [styrning].

6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att närmare specificera den metod som avses i punkt 3 b i denna artikel för att fastställa andelen biodrivmedel som är resultatet av biomassa som bearbetas med fossila bränslen i en gemensam process, ange metoden för att utvärdera minskningen av växthusgasutsläpp från förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung och avfallsbaserade fossila bränslen och fastställa miniminivåer för den minskning av växthusgasutsläpp som krävs för dessa drivmedel för de ändamål som avses i punkt 1 i denna artikel.

7. Kommissionen ska senast den 31 december 2025, inom ramen för en bedömning vartannat år av framstegen i enlighet med förordning [styrning], bedöma huruvida skyldigheten i punkt 1 faktiskt främjar innovation och minskade växthusgasutsläpp inom transportsektorn, och huruvida de tillämpliga kraven på en minskning av växthusgasutsläppen för biodrivmedel och biogas är lämpliga. Kommissionen ska, om så är lämpligt, lägga fram ett förslag om ändring av den skyldighet som föreskrivs i punkt 1.

↓ 2009/28/EG (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~17~~26

Hållbarhetskriterier ⇒ och kriterier för minskade växthusgasutsläpp ⇐ för biodrivmedel, ~~och~~ flytande biobränslen ⇒ och biomassabränslen ⇐

1. ~~Oavsett om råvarorna odlats inom eller utanför gemenskapens territorium ska~~ Energi från biodrivmedel, ~~och~~ flytande biobränslen ⇒ och biomassabränslen ⇐ ska beaktas för ~~följande~~ de syften som avses i leden a, b och c ☒ i denna punkt ☒ endast om de uppfyller hållbarhetskriterierna i punkterna 2–6 ⇒ och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp enligt punkt 7 ⇐ :

- ~~Mätning av hur väl kraven i detta direktiv rörande nationella mål uppfylls.~~ ⇒ Bidrag till unionsmålet och medlemsstaternas andel energi från förnybara energikällor ⇐.
- Mätning av hur kvoter för energi från förnybara energikällor ⇒ , även de kvoter som anges i artiklarna 23 och 25, ⇐ uppfylls.
- Möjlighet att få finansiellt stöd för användning av biodrivmedel, ~~och~~ flytande biobränslen ⇒ och biomassabränslen ⇐ .

Biodrivmedel, ~~och~~ flytande biobränslen ⇒ och biomassabränslen ⇐ som framställts av avfall och restprodukter, utom restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk, behöver emellertid endast uppfylla ~~hållbarhetskriterierna~~ ⇒ kriterierna för minskade växthusgasutsläpp ⇐ i punkt ~~27~~ för att beaktas för de syften som ~~anges~~ avses i leden a, b och c ☒ i denna punkt ☒ . ⇒ Denna bestämmelse ska också tillämpas på avfall och restprodukter som först bearbetas till en produkt innan den bearbetas ytterligare till biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen. ⇐

↓ ny

Biobränslen ska behöva uppfylla de hållbarhetskriterier och de kriterier för minskade växthusgasutsläpp som föreskrivs i punkterna 2–7 endast om de används i anläggningar som producerar el, värme eller kyla eller bränslen med en bränslekapacitet som uppgår till eller överskrider 20 MW när det gäller fasta biomassabränslen och med en elkapacitet som uppgår till eller överskrider 0,5 MW i fråga om gasformiga biomassabränslen. Medlemsstaterna får tillämpa hållbarhetskriteriet och kriteriet för minskade växthusgasutsläpp på anläggningar med lägre bränslekapacitet.

De hållbarhetskriterier som anges i punkterna 2–6 och de kriterier för minskade växthusgasutsläpp som anges i punkt 7 ska gälla oavsett biomassans geografiska ursprung.

↓ 2009/28/EG artikel 17
(anpassad)
⇒ ny

~~32~~. Biodrivmedel, ~~och~~ flytande biobränslen ⇒ och biomassabränslen producerade från agrobiomassa ⇐ som beaktas för de syften som anges i punkt 1 a, b och c får inte produceras från råvaror från mark som har stort värde för den biologiska mångfalden, dvs. mark vars status i januari 2008 eller därefter utgjordes av något av följande, oavsett om marken fortfarande har denna status:

a) Naturskog och annan trädbevuxen mark, dvs. skog och annan trädbevuxen mark med inhemska arter, där det inte finns några klart synliga tecken på mänsklig verksamhet och där de ekologiska processerna inte störts i betydande utsträckning.

b) Områden som utsetts

- i) i lag eller av den relevanta behöriga myndigheten för naturskyddssyften, eller
- ii) för att skydda sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter som är erkända i internationella avtal eller ingår i förteckningar som utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen, förutsatt att de erkänts i enlighet med artikel ~~18.4~~ 27.4 ~~första~~ stycket, om det inte finns belägg för att produktionen av råvarorna inte påverkar dessa naturskyddssyften.

c) Gräsmark med stor biologisk mångfald ⇒ , omfattande mer än en hektar, ⇐ som är

- i) naturlig, dvs. gräsmark som skulle förbli gräsmark i avsaknad av mänsklig verksamhet och som bibehåller den naturliga artsammansättningen och ekologiska särdrag och processer, eller
- ii) icke naturlig, dvs. gräsmark som skulle upphöra att vara gräsmark i avsaknad av mänsklig verksamhet och som är rik på arter och inte skadad ⇒ och som den relevanta behöriga myndigheten har konstaterat ha stor biologisk mångfald, ⇐ om det inte finns belägg för att skörd av råvaran är nödvändig för att bevara markens status som ~~gräsmark~~ ⊗ gräsmark med stor biologisk mångfald ⊗.

↓ ny

Kommissionen får, genom genomförandeakter som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.2, fastställa kriterier för att avgöra vilken gräsmark som ska omfattas av led c.

↓ 2009/28/EG artikel 17
(anpassad)
⇒ ny

~~4.3.~~ Biodrivmedel ~~och~~ flytande biobränslen ⇒ och biomassabränslen producerade från agrobiomassa ⇐ som beaktas för de syften som anges i punkt 1 a, b och c ska inte produceras från råvaror från mark med stora kollager, dvs. mark vars status i januari 2008 utgjordes av något av följande, men som inte längre gör det.

a) Våtmarker, dvs. mark som under hela året, eller en betydande del av året, är täckt eller genomdränkt av vatten.

b) Kontinuerligt beskogade områden, dvs. mark som omfattar mer än en hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mer än 30 % av ytan, eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden.

c) Mark som omfattar mer än en hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mellan 10 % och 30 % av ytan eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden, om det inte kan visas att kollagret i området före och efter omställning är sådant att, när metoden som anges i del C i bilaga V tillämpas, villkoren i punkt 7.2 i denna artikel skulle uppfyllas.

Bestämmelserna i den här punkten gäller inte om marken, vid tidpunkten då råvarorna anskaffades, hade samma status som i januari 2008.

~~5.4.~~ Biodrivmedel, ~~och~~ flytande biobränslen ⇒ och biomassabränslen som produceras från agrobiomassa ⇐ som beaktas för de syften som anges i punkt 1 a, b och c ska inte framställas från råvaror som erhålls från mark som var torvmark i januari 2008, ~~om det inte finns belägg för att odling och skörd av detta råmaterial inte medför dränering av tidigare odikad mark.~~

↓ ny

5. Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa, beaktade för de syften som avses i punkt 1 a, b och c, ska uppfylla följande krav för att minimera risken för användning av ohållbar skogsbiomassa i produktionen.

a) Det land där skogsbiomassan skördades har en nationell och/eller regional lagstiftning som är tillämplig inom skördeområdet samt övervaknings- och kontrollsystem som säkerställer att

i) skörden sker i enlighet med villkoren i skördetillståndet inom ett lagligen kungjort område,

ii) skogsföryngring sker på skördade arealer,

iii) arealer med högt bevarandevärde, inbegripet våtmarker och torvmarker, skyddas,

iv) konsekvenserna av skogsskörd på jordbeskaffenhet och biologisk mångfald minimeras,

v) skörden överskrider inte skogens produktionskapacitet på lång sikt.

b) När bevis som avses i första stycket inte finns tillgängliga ska biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa beaktas för de syften som avses i leden punkt 1 a, b och c om förvaltningssystem finns på skogsbruksföretagsnivå för att säkerställa att

- i) skogsbiomassan har skördats i enlighet med ett lagligt tillstånd,
- ii) skogsföryngring sker på skördade arealer,
- iii) arealer med högt bevarandevärde, inbegripet torvmarker och våtmarker, kartläggs och skyddas,
- iv) konsekvenserna av skogsskörd på jordbeskaffenhet och biologisk mångfald minimeras,
- v) skörden överskrider inte skogens produktionskapacitet på lång sikt.

6. Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa ska beaktas för de syften som avses i punkt 1 a, b och c om det land eller den regionala organisation för ekonomisk integration där skogsbiomassan har sitt ursprung uppfyller följande krav:

- i) Är part i och har ratificerat Parisavtalet.
- ii) Har lagt fram ett nationellt fastställt bidrag (NDC) för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), som omfattar utsläpp från och upptag inom jordbruk, skogsbruk och markanvändning som säkerställer antingen att förändringar i kollager i samband med skörd av biomassa tillgodoräknas landets åtagande att minska eller begränsa utsläppen av växthusgaser i enlighet med det nationellt fastställda bidraget, eller att det finns nationell eller regional lagstiftning i enlighet med artikel 5 i Parisavtalet som är tillämplig när det gäller utvinning för att bevara och stärka kollager och kolsänkor.
- iii) Har ett nationellt system för rapportering av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning inbegripet skogsbruk och jordbruk, vilket är i enlighet med kraven i beslut som antagits inom ramen för UNFCCC och Parisavtalet.

När bevis som avses i första stycket inte finns tillgängliga ska biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa beaktas för de syften som avses i punkt 1 a, b och c, om förvaltningssystem finns på skogsbruksföretagsnivå för att säkerställa att kollager och kolsänkor i skogen bibehålls.

Kommissionen får, genom genomförandeakter som antagits i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.2, fastställa bevisning som visar att de krav som anges i punkterna 5 och 6 efterlevs.

Kommissionen ska senast den 31 december 2023 utvärdera huruvida de kriterier som anges i punkterna 5 och 6 på ett effektivt sätt minimerar risken för användning av ohållbar skogsbiomassa och uppfyller de krav som gäller markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk, på grundval av tillgängliga uppgifter. Kommissionen ska vid behov lägga fram ett förslag om ändring av de krav som föreskrivs i punkterna 5 och 6.

↓ 2009/28/EG

~~6. Jordbruksråvaror som odlats i gemenskapen och som används för produktion av biodrivmedel och flytande biobränslen som beaktas för de syften som anges i punkt 1 a, b och c ska införskaffas i enlighet med kraven och normerna i de bestämmelser som avses under rubriken Miljö i del A och i punkt 9 i bilaga II till rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för~~

~~jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare⁴⁹ samt i enlighet med de minimikrav för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som anges i artikel 6.1 i den förordningen.~~

↓ ny

7. De minskade växthusgasutsläppen genom användningen av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen för de syften som anges i punkt 1 ska vara

- a) minst 50 % för biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras i anläggningar som var i drift den 5 oktober 2015 eller tidigare,
- b) minst 60 % för biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras i anläggningar där driften inleddes efter den 5 oktober 2015,
- c) minst 70 % för biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras i anläggningar där driften inleddes efter den 1 januari 2021,
- d) minst 80 % för produktion av el, värme och kyla från biomassabränslen som används i anläggningar där driften inleddes efter den 1 januari 2021 och 85 % för anläggningar där driften inleddes efter den 1 januari 2026.

En anläggning ska anses vara i drift när den fysiska produktionen av biodrivmedel eller flytande biobränslen och av värme och kyla samt elektricitet för biobränslen har inletts.

↓ 2015/1513 artikel 2.5 a
⇒ ny

~~2. Den minskning av växthusgasutsläppen som uppnås genom användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen som ska beaktas för de syften som anges i punkt 1 ska vara minst 60 % för biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras i anläggningar som tas i drift efter den 5 oktober 2015. En anläggning ska anses vara 'i drift' så snart det har förekommit fysisk produktion av biodrivmedel eller flytande biobränslen.~~

~~För de anläggningar som var i drift senast den 5 oktober 2015 ska den minskning av växthusgasutsläppen som uppnås genom användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen som ska beaktas för de syften som anges i punkt 1 vara minst 35 % fram till och med den 31 december 2017 och minst 50 % från och med den 1 januari 2018.~~

Den minskning av växthusgasutsläppen som uppnås genom användning av biodrivmedel, ~~och~~ flytande biobränslen ⇒ och biomassabränslen i anläggningar som producerar värme, kyla och el ⇐ ska beräknas i enlighet med artikel ~~19~~ 28.1.

↓ ny

8. El från biomassabränslen som produceras i anläggningar med en bränslekapacitet som uppgår till eller överskrider 20 MW ska beaktas för de syften som anges i punkt 1 a, b och c endast om elen framställs genom tillämpning av högeffektiv kraftvärmeteknik enligt definitionen i artikel 2.34 i direktiv 2012/27/EU. Vid tillämpning av punkt 1 a och b ska denna bestämmelse endast gälla för anläggningar som tas i drift efter [3 år från dagen för antagandet av detta direktiv]. Vid tillämpningen av punkt 1 c ska denna bestämmelse inte

⁴⁹ EGT L 30, 31.1.2009, s. 16.

påverka offentligt stöd enligt stödsystem som godkänns senast [3 år efter dagen för antagandet av detta direktiv].

Första stycket ska inte tillämpas på el från anläggningar som är föremål för en särskild underrättelse från en medlemsstat till kommissionen baserad på att det på goda grunder anses föreligga ett hot mot en trygg elförsörjning. Vid bedömningen av underrättelsen ska kommissionen anta ett beslut där den tar hänsyn till de element som ingår i underrättelsen.

↓ 2009/28/EG (anpassad)
⇒ ny

~~7. Kommissionen ska, för tredjeländer och medlemsstater som är viktiga källor till biodrivmedel, eller till råvaror för biodrivmedel, som används i gemenskapen, vartannat år för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om de nationella åtgärder som vidtas för att beakta hållbarhetskriterierna i punkterna 2-5 och för att skydda mark, vatten och luft. Den första rapporten ska överlämnas 2012.~~

~~Kommissionen ska vartannat år rapportera till Europaparlamentet och rådet om vilken inverkan den ökade efterfrågan på biodrivmedel har haft på den sociala hållbarheten i gemenskapen och i tredjeländer och om vilken verkan gemenskapens biodrivmedelspolitik har haft på tillgången till livsmedel till överkomligt pris, särskilt för människor som lever i utvecklingsländer, samt om bredare utvecklingsfrågor. Rapporterna ska ta upp respekten för markrättigheter. Rapporterna ska för tredjeländer och medlemsstater som är viktiga källor för råvaror till biodrivmedel som används i gemenskapen ange huruvida landet har ratificerat och genomfört var och en av följande ILO-konventioner:~~

~~———— Konvention (nr 29) angående tvångs- eller obligatoriskt arbete.~~

~~———— Konvention (nr 87) angående föreningsfrihet och skydd för organisationsrätten.~~

~~———— Konvention (nr 100) angående lika lön för män och kvinnor för arbete av lika värde.~~

~~———— Konvention (nr 111) angående diskriminering i fråga om anställning och yrkesutövning.~~

~~———— Konvention (nr 138) om minimiålder för tillträde till arbete.~~

~~———— Konvention (nr 182) om förbud mot och omedelbara åtgärder för att avskaffa de värsta formerna av barnarbete.~~

~~Dessa rapporter ska för tredjeländer och medlemsstater som är viktiga källor till råvaror för biodrivmedel som används inom gemenskapen ange huruvida landet har ratificerat och genomfört~~

~~———— Cartagena-protokollet om biosäkerhet,~~

~~———— konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter.~~

~~Den första rapporten ska överlämnas 2012. Kommissionen ska vid behov föreslå korrigerande åtgärder, i synnerhet om det visar sig att produktionen av biodrivmedel i betydande grad påverkar livsmedelspriserna.~~

~~9. Senast den 31 december 2009 ska kommissionen rapportera om kraven på ett hållbarhetssystem för energimässig användning av andra typer av biomassa än biodrivmedel och flytande bibränslen. Rapporten ska i lämpliga fall åtföljas av förslag till Europaparlamentet och rådet på ett hållbarhetssystem för annan energianvändning av biomassa. Denna rapport och förslag i rapporten ska bygga på tillgängliga vetenskapliga rön~~

~~av högsta kvalitet, under beaktande av den senaste utvecklingen inom relevanta innovativa processer. Om den analys som gjorts i detta syfte visar att det skulle vara lämpligt att införa ändringar, vad avser biomassa från skogsbruket, i beräkningsmetoden i bilaga V eller i hållbarhetskraven när det gäller kollager i samband med biodrivmedel och flytande biobränslen, ska kommissionen i lämpliga fall samtidigt lägga fram sådana förslag till Europaparlamentet och rådet.~~

~~9.~~ 9. Med avseende på de syften som anges i punkt 1 a, b och c får medlemsstaterna inte av andra skäl som rör hållbarhet vägra att beakta biodrivmedel och flytande biobränslen som erhållits i enlighet med den här artikeln.

↓ ny

10. För de syften som avses i punkt 1 a, b och c får medlemsstaterna införa ytterligare hållbarhetskrav för biobränslen.

↓ 2009/28/EG (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~18~~27

Kontroll av överensstämmelse med hållbarhetskriterierna ⇒ och kriterierna för minskade utsläpp av växthusgaser ⇐ för biodrivmedel, och flytande biobränslen ⇒ och biomassabränslen ⇐

1. I de fall biodrivmedel, ~~och~~ flytande biobränslen ⇒ och biomassabränslen ⇐ ska beaktas för de syften som anges ⇒ i artiklarna 23 och 25 och ⇐ artikel ~~17.1 a, b och c~~26.1 a, b och c), ska medlemsstaterna kräva att de ekonomiska aktörerna visar att de hållbarhetskriterier ⇒ och kriterier för minskade utsläpp av växthusgaser ⇐ som anges i artikel ~~26.2-26.7~~26.2 – 26.7 har uppfyllts. För detta syfte ska de kräva att de ekonomiska aktörerna använder ett massbalanssystem som

a) medger att partier med råvaror eller biobränslen, ⇒ flytande biobränslen eller biomassabränslen ⇐ med olika hållbarhetsegenskaper ⇒ och egenskaper vad gäller utsläpp av växthusgaser ⇐ kan blandas ⇒ t.ex. i en behållare eller i en bearbetnings- eller logistikanläggning eller en infrastruktur eller plats för överföring och distribution ⇐ ,

↓ ny

b) medger att partier med råvaror med olika energiinnehåll blandas för ytterligare bearbetning, under förutsättning att partiernas storlek anpassas i förhållande till deras energiinnehåll.

↓ 2009/28/EG (anpassad)
⇒ ny

~~b~~c) kräver att information om hållbarhetsegenskaperna ⇒ och egenskaperna vad gäller minskade utsläpp av växthusgaser ⇐ hos och storleken på de partier som avses i led a förblir kopplad till blandningen, och

~~e)d~~) fastställer att summan av alla partier som tas från blandningen ska beskrivas ha samma hållbarhetsegenskaper, i samma mängder, som summan av alla partier som har tillförts blandningen ⇒ och kräver att denna balans ska uppnås under en lämplig tidsperiod ⇐.

↓ ny

2. Om ett parti bearbetas ska informationen om hållbarhetsegenskaperna och egenskaperna vad gäller minskade utsläpp av växthusgaser anpassas och tilldelas produkterna i enlighet med följande regler:

a) När bearbetningen av ett råvaruparti endast ger en produkt som är avsedd för framställning av biodrivmedel, flytande biobränslen eller biomassabränslen, ska partiets storlek och de berörda kvantiteterna av hållbarhetsegenskaper och egenskaper som gäller minskade utsläpp av växthusgaser anpassas genom tillämpning av en omräkningsfaktor som anger förhållandet mellan massan av den produkt som är avsedd för framställning av biobränslen, flytande biobränslen eller biomassabränslen och massan av den råvara som kommer in i processen.

b) När bearbetningen av ett råvaruparti ger mer än en produkt som är avsedd för framställning av biodrivmedel, flytande biobränslen eller biomassabränslen ska för varje produkt en separat omräkningsfaktor tillämpas och en separat massbalans användas.

↓ 2009/28/EG (anpassad)
⇒ ny

~~2. Kommissionen ska 2010 och 2012 rapportera till Europaparlamentet och rådet om driften av den massbalansmetod för kontroll av överensstämmelse som beskrivs i punkt 1 och om möjligheten att tillåta andra kontrollmetoder för vissa eller alla typer av råvaror, biodrivmedel eller flytande biobränslen. Kommissionen ska i sin bedömning beakta de kontrollmetoder där information om hållbarhetsegenskaper inte behöver vara fysiskt kopplad till vissa partier eller blandningar. Vid bedömningen ska man beakta behovet av att bibehålla kontrollsystemets integritet och effektivitet, samtidigt som man undviker att lägga en orimligt tung börda på industrin. Rapporten ska när så är lämpligt åtföljas av förslag till Europaparlamentet och rådet beträffande användningen av andra kontrollmetoder.~~

3. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att se till att de ekonomiska aktörerna tillhandahåller tillförlitlig information ⇒ vad gäller efterlevnaden av de hållbarhetskriterier och de kriterier för minskade utsläpp av växthusgaser som föreskrivs i artikel 26.2–26.7 ⇐ och att de på begäran gör de uppgifter som låg till grund för informationen tillgängliga för medlemsstaten. Medlemsstaterna ska kräva att de ekonomiska aktörerna ser till att informationen genomgår en tillfredsställande oberoende granskning och att de tillhandahåller bevis på att detta har gjorts. Granskningen ska kontrollera att de system som de ekonomiska aktörerna använder är korrekta, tillförlitliga och skyddade mot bedrägerier. Granskningen ska också innehålla en utvärdering av provtagningens frekvens och den metod som använts för den samt av uppgifternas tillförlitlighet.

~~Den information som avses i första stycket ska i synnerhet inbegripa information om hur hållbarhetskriterierna i artikel 17.2–17.5 har respekterats och lämplig och relevant information om de åtgärder som vidtagits för att skydda mark, vatten och luft, för att återställa skadad mark, för att undvika överdriven vattenförbrukning i områden med knapp~~

~~vattentillgång samt lämplig och relevant information om de åtgärder som vidtagits för att ta hänsyn till de aspekter som avses i artikel 17.7 andra stycket.~~

~~Kommissionen ska anta genomförandeakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.3 för att upprätta en förteckning över den lämpliga och relevanta information som avses i de första två styckena i denna punkt. Kommissionen ska särskilt se till att tillhandahållandet av informationen inte innebär en orimligt tung administrativ börda för aktörerna i allmänhet och för småbrukare, producentorganisationer och kooperativ i synnerhet.”~~

↓ 2009/28/EG (anpassad)
⇒ ny

De skyldigheter som anges i denna punkt ska gälla oavsett om biodrivmedlen, ~~eller~~ de flytande bibränslena ⇒ och biomassabränslena ⇐ produceras inom ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ eller importeras.

Medlemsstaterna ska i aggregerad form lägga fram den information som avses i första stycket i denna punkt för kommissionen. Kommissionen ska offentliggöra denna information på den ~~öppenhetsplattform~~ ⇒ plattform för e-rapportering ⇐ som avses i artikel 24 ⇒ i förordning [styrning] ⇐ i sammanfattad form, där konfidentialiteten hos kommersiellt känsliga uppgifter bevaras.

~~4. Gemenskapen ska sträva efter att ingå bilaterala eller multilaterala avtal med tredjeländer vilka innehåller bestämmelser om hållbarhetskriterier som motsvarar de kriterier som fastställs i detta direktiv. När gemenskapen har ingått avtal vilka innehåller bestämmelser i ämnen som omfattas av de hållbarhetskriterier som anges i artikel 17.2-17.5, får kommissionen besluta att dessa avtal visar att biodrivmedel och flytande bibränslen som produceras från råvaror som odlats i dessa länder uppfyller hållbarhetskriterierna i fråga. Vid ingåendet av dessa avtal ska särskild uppmärksamhet ägnas de åtgärder som vidtagits för att bevara områden som erbjuder grundläggande ekosystemtjänster i kritiska lägen (bl.a. skydd av avrinningsområden och erosionskydd), skydd av mark, vatten och luft, indirekta ändringar i markanvändning, återställande av skadad mark, undvikande av överdriven vattenförbrukning i områden med knapp vattentillgång samt de aspekter som avses i artikel 17.7 andra stycket.~~

↓ 2015/1513 artikel 2.6 b
(anpassad)
⇒ ny

4. Kommissionen får besluta att frivilliga nationella eller internationella system med normer för produktion av biomassaprodukter innehåller de tillförlitliga uppgifter som krävs för de syften som anges i artikel ~~17.2~~ 26.7, , och/eller visar att leveranserna av biodrivmedel, ~~eller~~ flytande bibränslen ⇒ eller biomassabränslen ⇐ uppfyller hållbarhetskriterierna i artikel ~~17.3, 17.4 och 17.5~~ 26.2, 26.3, 26.4, 26.5 och 26.6 och/eller att inga material avsiktligt har manipulerats eller kasserats så att leveranserna eller delar av dem skulle omfattas av bilaga IX. ⇒ När aktörer visar att kraven i artikel 26.5 och 26.6 vad gäller skogsbiomassa är uppfyllda får de besluta att direkt lägga fram de bevis som krävs på skogsbruksföretagsnivå. ⇐ ~~Kommissionen får besluta att dessa system innehåller tillförlitliga uppgifter om vilka åtgärder som vidtagits för att skydda områden som erbjuder grundläggande ekosystemtjänster i kritiska lägen (bl.a. skydd av avrinningsområden och erosionskydd), skydd av mark, vatten och luft, återställande av skadad mark, undvikande av överdriven vattenförbrukning i områden med knapp vattentillgång samt de aspekter som avses i~~

~~artikel 17.7 andra stycket.~~ Kommissionen får också erkänna skyddsområden för sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter som erkänns genom internationella avtal eller ingår i förteckningar som utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen, vid tillämpning av artikel ~~26.3 b ii~~17.3 b ii.

↓ 2009/28/EG (anpassad)
⇒ ny

Kommissionen får besluta att ~~frivilliga nationella eller internationella system~~ ⇒ dessa system ⇐ ~~för att mäta minskningen av växthusgasutsläpp innehåller tillförlitliga uppgifter~~ ⇒ information om åtgärder som vidtagits ⇐ ~~för de syften som anges i artikel 17.2.~~ ⇒ skydd av mark, vatten och luft, återställande av skadad mark, undvikande av överdriven vattenförbrukning i områden med knapp vattentillgång samt för certifiering av biodrivmedel och flytande biobränslen med låg risk för indirekt ändring av markanvändning ⇐ .

~~Kommissionen får besluta att mark som omfattas av ett nationellt eller regionalt program för återställande av allvarligt skadad eller kraftigt förorenad mark uppfyller de kriterier som fastställs i del C punkt 9 i bilaga V.~~

5. För att kommissionen ska fatta beslut i enlighet med punkt 4 krävs det att ~~avtalet eller~~ systemet uppfyller tillfredsställande normer för tillförlitlighet, öppenhet och oberoende granskning. System för att mäta minskningen av växthusgasutsläpp ska också uppfylla de krav på metoder som anges i bilaga V ⇒ eller bilaga VI ⇐ . Förteckningar över de områden med stort värde för den biologiska mångfalden som avses i artikel ~~26.3 b ii~~17.3 b ii ska uppfylla tillfredsställande normer för objektivitet och överensstämma med internationellt erkända normer samt kunna överklagas på lämpligt sätt.

↓ 2015/1513 artikel 2.6 c
(anpassad)
⇒ ny

De frivilliga certifieringssystem som avses i punkt 4 (~~nedan kallade frivilliga system~~) ska regelbundet och minst en gång om året offentliggöra en förteckning över de certifieringsorgan som de använder för oberoende granskning och för varje certifieringsorgan ange av vilken enhet eller nationell myndighet det har erkänts och vilken enhet eller nationell myndighet som utövar tillsyn över det.

För att ⇒ säkerställa att efterlevnaden av hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp kontrolleras på ett effektivt och harmoniserat sätt och ⇐ framför allt förhindra bedrägerier får kommissionen ~~på grundval av en riskanalys eller de rapporter som avses i punkt 6 andra stycket i denna artikel~~ ange ~~normerna för~~ ⇒ detaljerade genomförandebestämmelser, inbegripet lämpliga ⇐ ⇒ normer för tillförlitlighet, öppenhet och ⇐ oberoende granskning och kräva att samtliga frivilliga system ska tillämpa dessa normer. ⇒ När kommissionen specificerar dessa standarder ska den särskilt uppmärksamma behovet av att minimera den administrativa bördan. ⇐ Detta ska ske genom genomförandeakter som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel ~~25.3~~31.3. Man ska i dessa akter ange en tidsram inom vilken frivilliga system måste tillämpa dessa normer. Kommissionen får upphäva beslut om godkännande av frivilliga system om dessa system inte tillämpar dessa normer inom föreskriven tid.

↓ 2015/1513 artikel 2.6 d
(anpassad)
⇒ ny

6. Beslut enligt punkt 4 i denna artikel ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel ~~25.3~~3. De ska ha en giltighetsperiod på högst fem år.

Kommissionen ska kräva att varje frivilligt system, för vilket ett beslut har antagits enligt punkt 4, senast den 6 oktober 2016, och därefter årligen senast den 30 april, lägger fram en rapport för kommissionen som omfattar var och en av de punkter som anges i tredje stycket i denna punkt. Genomgående ska rapporten omfatta det föregående kalenderåret. Den första rapporten ska omfatta minst sex månader räknat från den 9 september 2015. Kravet på framläggande av rapport ska endast gälla frivilliga system som har varit i drift under minst 12 månader.

~~Senast den 6 april 2017, och därefter inom sina rapporter enligt artikel 23.3, ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en analys av de rapporter som avses i andra stycket i denna punkt, med en översyn av hur de avtal som avses i punkt 4 eller frivilliga system fungerar för vilka ett beslut har antagits i enlighet med denna artikel samt med ett fastställande av bästa praxis. Rapporten ska utgå från bästa tillgängliga information, inbegripet efter samråd med berörda parter, och praktiska erfarenheter av tillämpningen av de berörda avtalen eller systemen. Rapporten ska normalt innehålla en analys~~

~~av~~

~~a) granskningarnas oberoende, metod och frekvens, både i förhållande till vad som anges i dessa avseenden i dokumentationen om systemet, vid den tidpunkt då det berörda systemet godkändes av kommissionen, och med avseende på branschstandarder för bästa praxis,~~

~~b) tillgänglighet, erfarenhet och öppenhet beträffande tillämpningen av metoder för att upptäcka och åtgärda bristande efterlevnad, framför allt när det gäller att hantera förekomst av eller påståenden om allvarliga förseelser som har begåtts av systemets medlemmar,~~

~~e) öppenhet, framför allt när det gäller systemets tillgänglighet och tillgången till översättningar på de tillämpliga språken i de länder och regioner som råvarorna kommer från, förteckningar över godkända aktörer och relevanta certifikat samt granskningsrapporter,~~

~~d) berörda parters delaktighet, framför allt när det gäller samråd med urbefolkningar och lokalsamhällen före beslutsfattande vid utarbetandet och översynen av systemet samt under granskningar liksom den respons som ges åt deras bidrag,~~

~~e) systemets allmänna tillförlitlighet, framför allt mot bakgrund av bestämmelserna om ackreditering av granskare och relevanta systemorgan samt om deras lämplighet och oberoende,~~

~~f) marknadsuppdatering av systemet, antal certifierade råvaror och biodrivmedel, uppdelade på ursprungsland och typ, samt antal deltagare,~~

~~g) vinster i termer av smidighet och effektivitet med att införa ett kontrollsystem som säkerställer att medlemmarna respekterar de hållbarhetskriterier som föreskrivs i ovannämnda system samt förhindra bedrägerier med särskild uppmärksamhet på~~

~~upptäckt, hantering och uppföljning av misstänkta bedrägerier och andra oegentligheter samt där så är lämpligt det antal fall av bedrägerier eller oegentligheter som upptäckts,~~

~~och i synnerhet~~

~~h) alternativ i fråga om de enheter som ska bemyndigas att erkänna och utöva tillsyn över certifieringsorgan,~~

~~i) kriterier för erkännande eller ackreditering av certifieringsorgan,~~

~~j) regler för hur tillsynen av certifieringsorganen ska utföras,~~

~~k) sätt att underlätta eller förbättra främjandet av bästa praxis.~~

Kommissionen ska göra de rapporter som man upprättat inom de frivilliga systemen tillgängliga, i samlad form eller om så är lämpligt i sin helhet, på den ~~öppenhetsplattform~~ ⇒ plattform för e-rapportering ⇐ som avses i artikel 24 ⇒ i förordning [styrning] ⇐.

↓ ny

Medlemsstaterna får inrätta nationella system där efterlevnaden av hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp i artikel 26.2–26.7 kontrolleras genom hela försörjningskedjan, med deltagande av behöriga nationella myndigheter.

↓ 2015/1513 artikel 2.6 d
(anpassad)
⇒ ny

En medlemsstat får anmäla sitt nationella system till kommissionen. Kommissionen ska prioritera bedömningen av ett sådant system. Ett beslut om huruvida ett på så sätt anmält nationellt system uppfyller villkoren i detta direktiv ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel ~~25.3~~ 31.3, för att underlätta ömsesidigt bilateralt eller multilateralt erkännande av kontrollsystem som säkerställer att hållbarhetskriterierna ⇒ och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp ⇐ för biodrivmedel ~~och~~ flytande biobränslen ⇒ och biomassabränslen ⇐ respekteras. Om beslutet är positivt får inte system som inrättats i enlighet med denna artikel vägra att ömsesidigt erkänna den medlemsstats system när det gäller kontrollen av att hållbarhetskriterierna ⇒ och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp ⇐ i artikel ~~26.2–26.7~~ ~~17.2–17.5~~ respekteras.

↓ 2009/28/EG (anpassad)
⇒ ny

7. Om en ekonomisk aktör lägger fram bevis eller uppgifter som erhållits i enlighet med ~~ett~~ ~~avtal eller ett~~ system som varit föremål för ett beslut enligt punkt 4 ⇒ eller 6 ⇐, i den utsträckning som omfattas av det beslutet, får en medlemsstat inte kräva att leverantören tillhandahåller ytterligare bevis på överensstämmelse med de hållbarhetskriterier ⇒ och kriterier för minskade växthusgasutsläpp ⇐ som fastställs i artikel ~~26.2–26.7~~ ~~17.2–17.5~~ ~~eller information om de åtgärder som avses i punkt 3 andra stycket i den här artikeln.~~

↓ ny

Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska tillåtas övervaka den verksamhet som bedrivs av certifieringsorgan som har ackrediterats av det nationella ackrediteringsorganet och som utför oberoende granskning inom ramen för ett frivilligt system.

↓ 2015/1513 artikel 2.6 e

~~8. På begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ ska kommissionen granska tillämpningen av artikel 17 med avseende på biodrivmedlets källa och, inom sex månader från det att framställan mottagits, besluta i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.3 om den berörda medlemsstaten får beakta biobränsle från den källan med avseende på artikel 17.1.~~

↓ 2009/28/EG

~~9. Senast den 31 december 2012 ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om~~

- ~~a) effektiviteten hos systemet för tillhandahållande av information om hållbarhetskriterier, och~~
- ~~b) huruvida det är genomförbart och lämpligt att införa bindande krav i fråga om skyddet av luft, mark eller vatten, med hänsyn till de senaste vetenskapliga rönen och till gemenskapens internationella förpliktelser.~~

~~Kommissionen ska, om lämpligt, föreslå korrigerande åtgärder.~~

↓ 2009/28/EG artikel 19 1.2.
(anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~19~~28

Beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel, ~~och~~ flytande biobränslen ⇒ och biomassabränslen ⇐

1. Med avseende på tillämpningen av artikel ~~26.717.2~~ ska de minskade växthusgasutsläppen genom användningen av biodrivmedel, ~~och~~ flytande biobränslen ⇒ och biomassabränslen ⇐ beräknas enligt följande, nämligen

- a) genom att använda normalvärdet när ett normalvärde för minskningen av växthusgasutsläppen för en produktionskedja fastställs i del A eller B i bilaga V ⇒ för biodrivmedel och flytande biobränslen ⇐ och ⇒ i del A i bilaga VI för biomassabränslen ⇐ när e_f -värdet för dessa biodrivmedel eller flytande biobränslen, som beräknas i enlighet med del C punkt 7 i bilaga V ⇒ och för de biomassabränslen som beräknas i enlighet med punkt 7 i del B i bilaga VI ⇐, är lika med eller mindre än noll,
- b) genom att använda ett faktiskt värde som beräknas i enlighet med den metod som fastställs i del C i bilaga V ⇒ för biodrivmedel och flytande biobränslen och i del B i bilaga VI för biomassabränslen ⇐, ~~eller~~

c) genom att använda ett värde beräknat som summan av faktorerna i ~~den formel~~ de formler som avses i del C punkt 1 i bilaga V, varvid de disaggregerade normalvärdena i del D eller E i bilaga V får användas för vissa faktorer, och faktiska värden beräknade i enlighet med den metod som fastställs i del C i bilaga V för alla övriga faktorer, eller

↓ ny

d) genom att använda ett värde beräknat som summan av faktorerna i de formler som avses i del B punkt 1 i bilaga V, varvid de disaggregerade normalvärdena i del C i bilaga VI får användas för vissa faktorer, och faktiska värden beräknade i enlighet med den metod som fastställs i del B i bilaga VI för alla övriga faktorer.

↓ 2009/28/EG artikel 19 1.2.
(anpassad)
⇒ ny

2. ~~Senast den 31 mars 2010 ska~~ Medlemsstaterna ⇒ får ⇐ till kommissionen överlämna ~~en rapport~~ rapporter med ~~en förteckning över~~ ⇒ information om typiska värden för växthusgasutsläppen från odling av jordbruksråvaror för ⇐ de områden på deras territorier som klassificeras som nivå 2 enligt den gemensamma nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (Nuts) eller som en mer disaggregerad Nuts-nivå i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 ~~av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts)⁵⁰, när de typiska växthusgasutsläppen från odling av jordbruksråvaror kan förväntas vara lägre än eller lika höga som de utsläpp som rapporterats under rubriken "Disaggregerade normalvärden för odling" i del D i bilaga V till detta direktiv, varvid rapporten ska åtföljas av en beskrivning av den metod och de uppgifter som använts för att sammanställa förteckningen.~~ ⇒ Rapporterna ska åtföljas av en beskrivning av den metod och de uppgiftskällor som använts för att beräkna utsläppsnivån. ⇐ Metoden ska beakta markegenskaperna, klimatet och förväntad skördenivå.

↓ 2015/1513 artikel 2.7 a
(anpassad)
⇒ ny

3. ~~De typiska växthusgasutsläpp från odling av jordbruksråvaror som anges i de rapporter som avses i punkt 2 när det gäller medlemsstaterna och, n~~ När det gäller territorier utanför unionen, ~~uppgifter i~~ får rapporter som motsvarar dem som avses i punkt 2 och som har utarbetats av behöriga organ rapporteras till kommissionen.

4. Kommissionen får, genom en genomförandeakt som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel ~~31.225.3~~, besluta att de rapporter som avses i punkterna 2 och 3 i den här artikeln innehåller de tillförlitliga uppgifter som krävs för beräkningen av växthusgasutsläppen i samband med odling av råvaror för ⇒ agrobiomassa ⇐ ~~biodrivmedel och flytande biobränslen~~ som är typiska i de ~~aktuella områdena~~ produceras i de områden som ingår i sådana rapporter , vid tillämpning av artikel ~~17.2~~ 26.7. ⇒ Därför kan dessa uppgifter användas i stället för de disaggregerade normalvärden för odling som

⁵⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

anges i del D eller E i bilaga V för biodrivmedel och flytande biobränslen och i del C i bilaga VI för biomassabränslen. ⇐

~~5. Kommissionen ska senast den 31 december 2012 och därefter vartannat år utarbeta och offentliggöra en rapport om de uppskattade typiska värdena och normalvärdena i bilaga V, delarna B och E, med särskilt beaktande av växthusgasutsläppen från transporter och bearbetning.~~

~~Om de rapporter som avses i första stycket visar att de uppskattade typiska värdena och normalvärdena i bilaga V, delarna B och E kan behöva anpassas mot bakgrund av de senaste vetenskapliga rönen ska kommissionen, om så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet.~~

↓ 2015/1513 artikel 2.7 c
(anpassad)
⇒ ny

~~57. Kommissionen ska kontinuerligt granska bilaga V ⇐ och bilaga VI ⇐ i syfte att, när så är motiverat, lägga till ⇒ eller ändra ⇐ värden för ytterligare produktionskedjor för biodrivmedel ⇒, flytande biobränslen och biomassabränslen ⇐ för samma eller för andra råvaror. Granskningen ska också omfatta ändringen av den metod som fastställs i bilaga V, del C ⇒ och bilaga VI, del B ⇐, särskilt~~

~~redovisningsmetoden för avfall och restprodukter,~~

~~redovisningsmetoden för samprodukter,~~

~~redovisningsmetoden för kraftvärme, och~~

~~den status som tilldelas skörderester som samprodukter.~~

~~Normalvärdena för biodiesel från vegetabilisk eller animalisk avfallsolja ska ses över så snart som möjligt. Om kommissionens granskning visar att tillägg i ⇒ ändringar av ⇐ bilaga V ⇒ eller bilaga VI ⇐ bör göras ska kommissionen ges ☒ har kommissionen ☒ befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 3225a i syfte att lägga till, men inte att avföra eller ändra, uppskattade typiska värden och normalvärden i bilaga V, delarna A, B, D och E, för möjliga biodrivmedel och flytande biobränslen för vilka specifika värden ännu inte har upptagits i den bilagan.~~

↓ 2009/28/EG (anpassad)
⇒ ny

☒ I händelse av ☒ ~~Eventuella~~ eventuella ändringar av eller tillägg till förteckningen över normalvärden i bilaga V ⇒ och bilaga VI ⇐ ska uppfylla följande:

a) om bidraget till de totala utsläppen från en faktor är litet, om avvikelsen är begränsad eller om det är mycket dyrt eller besvärligt att fastställa de faktiska värdena, ska normalvärdena vara typiska för normala produktionsprocesser.

~~b) I alla övriga fall ska normalvärdena vara konservativa jämfört med normala produktionsprocesser.~~

↓ 2015/1513 artikel 2.7 d
(anpassad)
⇒ ny

~~68.~~ När så är nödvändigt för att säkerställa en enhetlig tillämpning av bilaga V, del C, ⇒ och bilaga VI, del B ~~↔ punkt 9~~ får kommissionen anta genomförandeakter som innehåller detaljerade tekniska specifikationer ~~☒~~ inklusive ~~☒~~ och definitioner ⇒, omvandlingsfaktorer, beräkning av årliga utsläpp och/eller minskade utsläpp från odling orsakade av förändringar i kollager ovan och under jord på redan odlad mark, beräkning av utsläppsminskningar genom avskiljning av koldioxid, ersättning av koldioxid och geologisk lagring av koldioxid ~~↔~~. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel ~~31.2~~ ~~25.3~~.

↓ 2009/28/EG (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~20~~29

Genomförandeåtgärder

De genomförandeåtgärder som avses i artiklarna ~~26.217.3~~ ⇒ och 26.6 ~~↔~~ andra stycket, ~~18.3~~ tredje stycket, ~~27.6~~ ~~18.6~~, ~~18.8~~, ~~19.5~~, ~~28.5~~ första stycket ~~☒~~ och 28.6 ~~☒~~ ~~19.7~~, och ~~19.8~~ ska även fullt ut beakta de syften som anges i artikel 7a i direktiv 98/70/EG⁵¹.

↓ 2009/28/EG

Artikel 22

Medlemsstaternas rapportering

~~1. Varje medlemsstat ska, senast den 31 december 2011 och därefter vartannat år, lämna in en rapport till kommissionen om hur främjandet och användningen av energi från förnybara energikällor utvecklas. Den sjätte rapporten, som ska lämnas in senast den 31 december 2021, ska vara den sista rapport som krävs.~~

~~Rapporten ska särskilt behandla följande:~~

~~a) Den sektorsvisa (el, värme och kyla samt transport) och den totala andelen energi från förnybara energikällor under de två föregående kalenderåren samt de åtgärder som vidtagits eller planeras på nationell nivå för att främja tillväxten av energi från förnybara energikällor, med beaktande av det vägledande förloppet i bilaga 1 del B, i enlighet med artikel 5.~~

~~b) Införande och funktionssätt för stödsystem och andra åtgärder för att främja energi från förnybara energikällor samt alla förändringar beträffande de åtgärder som tillämpas jämfört med dem i medlemsstaternas nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor och information om hur den stödda elen fördelas till slutkunderna i enlighet med artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG.~~

⁵¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensin och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG (EGT L 350, 28.12.1998, s. 58)

~~e) En beskrivning av hur medlemsstaten, i förekommande fall, lagt upp sitt stödsystem för att ta hänsyn till sådana tillämpningar av energi från förnybara energikällor som ger extra fördelar i förhållande till andra, jämförbara tillämpningar, men som samtidigt kan medföra högre kostnader, inbegripet biodrivmedel som framställs av avfall, restprodukter, cellulosa från icke livsmedel samt material som innehåller både cellulosa och lignin.~~

~~d) En beskrivning av hur systemet med ursprungsgarantier för el, värme och kyla från förnybara energikällor fungerar, samt vilka åtgärder som vidtagits för att göra systemet tillförlitligt och skydda det mot bedrägerier.~~

~~e) Vilka framsteg som gjorts när det gäller att utvärdera och förbättra administrativa förfaranden i syfte att avlägsna lagstiftningsmässiga och icke lagstiftningsmässiga hinder för utvecklingen av energi från förnybara energikällor.~~

~~f) Vilka åtgärder som vidtagits för att säkra transmission och distribution av energi från förnybara energikällor och för att förbättra systemet eller bestämmelserna för fördelning av kostnader enligt artikel 16.3.~~

~~g) Förändringar när det gäller tillgänglighet och användning av biomassaresurser för energiändamål.~~

~~h) Förändringar när det gäller råvarupriser och markanvändning i medlemsstaten som kan kopplas till den ökade användningen av biomassa och andra former av energi från förnybara energikällor.~~

↓ 2015/1513 artikel 2.9 a

~~i) Utvecklingen i fråga om biodrivmedel från de råvaror för framställning som förtecknas i bilaga IX samt deras andel, vilket inbegriper en resursbedömning inriktad på hållbarhetsaspekterna i samband med effekten av att produktion av livsmedel och foder ersätts med framställning av biodrivmedel, med vederbörlig hänsyn tagen till de principer i fråga om avfallshierarki som fastställs i direktiv 2008/98/EG och kaskadanvändning av biomassa och med beaktande av de regionala och lokala ekonomiska och tekniska omständigheterna, bibehållandet av det nödvändiga kollagret i marken samt markkvaliteten och ekosystemen.~~

↓ 2009/28/EG

~~j) Den beräknade effekten av produktion av biodrivmedel och flytande biobränslen på den biologiska mångfalden, vattenresurserna, vattenkvaliteten och markkvaliteten inom medlemsstaten.~~

~~k) Uppskattad nettominskning av växthusgasutsläppen till följd av användningen av energi från förnybara energikällor.~~

~~l) Beräknad överskottsproduktion av energi från förnybara energikällor jämförd med det vägledande förloppet, som kan överföras till andra medlemsstater samt den beräknade potentialen för gemensamma projekt fram till 2020.~~

~~m) medlemsstatens beräknade efterfrågan på energi från förnybara energikällor från andra källor än inhemsk produktion fram till 2020.~~

~~n) Uppgifter om hur andelen biologiskt nedbrytbart avfall i det avfall som använts för energiproduktion beräknats samt vad som gjorts för att förbättra och verifiera dessa beräkningar.~~

↓ 2015/1513 artikel 2.9 b

~~e) de mängder biodrivmedel och flytande bibränslen i energienheter som motsvarar var och en av kategorierna i de råvarugrupper som förtecknas i bilaga VIII, del A som beaktats av den medlemsstaten för att uppfylla målen i artikel 3.1, 3.2 och 3.4 första stycket.~~

↓ 2009/28/EG

~~2. När medlemsstaterna uppskattar hur stor nettominskning av växthusgasutsläppen som användningen av biodrivmedel lett till, får de, för de rapporter som avses i punkt 1, använda de typiska värden som anges i delarna A och B i bilaga V.~~

~~3. I den första rapporten ska medlemsstaten ange huruvida den avser att~~

~~a) inrätta ett enda administrativt organ som ansvarar för godkännande, certifiering och beviljande av tillstånd för anläggningar för energi från förnybara energikällor samt hjälp till sökande;~~

~~b) automatiskt godkänna ansökningar beträffande planering och tillstånd för anläggningar för energi från förnybara energikällor, om det ansvariga organet inte i tid tagit ställning till ansökan, eller~~

~~c) ange geografiska områden som är lämpade för produktion av energi från förnybara energikällor i den fysiska planeringen och för uppförande av anläggningar för fjärrvärme och fjärrkyla.~~

~~4. I varje rapport ska medlemsstaten ha möjlighet att korrigera uppgifter i tidigare rapporter.~~

↓ 2009/28/EG (anpassad)
→₁ 2015/1513 artikel 2.10 a
⇒ ny

Artikel ~~23~~30

Kommissionens övervakning och rapportering

1. Kommissionen ska övervaka ursprunget för biodrivmedel, ~~och~~ flytande bibränslen ⇒ och biomassabränslen ⇐ som används i ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ samt de konsekvenser som produktionen får på markanvändningen i ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ och i de viktigaste tredjeländer som tillhandahåller produkterna, inklusive konsekvenser som beror på förflyttning. Övervakningen ska grunda sig på medlemsstaternas ⇒ integrerade nationella energi- och klimatplaner och motsvarande lägesrapporter ⇐ ⇒ som krävs i artiklarna 3, 15 och 18 i förordning [styrning] ⇐, ~~som lämnats in i enlighet med artikel 22.1~~, och på rapporter från relevanta tredjeländer och mellanstatliga organisationer samt på vetenskapliga studier och annan information av värde. Kommissionen ska också övervaka de förändringar av råvarupriser som är kopplade till användningen av biomassa för energiändamål och dithörande positiva och negativa effekter på livsmedelstryggheten. →₁ --- ←

2. Kommissionen ska upprätthålla en dialog och utbyta information med tredjeländer, producenter av biodrivmedel, ⇒ flytande bibränslen och biomassabränslen ⇐ ,

konsumentorganisationer och det civila samhället beträffande genomförandet av de åtgärder i detta direktiv som gäller biodrivmedel, ~~och~~ flytande biobränslen ⇨ och biomassabränslen ⇩ . Den ska härvid vara särskilt uppmärksam på hur produktionen av ☒ detta ☒ biodrivmedel ⇨ och flytande biobränsle ⇩ påverkar livsmedelspriserna.

~~3. Kommissionen ska vartannat år rapportera till Europaparlamentet och rådet på grundval av medlemsstaternas rapporter enligt artikel 22.1 och den övervakning och analys som avses i punkt 1 i den här artikeln. Den första rapporten ska överlämnas 2012.~~

↓ 2015/1513 artikel 2.10 b

~~4. Kommissionen ska när den rapporterar om minskade växthusgasutsläpp från biodrivmedel och flytande biobränslen använda de volymer som rapporterats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 22.1 o, inbegripet de preliminära medelvärdena för de beräknade utsläpp som orsakas genom indirekt ändring av markanvändning och därtill kopplat intervall härlett från känslighetsanalysen enligt bilaga VIII. Kommissionen ska offentliggöra uppgifter om de preliminära medelvärdena för de beräknade utsläpp som orsakas genom indirekta ändringar av markanvändningen och därtill kopplat intervall härlett från känslighetsanalysen. Kommissionen ska dessutom bedöma om och hur uppskattningen av minskningarna av direkta utsläpp kan förändras om allokering till samprodukter beaktas vid användningen av substitutionsmetoden.~~

↓ 2009/28/EG

~~5. Kommissionen ska särskilt analysera följande i sina rapporter:~~

- ~~a) De relativa miljömässiga fördelarna och kostnaderna med olika biodrivmedel, effekterna på biodrivmedelområdet av gemenskapens importlagstiftning, konsekvenserna för försörjningstryggheten samt åtgärder för att uppnå balans mellan inhemsk produktion och import.~~
- ~~b) Vilka effekter den ökade efterfrågan på biodrivmedel har på hållbarheten i gemenskapen och tredjeländer, med beaktande av ekonomiska och miljömässiga effekter, inbegripet konsekvenserna för den biologiska mångfalden.~~
- ~~c) Möjligheterna att på ett vetenskapligt objektivt sätt identifiera geografiska områden med stor biologisk mångfald som inte omfattas av artikel 17.3.~~
- ~~d) vilka effekter den ökade efterfrågan på biomassa har på de sektorer som utnyttjar den.~~

↓ 2015/1513 artikel 2.10 c

~~e) Tillgängligheten och hållbarheten i fråga om biodrivmedel från de råvaror för framställning som förtecknas i bilaga IX, vilket inbegriper en bedömning inriktad på effekten av att produktion av livsmedel och foder ersätts med framställning av biodrivmedel, med vederbörlig hänsyn tagen till de principer i fråga om avfallshierarki som fastställs i direktiv 2008/98/EG och kaskadanvändning av biomassa och med beaktande av de regionala och lokala ekonomiska och tekniska omständigheterna, bibehållandet av det nödvändiga kollagret i marken samt markkvaliteten och ekosystemen.~~

~~f) Information om och analys av tillgängliga vetenskapliga forskningsresultat avseende indirekt ändring av markanvändning när det gäller samtliga produktionskedjor, tillsammans med en bedömning av huruvida det osäkerhetsintervall som konstateras vid den analys som ligger till grund för beräkningen av utsläpp som orsakas genom indirekt ändring av markanvändning kan begränsas och huruvida eventuell inverkan av unionens politik såsom miljö, klimat och jordbrukspolitiken kan spela in.~~

~~g) Den tekniska utvecklingen och tillgängligheten till uppgifter om användningen, de ekonomiska och miljömässiga effekterna av biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras i unionen av särskilda grödor för icke livsmedelsändamål som i första hand odlas för energiändamål.~~

↓ 2009/28/EG

~~Kommissionen ska, om lämpligt, föreslå korrigerande åtgärder.~~

~~6. Utgående från de rapporter som lämnats in av medlemsstaterna i enlighet med artikel 22.3 ska kommissionen bedöma effektiviteten i de åtgärder medlemsstaterna vidtagit för att inrätta en enda administrativt organ som ansvarar för handläggning av ansökningar om godkännande, certifiering och tillstånd för anläggningar för energi från förnybara energikällor samt hjälp till sökande.~~

~~7. För att uppnåendet av det i artikel 3.1 avsedda målet på 20 % ska gå lättare att finansiera och samordna, ska kommissionen senast den 31 december 2010 lägga fram en plan med analys och åtgärder på området energi från förnybara energikällor, i syfte att särskilt~~

~~a) förbättra användningen av strukturfonder och ramprogram,~~

~~b) förbättra och öka användningen av medel från Europeiska investeringsbanken och andra offentliga finansinstitut,~~

~~c) förbättra tillgången till riskkapital, framför allt med hjälp av en analys av genomförbarheten av ett riskdelningssystem för investeringar i energi från förnybara energikällor i gemenskapen, liknande initiativet med den globala fonden för energieffektivitet och energi från förnybara energikällor som är inriktad på tredjeländer,~~

~~d) förbättra samordningen mellan gemenskapsstödet och nationellt stöd samt andra stödformer, och~~

~~e) förbättra samordningen av stödet till initiativ som avser energi från förnybara energikällor vars framgång beror av insatser från aktörer i flera olika medlemsstater.~~

~~8. Senast den 31 december 2014 ska kommissionen lägga fram en rapport som särskilt ska behandla följande:~~

~~a) En omprövning av minimisänkningen av växthusgasutsläppen som ska gälla från de datum som avses i artikel 17.2 andra stycket med utgångspunkt i en konsekvensanalys, som i synnerhet tar hänsyn till den tekniska utvecklingen, tillgänglig teknik och tillgången till den första och andra generationens biodrivmedel som ger en kraftig minskning av växthusgasutsläppen.~~

~~b) En omprövning av följande faktorer med avseende på de mål som avses i artikel 3.4:~~

- ~~i) Kostnadseffektiviteten i de åtgärder som ska genomföras för att nå målen.~~
- ~~ii) En bedömning av huruvida det är möjligt att nå målen samtidigt som biodrivmedelproduktionens hållbarhet säkerställs i unionen och i tredjeländer, med hänsyn till de ekonomiska, miljömässiga och sociala konsekvenserna, inbegripet de indirekta konsekvenserna för den biologiska mångfalden, samt den kommersiella tillgången till andra generationens biodrivmedel.~~
- ~~iii) Konsekvenserna av genomförandet av målen på tillgången till livsmedel till överkomliga priser.~~
- ~~iv) Den kommersiella tillgången på elfordon, hybridfordon och vätedrivna fordon samt de metoder som valts för att beräkna andelen energi från förnybara energikällor inom transportsektorn.~~
- ~~v) Bedömningen av de specifika marknadsvillkoren, i synnerhet med hänsyn till marknader där transportdrivmedel utgör mer än hälften av den slutliga energianvändningen och marknader som är helt beroende av importerade biodrivmedel.~~

~~e) En utvärdering av genomförandet av detta direktiv, särskilt när det gäller samarbetsmekanismer, för att se till att de gör det möjligt för medlemsstaterna att fortsätta använda de nationella stödsystem som avses i artikel 3.3 och således nå de nationella mål som anges i bilaga I när det gäller det bästa förhållandet mellan kostnad och nytta, teknisk utveckling, samt av vilka slutsatser som kan dras för att nå målet att 20 % av energin ska komma från förnybara energikällor på gemenskapsnivå.~~

~~På grundval av denna rapport ska kommissionen vid behov lägga fram förslag för Europaparlamentet och rådet där ovanstående faktorer tas upp, särskilt följande:~~

- ~~Såvitt avser faktorerna i led a: ändring av den minimisänkning av växthusgasutsläppen som anges i det ledet.~~
- ~~Såvitt avser faktorerna i led c: lämpliga anpassningar av de samarbetsåtgärder som föreskrivs i detta direktiv för att förbättra deras effektivitet att uppnå målet om 20 %. Detta förslag ska varken påverka målet om 20 % eller medlemsstaternas kontroll över nationella stödsystem och samarbetsåtgärder.~~

~~39. Kommissionen ska 2018 ☒ 2026 ☒ lägga fram en färdplan för energi från förnybara energikällor för perioden efter~~ ⇒ ett lagstiftningsförslag om ett regelverk för främjande av förnybar energi för perioden efter 2030 ⇐ .

~~Denna färdplan ska vid behov åtföljas av förslag till Europaparlamentet och rådet för perioden efter 2020. I färdplanen~~ ⇒ detta förslag ⇐ ska det tas hänsyn till de erfarenheter som gjorts vid genomförandet av detta direktiv ⇒ , inbegripet dess hållbarhetskriterier och kriterier för

minskade växthusgasutsläpp, ⇐ samt den tekniska utvecklingen inom området energi från förnybara energikällor.

~~410.~~ Kommissionen ska ~~2024~~ ☒ 2032 ☒ lägga fram en rapport med en översyn av tillämpningen av detta direktiv. ~~I rapporten ska det särskilt tas upp vilken roll följande faktorer spelat för att göra det möjligt för medlemsstaterna att nå de nationella mål som anges i bilaga I när det gäller det bästa förhållandet mellan kostnad och nytta:~~

~~— a) Arbetet med att ta fram prognoser och nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor.~~

~~— b) Effektiviteten i samarbetsmekanismerna.~~

~~— c) Den tekniska utvecklingen inom området energi från förnybara energikällor, också hur användningen av biodrivmedel inom kommersiell luftfart utvecklats.~~

~~— d) Effektiviteten i de nationella stödsystemen.~~

~~— e) Slutsatserna i de rapporter från kommissionen som avses i punkterna 8 och 9.~~

Artikel 24

Öppenhetsplattform

~~1. Kommissionen ska inrätta en offentlig öppenhetsplattform on line. Denna plattform ska bidra till att öka öppenheten samt underlätta och främja samarbete mellan medlemsstaterna, särskilt i fråga om de statistiska överföringar som avses i artikel 6 och de gemensamma projekt som avses i artiklarna 7 och 9. Dessutom kan plattformen användas till att offentliggöra relevant information som kommissionen eller en medlemsstat anser vara av stor betydelse för detta direktiv och för att uppnå dess mål.~~

~~2. Genom öppenhetsplattformen ska kommissionen offentliggöra följande uppgifter, i tillämpliga fall i en aggregerad form där konfidentialiteten för kommersiellt känsliga uppgifter bevaras:~~

~~— a) Medlemsstaternas nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor.~~

~~— b) Medlemsstaternas prognosdokument enligt artikel 4.3, så snart som möjligt kompletterade med kommissionens sammanfattning av överskottsproduktion och uppskattad efterfrågan på import.~~

~~— c) Medlemsstaternas erbjudanden om samarbete kring statistiska överföringar eller gemensamma projekt på begäran av den berörda medlemsstaten.~~

~~— d) De uppgifter som avses i artikel 6.2 om statistiska överföringar mellan medlemsstater.~~

~~— e) De uppgifter som avses i artikel 7.2 och 7.3 och artikel 9.4 och 9.5 om gemensamma projekt.~~

~~— f) Medlemsstaternas nationella rapporter enligt artikel 22.~~

~~— g) Kommissionens rapporter enligt artikel 23.3.~~

~~Kommissionen ska dock inte offentliggöra de prognosdokument från medlemsstaterna som avses i artikel 4.3 och de uppgifter i medlemsstaternas nationella rapporter som avses i artikel 22.1 led l och m om den medlemsstat som lämnat in uppgifterna begär det.~~

↓ 2015/1513 artikel 2.
⇒ ny

Artikel ~~25~~31

Kommittéförfarande

1. ~~Utom i de fall som avses i punkt 2 ska~~ Kommissionen ska biträdas av ~~kommittén för förnybara energikällor~~ ⇒ kommittén för energiunionen ⇐ . Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011⁵² ⇒ och arbeta inom de olika sektorsspecifika konstellationer som är relevanta för den förordningen ⇐ .

~~2. I frågor som rör hållbarheten för biodrivmedel och flytande bibränslen ska kommissionen biträdas av kommittén för hållbarhet för biodrivmedel och flytande bibränslen. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.~~

~~23.~~ När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

↓ 2015/1513 artikel 2.12
(anpassad)

Artikel ~~25a~~32

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna ~~3.5, 5.5 och 19.7~~ ☒ 7.5, 7.6, 19.11, 19.14, 25.6 och 28.5 ☒ ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den ~~5 oktober 2015~~ ☒ 1 januari 2021 ☒ .

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna ~~3.5, 5.5 och 19.7~~ ☒ 7.5, 7.6, 19.11, 19.14, 25.6 och 28.5 ☒

får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

☒ 4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. ☒

⁵²

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

↓ 2015/1513 artikel 2.12
(anpassad)

~~45.~~ Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

~~56.~~ En delegerad akt som antas enligt artiklarna ~~3.5~~ 7.5 , ~~5.5~~ 7.6, 19.11, 19.14, 25.6 och ~~28.5~~ ~~19.7~~ ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

↓ 2009/28/EG (anpassad)

~~Artikel 26~~

~~Ändringar och upphävanden~~

~~1. I direktiv 2001/77/EG ska artiklarna 2, 3.2 och 4-8 utgå med verkan från och med den 1 april 2010.~~

~~2. I direktiv 2003/30/EG ska artiklarna 2, 3.2, 3.3, 3.5, 5 och 6 utgå med verkan från och med den 1 april 2010.~~

~~3. Direktiv 2001/77/EG och 2003/30/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2012.~~

↓ 2009/28/EG (anpassad)
⇒ ny

~~Artikel 27~~33

~~Införlivande~~

~~1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.1, 4.2 och 4.3, ska m~~Medlemsstaterna ~~ska~~ sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast ⇒ den 30 juni 2021, ⇐ ~~den 5 december 2010~~ ⇒ De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser ⇐.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. ~~Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.~~ De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till de direktiv som upphävs genom detta direktiv ska anses som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur denna uppgift ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

↓ ny

Artikel 34

Upphävande

Direktiv 2009/28/EG, ändrat genom de direktiv som anges i del A i bilaga XI ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2021, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter avseende tidsfristerna för införlivande i den nationella lagstiftningen av de direktiv som anges i del B i bilaga XI.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XII.

↓ 2009/28/EG (anpassad)

Artikel ~~28~~35

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den ~~tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning~~ 1 januari 2021.

Artikel ~~29~~36

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande